

tiyatroya bağımsızlık yapar

21. İSTANBUL TİYATRO FESTİVALİ | 13-26 | KASIM
21st ISTANBUL THEATRE FESTIVAL | NOVEMBER | 2017

Festival Eş Sponsorları

AYGAZ | dpet | Tüpraş

İSTANBUL KÜLTÜR SANAT VAKFI **İSTANBUL FOUNDATION FOR CULTURE AND ARTS**
— İKSV —

İstanbul Kültür Sanat Vakfı (İKSV), kâr amacı gütmeyen ve kamu yararına çalışan bir kültür kurumu. 1973 yılından bu yana İstanbul'un kültür sanat yaşamını zenginleştiren çalışmalar yürütüyor. Düzenli olarak İstanbul Müzik, Film, Tiyatro ve Caz festivalleri, İstanbul Bienali, İstanbul Tasarım Bienali, Leyla Gencer Şan Yarışması ve Filmekimi'ni düzenleyen, yıl boyunca özel etkinlikler gerçekleştiren vakıf, Nejat Eczacıbaşı Binası'nda yer alan Salon İKSV'de de farklı disiplinlerdeki etkinliklere ev sahipliği yapıyor. Venedik Bienali'nde dönüşümlü olarak Uluslararası Mimarlık ve Sanat Sergilerindeki Türkiye Pavyonu'nun organizasyonunu üstlenen İKSV, kültür politikalarının geliştirilmesine katkıda bulunmak amacıyla araştırmalar yürütüyor ve raporlar hazırlıyor. Vakıf ayrıca festivallerinde sunduğu ödüller, verdiği eser siparişleri, yer aldığı yerel ve uluslararası ortak yapımlar ve Fransa'daki Cité Internationale des Arts sanatçı atölyesinde yürüttüğü bir misafir sanatçı programının yanı sıra her yıl sunduğu Aydın Gün Teşvik Ödülü ve Talât Sait Halman Çeviri Ödülü ile güncel kültür sanat üretimini de destekliyor.

Istanbul Foundation for Culture and Arts (İKSV) is a non-profit cultural institution. Since 1973, the Foundation continues its efforts to enrich Istanbul's cultural and artistic life. İKSV regularly organises the Istanbul Festivals of Music, Film, Theatre and Jazz, the Istanbul Biennial, the Istanbul Design Biennial, Leyla Gencer Voice Competition, autumn film week Filmekimi and realises one-off events throughout the year. The Foundation hosts cultural and artistic events from various disciplines at its performance venue Salon, located at the Nejat Eczacıbaşı Building. İKSV also organises the Pavilion of Turkey at the International Art and Architecture Exhibitions of la Biennale di Venezia. Furthermore, İKSV conducts studies and drafts reports with the aim of contributing to cultural policy development. The Foundation also supports artistic and cultural production through presenting awards at its festivals, commissioning works, taking part in international and local co-productions, and coordinating an artist residency programme at Cité Internationale des Arts in France, as well as the annual Aydın Gün Encouragement and Talât Sait Halman Translation Awards.

İKSV 2017'de 45. yılını kutluyor. İKSV celebrates its 45th year in 2017.

İstanbul Tiyatro Festivali,
İstanbul Kültür Sanat Vakfı (İKSV) tarafından düzenleniyor.
Istanbul Theatre Festival
is organised by Istanbul Foundation for Culture and Arts (İKSV).

www.iksv.org

21. İSTANBUL
TİYATRO FESTİVALİ

21ST ISTANBUL
THEATRE FESTIVAL

13-26 KASIM/NOVEMBER
2017

Programda değişiklik hakkı saklıdır.
Programme subject to change.

İstanbul Kültür Sanat Vakfı

21. İstanbul Tiyatro Festivali'nin gerçekleştirilmesine büyük destek sağlayan

*TC Kültür ve Turizm Bakanlığı, TC İstanbul Valiliği, TC İstanbul İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü,
İstanbul Büyükşehir Belediyesi, TC Beyoğlu Kaymakamlığı, Bakırköy Belediyesi, Beşiktaş Belediyesi,
Beyoğlu Belediyesi ve Kadıköy Belediyesi'ne teşekkür eder.*

The Istanbul Foundation for Culture and Arts

would like to thank the Ministry of Culture and Tourism, Governorship of Istanbul,

Istanbul Provincial Directorate of Culture and Tourism, Istanbul Metropolitan Municipality,

*Beyoğlu District Governorship, Bakırköy Municipality, Beşiktaş Municipality, Beyoğlu Municipality,
and Kadıköy Municipality, whose contributions have made the 21st Istanbul Theatre Festival possible.*

T.C.
Kültür ve Turizm Bakanlığı

FESTİVAL EŞ SPONSORLARI
FESTIVAL CO-SPONSORS

AYGAZ

dpet

Tüpraş

İKSV
ÖNCÜ SPONSOR
LEADING SPONSOR

İKSV
RESMİ SPONSORLARI
OFFICIAL SPONSORS

İletişim
Communication

Taşıyıcı
Carrier

Konaklama
Hotel

YÜKSEK KATKIDA BULUNAN
MEKÂN SPONSORU
VENUE SPONSOR WITH THE
HIGHEST CONTRIBUTION

ZORLU
PERFORMANS
SANATLARI
MERKEZİ

GÖSTERİ SPONSORLARI
PERFORMANCE SPONSORS

 ZORLU

**ENKA
VAKFI**

**INSTITUT
FRANÇAIS**
Türkiye

TEKFEN HOLDİNG

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİZ
ACKNOWLEDGING THE KIND COLLABORATION OF

CONSULÂTE GENERAL
OF SWEDEN
Istanbul

SWEDISH
ARTSCOUNCIL

 **KADIKÖY
BELEDİYESİ**

**BAKIRKÖY
BELEDİYESİ**

BBT
BAKIRKÖY
BELEDİYESİ

BASIN SPONSORLARI
PRESS SPONSORS

BİR GÜN

DAILY SABAH

**HABER
TÜRK**

Milliyet
BASINDA GÜVEN

POSTA

SABAH

VATAN

TELEVİZYON SPONSORLARI
TV SPONSORS

Bloomberg

**CNN
TÜRK**

**HABER
TÜRK**

NTV

DERGİ SPONSORLARI
MAGAZINE SPONSORS

LIFE

MAGMA

**Time Out
İstanbul**

VOGUE
TÜRKİYE

RADYO SPONSORLARI
RADIO SPONSORS

“Açık Radyo.”
94.9

**NTV
radyo**

voyage
radyovoyage.com

İKSV
SİGORTA SPONSORU
INSURANCE SPONSOR

İKSV
SAĞLIK SPONSORU
HEALTHCARE SPONSOR

MEMORIAL

İKSV
KURUMSAL EĞİTİM SPONSORU
CORPORATE EDUCATION SPONSOR

İKSV
SERVİS SPONSORLARI
SERVICE SPONSORS

Stratejik Araştırma
Strategic Research

CRM Yazılım
CRM Software Development

FESTİVAL KAMPANYASI
FESTIVAL CAMPAIGN

TBWA Istanbul
The Disruption Company

FESTİVALİN
TANITIM ÇALIŞMALARINDAKİ DESTEKLERİ
İÇİN TEŞEKKÜR EDERİZ.
WE ACKNOWLEDGE THEIR KIND SUPPORT
TOWARDS THE PROMOTION OF THE
FESTIVAL.

Yaratıcı Mecralar

Sunuş **12** Presentation
Onur Ödülleri **19** Honorary Awards

PROGRAM **PROGRAMME**

Martı **28** The Seagull
Bir Daha **31** Encore
Yuva **34** Home
Akşam Yemeği **36** The Dinner
Seni Seviyorum Türkiye **39** I Love You Turkey
Fresk **42** La Fresque
Fırtına **47** The Tempest
Uyarca **50** The Collaborator
Kelebekler **53** Farfalle
Göçmenleer **58** Migraaaants
When in Rome **62** When in Rome
Önce **65** Before
Panopticon **68** Panopticon
All about the Heart **71** All about the Heart
Yalnız **74** Seuls
Güneşin Zaptı **78** Victory Over the Sun
İhanet **81** Betrayal
Karton Şehir **84** Carton City

YAN ETKİNLİKLER **87** **SIDE EVENTS**

İSTANBUL KÜLTÜR SANAT VAKFI **95** **İSTANBUL FOUNDATION FOR CULTURE AND ARTS**

İSTANBUL TİYATRO FESTİVALİ **98** **İSTANBUL THEATRE FESTIVAL**

KÜNYE **102** **COLOPHON**

GÖKHAN TEZEL

GENEL MÜDÜR

AYGAZ AŞ

21. İstanbul Tiyatro Festivali Sponsoru

GENERAL MANAGER

AYGAZ AŞ

Sponsor of the

21st Istanbul Theatre Festival

Değerli Sanatseverler,

Yarım asrı aşan köklü geçmişimizle, daima en iyi olmak hedefiyle çalıştık ve hem ürünlerimiz hem de sunduğumuz hizmetlerle milyonların güvendiği, sevdiği bir marka olduk. Bugün geldiğimiz noktada lider konumumuz, sürdürülebilir iş stratejimiz ve nitelikli insan kaynağımızla, tüketicilerimizin beklentilerini en üst seviyede karşılarken aynı zamanda içinde bulunduğumuz toplumdan bağımsız bir gelişimin mümkün olamayacağı bilinci ile ülkemiz geleceğine yatırım yapan projelere destek veriyoruz.

Köklü bir kültürel zenginliğe sahip ülkemizde arkeoloji, gösteri sanatları gibi çeşitli alanlardaki kültür-sanat faaliyetlerine katkıda bulunan sürdürülebilir projeler yürütüyoruz. İKSV tarafından düzenlenen İstanbul Tiyatro Festivali'ne uzun yıllardır verdiğimiz destek de bu değerli projeler arasında yer alıyor. Evrensel sanat eserlerinin ülkemiz seyircisiyle buluşmasını sağlayan festival, ülkemizin toplumsal gelişimine de katkıda bulunuyor.

İstanbul'u tiyatronun merkezi haline getiren, 13 yıldır destek verdiğimiz İstanbul Tiyatro Festivali'nin bundan böyle her yıl düzenlenecek olmasından ve bu yıl ayrıca festival kapsamındaki öğrenci projesine de sponsor olarak daha fazla gencin tiyatro ile buluşmasına vesile olmaktan büyük mutluluk duyuyoruz.

Bizimle aynı heyecanı paylaşan, bu sanata gönül ve emek vermiş tüm sanatseverlere ve sanatçılara teşekkürlerimizi sunuyor, tüm tiyatro severlere iyi seyirler diliyoruz.

Dear Art Lovers,

More than half a century, we have always been working with the goal of being the best and we become a brand that millions trust and love both our products and the services we offer. Today, while we meet the expectations of our customers at the highest level with our leading position, sustainable business strategy and qualified human resources, we also support projects that invest in the future since we are aware that development cannot be achieved independent of the society we live in. We develop sustainable projects in various fields that contribute cultural activities in our country which has cultural richness. The support we give to the Istanbul Theatre Festival organized by İKSV for many years is among these valuable projects. The festival, which allows universal artworks to meet with our audiences, also contributes to the social development of our country.

We are so pleased that Istanbul Theatre Festival, which we have been supporting for thirteen years and which makes Istanbul the centre of theatre, will be organised every year and this year we are also a sponsor of the student project that enables plays to meet with much more young people within the festival.

I would like to thank all art lovers and artists who shared the same excitement with us, while wishing a good time to all.

CÜNEYT AĞCA

**OPET PETROLÇÜLÜK AŞ
GENEL MÜDÜRÜ**

21. İstanbul Tiyatro Festivali Sponsoru

GENERAL MENAGER

OF OPET PETROLÇÜLÜK AŞ

Sponsor of the

21st İstanbul Theatre Festival

Değerli Sanatseverler,

İlk günkü heyecanımız ve enerjimizle gururla desteklemeye devam ettiğimiz İstanbul Tiyatro Festivali, 21. defa “perde” derken yerli ve yabancı, klasik ve çağdaş yorumlarla çarpıcı bir seçki yaratarak yine binlerce seyirciyi aynı duyguda buluşturacak. Türkiye'nin markası Opet olarak kültür, sanat ve spora destek olmayı öncelikli görevlerimiz arasında sayıyoruz. İstasyonlarımızdaki ürün ve hizmetlerimizin yanı sıra sosyal sorumluluk projelerimiz ve sponsorluklarımız ile de Türk insanının hayatının içinde yer alıyor ve farkındalık yaratıyoruz. Bu misyonumuz doğrultusunda sponsor olmaktan onur duyduğumuz İstanbul Tiyatro Festivali'nin her geçen yıl daha fazla seyirciyi ulaştığını görmek ve yarattığı coşkunun da katlanarak artması bizi çok mutlu ediyor ve desteğimizi haklı kılıyor.

İstanbul Tiyatro Festivali, ülkemizde gerçekleşen sanat etkinlikleri arasında öncü bir role sahip. Bugüne kadar iki yılda bir hayata geçen Tiyatro Festivali'nin bundan böyle her yıl seyirciyle buluşacak olması da bizim için ayrı bir sevinç kaynağı olurken yine bu yıl, ‘öğrenci bileti’ uygulamasıyla daha fazla gencimizin bu seçkin eserleri izleme fırsatı bulması bizim adımıza ayrı bir gurur.

Bu değerli festivalin hazırlanmasında emeği geçenlere teşekkür ediyor, sanatseverlere iyi seyirler diliyoruz ve bir kez daha gururla altını çiziyoruz: “13 yıldır aynı rolde olmaktan mutluluk duyuyoruz...”

Dear Art Lovers,

While Istanbul Theater Festival, which we proudly continue to support with the same energy and enthusiasm since the very first day, says the ‘curtain’ for the 21st time, it will form an attractive selection with classical and contemporary interpretations and unite thousands of spectators around the same feeling once more.

As Opet – the brand of Turkey, accept supporting culture, arts and sports as one of our priority missions. We take part in the lives of the Turkish people and create awareness with our social responsibility projects and sponsorships as well as our products and services at our stations. We are delighted to see that Istanbul Theater Festival, which we are proud to sponsor in line with our mission, reaches larger audiences and the enthusiasm it generates grows incrementally every year, and this once more proves our support right.

Istanbul Theater Festival has a pioneering role among the art events realized in our country. While the fact that Istanbul Theater Festival that was organized once in every two years so far will meet with the audiences every year from now on is a source of joy in itself for us, we are especially proud that many more youth will find the opportunity to watch these select works with the ‘student ticket’ practice this year.

We would like to thank everyone who has contributed in the organization of this valuable festival, hope the art-lovers will enjoy the shows and proudly underline once more that: “We are happy to be in the same role for 13 years...”

İBRAHİM YELMENOĞLU

TÜPRAŞ GENEL MÜDÜRÜ

21. İstanbul Tiyatro Festivali Sponsoru

GENERAL MENAGER OF TÜPRAŞ

Sponsor of the

21st İstanbul Theatre Festival

Kıymetli Sanatseverler,

Koç Holding Enerji Grubu şirketi Tüpraş, kuruluşların hizmet ettikleri toplumlara büyüyelebileceğine inanmaktadır. Ülkemizin dört bir coğrafyasında faaliyet gösterip, gücünü üretimden alarak, sürdürülebilir gelişimin kalbi olmayı inançla sürdürüyoruz. Petrol sektöründe performansına özenilen, yenilikçi uygulamalarla sanayimizin öncü şirketi olarak, ülkemiz petrol ihtiyacını karşılamamızın ötesinde kurumsal vatandaş olma ilkimizle; toplumsal kalkınma konusundaki hedeflerimizi toplumun bütünsel refah düzeyini oluşturan eğitime, sağlığa, spora ve kültür-sanata aktarıyoruz. Sanat, kültür; tıpkı bilim gibi gelişim ve kalkınmanın kaldıraçlarından biri, en değerlisi, en güçlüsü. Desteklemekten gurur duyduğumuz, İstanbul Tiyatro Festivali'nin, her geçen yıl daha fazla sayıda seyirciyi sınırlarına kattığını bilmek, sanatın toplumumuzdaki vazgeçilmez yerine ilişkin inancımızı pekiştiriyor. Festival ile İstanbul sahnelerine gelen bu dinamizmin, tiyatroseverler kadar, çağdaşları ile buluşan sanatçılarımız için de oldukça anlamlı olduğunu düşünüyor, herkese keyifli ve enerjisi yüksek bir festival diliyoruz.

Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün deyişi ile “Sanatsız kalan bir milletin hayat damarlarından biri kopmuş demektir.” Toplumsal gelişimi, kurumsal duruşuna taşıyan Tüpraş; sanatın içinde olmaktan, Koç Topluluğu Enerji Grubu Şirketleri Aygaz ve Opet ile birlikte bir kez daha, bu yıla ilişkin teması, tiyatronun bağımsızlık yapması niyetiyle, bu değerli sanat festivalini desteklemekten büyük memnuniyet duyuyoruz. Her yıl düzenlenecek olmasının verdiği heyecan yanı sıra öğrencilerin festivale erişimini arttırmak niyetiyle 21. İstanbul Tiyatro Festivali öğrenci projesinin de bir parçası olmaktan ayrıca mutluyuz. İstanbul bu yıl da sanata doycak. Yaşamlarını sanata adanmış tüm sanatçılara şükranlarımızı sunuyor, tiyatroseverlere iyi seyirler diliyor, bu yıl da enerjimiz sanata aksın istiyoruz.

Distinguished Art Lovers,

Tüpraş, a company of the Koç Holding Energy Group, believes in the importance of growing together with the public that it serves. We operate all around our country, we take our strength from production and we continue to be at the heart of sustainable development. We are a pioneer in our industry with innovative practices, and with our envied performance in the petroleum sector, we go beyond providing for our country's need for petroleum. With the principle of corporate citizenship, we contribute to social development, education, health, sports, and culture and arts; which we believe escalates the prosperity of a society. Culture and arts, just like science, is a major factor in levering development and advancement.

We are proud to be supporting the Istanbul Theatre Festival. We believe in the importance of arts for our society and it gives us pleasure to know that the festival reaches out to more and more viewers each year. We believe this dynamism that the festival brings to the stages of Istanbul is meaningful both for artists and theatre lovers alike and we wish everyone a delightful and energetic festival.

As Mustafa Kemal Atatürk says, “A nation deprived of art has lost one of its life veins.” Tüpraş, which reflects social development in its corporate attitude, is proud to be part of arts through its sponsorship of the Istanbul Theatre Festival, which hints at theatre's power of independence. We are glad to support this event, together with Koç Holding Energy Group companies Aygaz and Opet. We are very excited that the festival will be held annually from now on, and we are very happy about contributing to increasing students' access to the festival, by becoming a part of the 21st İstanbul Theatre Festival Students' Project. İstanbul will once again be full of arts. We are grateful to all the artists who have dedicated their lives to arts, we wish all theatre lovers a wonderful festival and we hope this year all of our energy is once again spread to arts.

DR. LEMAN YILMAZ

FESTİVAL DİREKTÖRÜ
FESTIVAL DIRECTOR

21. İstanbul Tiyatro Festivali'yle yeni bir dönem başlıyor...

21. İstanbul Tiyatro Festivali önemli değişiklikleri de beraberinde getiriyor. 1989'da başlayan İstanbul Tiyatro Festivali, 2002–2016 yılları arasında iki yılda bir düzenlenerek yoluna devam etmişti. Bizler ise gerek seyirci ve gerekse de festival mutfağında çalışanlar olarak, festivalin ilk fırsatta yeniden ilk düzenine dönebileceği umudunu hep yüreğimizde taşıdık. Bunun için çalışmalar yaptık, destekler bulmaya çalıştık. İstanbul gibi büyük bir kentte iki yılda bir düzenlenen bir tiyatro festivalinin yeterli olmadığını biliyorduk. Seyircimizin yabancı yapımları iki yılda bir ancak festival programında izleyebildiğinin farkındaydık. Yerli ve yabancı yapımların her geçen gün gelişen bir üretim ağı içinde olduğu ve bu sürece festivalin de ayak uydurması gerektiğinin de bilincindeydik. Çalışmalarımızı hızlandırdık ve 2017 yılından başlayarak İstanbul Tiyatro Festivali'ni her yıl düzenlemeye karar verdik. Festivalimizin dönemi Mayıs ayı idi. Ancak kentin yapısal faktörleri, ilk gösterimlerini festivalde yapan yapımların yurtdışı festivallerinde yer alabilmesi için yeterli zamana sahip olabilmeleri, sezona hazır olmaları, yurt dışındaki festivallerin ve tiyatroların sezon programlarıyla eş zamanlı olabilmek adına festivalimizi Kasım ayına aldık.

Bu vesileyle, andığım bu değişim sürecinde ve festivalin her yıla dönmesi kararını almamızda bizden desteklerini esirgemeyen, öğrenci projesine destek olan festival sponsorlarımız Aygaz, Opet ve Tüpraş'a teşekkürlerimi sunuyorum. İstanbul Kültür Sanat Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı'mız Sayın Bülent Eczacıbaşı'na ve sevgili Genel Müdürümüz Görgün Taner'e, bana verdikleri destek ve duydukları güven için yürekten teşekkür ediyorum.

Festival programını oluştururken gerçekleştirdiğimiz ve gerçekleştirmeyi planladığımız güzel çalışmalar adına resmi kurumlara, bize mekânlarını açan ve destek olan tüm mekân ve sahnelere, destekleriyle her zaman yanımızda olan gösteri sponsorlarımıza ve yabancı kültür merkezlerine, bu yolda bizim yanımızda oldukları için teşekkürlerimi sunuyorum.

Sevgili sanatçı dostlarımız, topluluklarımız, proje ve programlama sürecinde karşınıza çıkardığımız farklı planlama ile umarız sizleri çok zor durumda bırakmadık. Her zaman ve her şeye rağmen bizim yanımızda olduğunuzu bilmek bize büyük bir güç veriyor. Siz olmadan olmuyor... İyi ki varsınız...

Ve sevgili İKSV ekibi... İstanbul Bienali'nin yoğun hazırlıkları, SALON açılışı, Filmekimi derken bunca iş yoğunluğu arasına bir de hiç planda yokken İstanbul Tiyatro Festivali olarak biz girdik... Emeğinize, enerjinize sağlık... Ve sevgili Tiyatro Festivali ekibi, Handan Uzal, Ayşe Emek ve Deniz Kıvılcım... Daha yeni başlıyoruz, yolumuz uzun... Hepimize iyi festivaller diliyorum.

Festivalimiz iki hafta boyunca 5 uluslararası ve 13 yerli yapıma ev sahipliği yapacak. Her festivalde olduğu gibi, oyunların yanı sıra; farklı disiplinlerde ücretsiz olarak gerçekleştirilecek olan atölye çalışmaları, sempozyum, panel, okuma tiyatroları ve performanstan oluşan çok zengin bir eğitim programı da hazırladık.

İstanbul Tiyatro Festivali olarak 2014 yılında sınırlı sayıda uluslararası festival ve tiyatro yöneticisini davet ederek başlattığımız uluslararası platformu, bu festival iki farklı tarihte yapıyoruz. 16–19 Kasım'da ağırlıklı olarak Fransız konuklarımızı ağırlayacağımız programı Corner in the World Bomontiada Alt ile birlikte hazırladık. İkinci buluşma ise 23–26 Kasım tarihlerinde gerçekleşecek.

Bir güzel haberimiz de Festivalin 20 yılını içeren kitabımızla ilgili. Kitabımız bitti, basıldı ve satışa sunuldu.

Bu yıl festival onur ödüllerimizi, Sevgili Duygu Sağıroğlu'na, Sevgili Zeynep Oral'a ve Fransız koreograf Angelin Preljocaj'a sunuyoruz.

İyi festivaller dilerim...

This year, the 21st Istanbul Theater Festival brings significant changes. Istanbul Theater Festival, which started as an annual event in 1989, was organized biennially between 2002 and 2016. We, as audiences, and also those of us working for the festival, have always carried our hope that the festival will be able to return to its original order at the first opportunity. We have been working on it, trying to find support. We knew that a biennial theater festival in a big city like Istanbul was not enough. We were aware that our audiences could only get the chance to watch foreign productions every two years during the festival.

We were also aware of the ever growing network of domestic and foreign productions and that the festival had to keep pace with this process. We accelerated our efforts and starting in 2017, we decided to organize the Istanbul Theater Festival annually. The original time of the festival used to be in May. However, considering the structural factors of the city and in an effort to provide ample time for local plays, which premiere at the festival, to participate in international festivals and be ready for the season, and in order to hold the festival concurrently with international festivals and have it coincide with the season programs of theatres abroad, we moved our dates to November.

I hereby give my thanks to our festival sponsors Aygaz, Opet and Tüpraş for supporting the student project and our decision of going back to scheduling the festival annually. I am deeply grateful to Bülent Eczacıbaşı, Chairman of the Istanbul Foundation for Culture and Arts and our beloved General Manager, Görgün Taner, for the trust and support they have given me. I would like to express my gratitude to the governmental agencies for their cooperation in organizing and planning, for all the venues for opening their doors and supporting us, for our show sponsors for always standing by us and foreign cultural centers.

Our dear artist friends and companies, we hope that we haven't put you in a difficult situation by presenting you with a different planning procedure during the development and scheduling process. It gives us great strength to know that you are with us through thick and thin. This cannot be done without you. We are truly grateful to have you.

And dear İKSV team ... On top of hectic preparations for Istanbul Biennial, the opening of SALON, Filmekimi and all that workload, you gave us a big helping hand even though we weren't originally on your schedule. Thank you very much for your devotion and hard work...And our dear Theatre Festival team: Handan Uzal, Ayşe Emek, and Deniz Kıvılcım...We are just starting and have a long way to go. Wishing us all a great festival.

For two weeks, our festival will be hosting 5 international and 13 local productions. As with every festival, in addition to plays; we have also prepared a very substantial educational program consisting of workshops, symposiums, panels, closet dramas and performances, which will be held free of charge in different disciplines. The international platform that we initiated in 2014 as Istanbul Theatre Festival by inviting a limited number of international festival and theatre directors will be held on two separate dates. The program which will mainly host our French guests is organized in collaboration with Corner in the World Bomontiada Alt and will be held on November 16 through 19. The second meeting will take place on November 23 through 26. We are also glad to announce that our Festival book which covers our 20 years is now available.

This year we present our festival honors to Dear Duygu Sağıroğlu, Dear Zeynep Oral and French choreographer Angelin Preljocaj. Wishing everyone a great festival.

DUYGU SAĞIROĞLU

ONUR ÖDÜLLERİ HONORARY AWARDS

■ Yönetmen, senarist, dekoratör ve akademisyen, Tuncel Kurtiz'in tanımıyla "büyük bir sanatçı, inanılmaz bir dekoratör, bir bilge kişi"; Duygu Sağıroğlu, 1932'de Trabzon'da doğdu. Yatılı olarak okuduğu Galatasaray Lisesi'nin ardından İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nde eğitim gördü. Dekor tasarımına lise yıllarında başlayan sanatçı, 1956'da Küçük Sahne'de dekorcu ve grafiker olarak çalışmaya başladı. 1959'da sinema filmlerinde asistanlık yapmaya başlayan Sağıroğlu, 1965'te yönettiği ilk filmi *Bitmeyen Yol*'la büyük ilgi topladı. 1976'ya kadar sinemada; yönetmen, senarist ve sanat yönetmeni olarak çalıştı, 20'ye yakın filmi yönetti, 30'un üzerinde filmin ise senaryosunu yazdı. 1963'te Rockefeller Bursu'yla gittiği Avrupa ve Amerika'da opera dekoratörlüğü çalışmaları yapan Sağıroğlu, 1979'da İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Sinema TV Enstitüsü'nde ve ardından, MSÜ Güzel Sanatlar Fakültesi Sinema-TV Bölümü'nde Öğretim Üyesi olarak görev yapmaya başladı.

Türkiye tiyatro tarihinin en önemli sahne ve topluluklarında; Ulvi Uraz, Tunç Yalman, Şirin Devrim ve Engin Cezzar gibi oyuncu ve yönetmenlerle birlikte çalışan sanatçı, yurtiçi ve yurtdışında yaptığı sahne ve dekor tasarımlarıyla, tiyatro tarihimizde büyük bir iz bıraktı. Kariyeri boyunca gerçekleştirdiği yenilikçi sahne tasarımlarıyla övgü toplayan Sağıroğlu; 1993'te Tiyatro Stüdyosu'nun sahneye koyduğu *Derin Bir Soluk Al* adlı oyundaki devrimci sahne tasarımıyla ise basın büyük ilgisini çekti. *Abelard ve Heloise* ile Avni Dilligil Tiyatro Ödülleri'nde "Yılın En Başarılı Dekor" ödülü (1997), *Simyacı* ile Afife Tiyatro Ödülleri "Yılın En Başarılı Sahne Tasarımcısı" ödülü (1998), Dokuz Eylül Üniversitesi "Muhsin Ertuğrul Emek Ödülü" (2000), 2009'da *Maskeliler* adlı oyunla Lions Tiyatro Ödülleri'nde "Yılın En İyi Sahne Tasarımı", Tiyatro... Tiyatro... Dergisi Ödülleri'nde "Yılın Sahne Tasarımcısı" ve Afife Tiyatro Ödülleri'nde "Yılın En Başarılı Sahne Tasarımcısı", Antalya Altın Portakal Film Festivali "Yaşam Boyu Onur Ödülü" (2012) gibi birçok ödül alan Duygu Sağıroğlu, 2016'da Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Senatosu tarafından "Onursal Profesörlük" unvanına değer görüldü.

■ Described by Tuncel Kurtiz as a "great artist, amazing designer and wise sage" director, screenwriter, set designer, and academician Duygu Sağıroğlu was born in Trabzon in 1932. After studying as a boarding student at Lycée de Galatasaray she attended Istanbul Technical University Faculty of Architecture. She started designing décors at high school and in 1956 started working at Küçük Sahne as a set designer and graphic artist. Sağıroğlu started working as an assistant in films and garnered acclaim for her feature debut *Bitmeyen Yol* in 1965. Until 1976, she worked as a director, screenwriter and art director, penning over 30 and directing close to 20 films. She went to Europe and the United States on a Rockefeller Scholarship and studied

opera set design. In 1979, she started working as an assistant professor at Istanbul State Academy of Fine Arts Institute of Film and TV and then Mimar Sinan University Faculty of Fine Arts Department of Film and TV.

She worked with actors and directors such as Ulvi Uraz, Tunç Yalman, Şirin Devrim, and Engin Cezzar in some of the most prestigious companies in the history of Turkish theatre and made an indelible mark in Turkish theatre with her stage designs. Hailed throughout her career for her progressive designs, she received great media attention in 1993 for her revolutionary stage design of the production of *Gasping* at Tiyatro Stüdyosu.

Among her most notable awards are: Avni Dilligil Theatre Awards "Best Stage Design" for *Abelard and Heloise* (1997), Afife Theater Awards "Best Stage Designer" for *Abelard and Heloise* (1998), Dokuz Eylül University "Muhsin Ertuğrul Endeavor Award" (2000), Lions Theatre Awards "Best Stage Design", Tiyatro...Tiyatro... Magazine Awards "Best Stage Designer", and Afife Theatre Awards "Best Stage Designer" for *Masked* (2009), and Antalya Golden Orange Film Festival "Lifetime Achievement Award" (2012). In 2016, Sağıroğlu received the title of "Honorary Professor" from Mimar Sinan Fine Arts University Senate.

ZEYNEP ORAL

ONUR ÖDÜLLERİ HONORARY AWARDS

■ 1946'da İstanbul'da doğan Zeynep Oral; 50 yıldır gazeteci, yazar, insan hakları savunucusu, barış eylemcisi ve feminist. İzmir Amerikan Kız Koleji ve Paris Yüksek Gazetecilik Okulu'nu bitiren Oral, Paris'te öğrencilik yıllarında Sorbonne Üniversitesi Tiyatro Araştırmaları Enstitüsü'ne devam etti. *Milliyet Gazetesi*'nde çalıştığı 1967–2001 yılları arasında; tiyatro eleştirmeni, kültür-sanat editörü, gazeteci, köşe yazarı ve yazı işleri müdürü olarak görev yaptı. 1972'de kurucuları arasında bulunduğu *Milliyet Sanat Dergisi*'nin 30 yıl yöneticiliğini üstlendi.

Tiyatro Eleştirmenleri Birliği, Nazım Hikmet Vakfı, KA-DER (Kadın Adayları Destekleme ve Eğitim Derneği) Türkiye-Yunanistan Dostluk Derneği, WINPEACE (Türkiye-Yunanistan Kadın Barış Girişimi) gibi sivil toplum örgütlerinin kurucularından olan Oral, bunların yanı sıra sayısız sivil toplum örgütünün kuruluşunda ve yönetiminde yer aldı. Dünyanın birçok merkezinde Türkiye'deki tiyatro ve sanat faaliyetleri hakkında konferanslar verdi; kültür, sanat, insan ve kadın haklarını konu eden yazılarıyla birçok ödüle değer görüldü.

1970'te Gülriz Sururi-Engin Cezzar Tiyatrosu'nda sahnelenen *Düşenin Dostu* adlı oyunda James Baldwin'in rejisi asistanlığını yaptı, Türkçeye çevirdiği *Hair* müzikali 1971'de yine bu tiyatrodaki sahnelendi. 1974'te yazdığı *Adsız Oyun* adlı oyunu 1975'te İstanbul Şehir Tiyatroları'nda sahnelendi. 1999'da Robert Wilson'la "İstanbul Projesi" üzerinde çalıştı. Yazılarında toplumsal olaylarla kültür sanat olayları arasında köprü kurdu, başta tiyatro olmak üzere sanatın toplumun bütün kesimlerine yayılması için özel bir çaba gösterdi. 2001'den beri *Cumhuriyet Gazetesi*'nde köşe yazarlığını sürdürmekte olan Oral, halen Uluslararası PEN, Türkiye başkanıdır.

Konuşa Konuşa (1983), *Yaz Düşüm Yaz* (1985), *Kadın Olmak* (1985), *Katmandu'dan Meksika'ya* (1985), *Bir Ses* (1986), *Kara Sevda* (1988), *Esintiler 80'li Yıllar* (1989), *Sözden Söze* (1990), İngilizce, Fransızca ve İtalyancaya da çevrilen *Tutkunun Romanı: Leyla Gencer* (1992), *Karanlıktaki Işık* (1994), *Bu Cennet Bu Cehennem* (1996), *Esintiler 90'lı Yıllar* (1999), İnsan Anadolu (2001, Faruk Akbaş'la birlikte), *Esintiler 2000–2010* (2011), *Uzakdoğum* (2000), *Meslek Yarısı* (2006) *O Güzel İnsanlar* (2008) *O Büyülü İnsanlar* (2011) gibi birçok kitabın yazarıdır.

Diğerleri yanı sıra, Fransız hükümetinin 1990'da verdiği "Palme Academiques" ve 2012'de "Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres" ödüllerinin, 2000'de UNESCO'nun "Barış için Çalışan Anneler Ödülü", 2001'de Yunanistan'dan "Abdi İpekçi Dostluk ve Barış Ödülü", 2011'de Uluslararası Basın Enstitüsü Viyana Merkezi'nden "Basın Özgürlüğü Diyalog Ödülü" ve 2016'da Katalan PEN Yazarlar Birliği'nin verdiği "Özgür Ses" ödüllerinin sahibi olan Zeynep Oral için; İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi'nden 1994'te aldığı "İletişim Ustaları Onur Ödülü" ve 2012'de Dil Derneği'nin verdiği "Onur Ödülü"nü ayrı bir yeri vardır.

■ Born in Istanbul in 1946, Zeynep Oral is a journalist, writer, human rights advocate, peace activist, and feminist for 50 years. Graduated from Izmir American Girls' High School and Ecole Supérieure de Journalism in Paris, she also attended L'Institut des Etudes Theatrales at the Sorbonne University during her years in Paris. Between 1967 and 2001 she worked as a journalist, theatre critic, culture and arts editor, columnist and editor-in-chief at *Milliyet* daily. She was one of the founders of *Milliyet Cultural Review* in 1972 and served as the editor-in-chief of the bi-monthly magazine for 30 years.

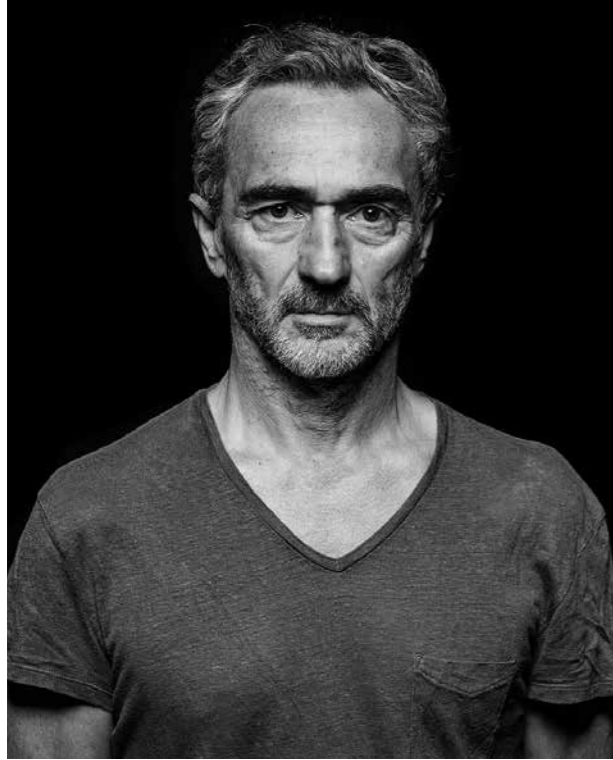
In addition to being one of the founding members of many non-governmental organizations such as Union of Theatre Critics, Nazım Hikmet Foundation, KA-DER (Association for Supporting and Educating Female Candidates) Turkish-Greek Peace Association, and WINPEACE (Women Initiative for Peace), she also served on the board of many NGOs. She gave conferences on 'theatre and arts in Turkey' in various countries around the world and received numerous awards for her essays on culture, art, human and women's rights.

In 1970, she worked as assistant to James Baldwin during a production of *Fortune and Men's Eyes* at Gülriz Sururi-Engin Cezzar Theatre, where her translation of the musical *Hair* was also staged in 1971. Her play *A Play Without a Title* (1974) was produced by Municipal Theatre of Istanbul in 1975.

In 1999, she worked with Robert Wilson on the "Istanbul Project". In her essays she bridged the gap between social and cultural events and strived to bring arts, notably theatre, to all segments of society. Since 2001, Oral works as a columnist for *Cumhuriyet* daily and is the President of PEN-Turkey.

Oral is the author of many books such as, *Konuşa Konuşa* (1983), *Yaz Düşüm Yaz* (1985), *Kadın Olmak* (1985), *Katmandu'dan Meksika'ya* (1985), *Bir Ses* (1986), *Kara Sevda* (1988), *Esintiler 80'li Yıllar* (1989), *Sözden Söze* (1990), *Tutkunun Romanı: Leyla Gencer* (1992) which is translated into Italian, French and English as (*Story of a Passion*), *Karanlıktaki Işık* (1994), *Bu Cennet Bu Cehennem* (1996), *Esintiler 90'lı Yıllar* (1999), İnsan Anadolu (2001, with Faruk Akbaş), *Esintiler 2000–2010* (2011), *Uzakdoğum* (2000), *Meslek Yarısı* (2006) *O Güzel İnsanlar* (2008) and *O Büyülü İnsanlar* (2011).

Her many accolades include "Officier des Palmes Academiques" (1990) and "Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres" (2012) by the French government, "Mothers for Peace" (2000) by UNESCO, "Abdi İpekçi Peace and Friendship Award" (2001) from Greece, "IPI Press Freedom Dialogue Award" (2011) by International Press Institute-Vienna, "International Free Voice" (2016) by PEN Catalàn, "Communication Gurus in Art and Literature Award" (1994) by the Istanbul University, and "Language Award" (2012) by the Turkish Language Association.

ANGELIN PRELJOCAJ

ONUR ÖDÜLLERİ HONORARY AWARDS

■ Paris'te doğan Angelin Preljocaj dans hayatına klasik bale ile başladı, ardından modern dansa yönelerek Karin Waehner'in öğrencisi oldu. 1980'de Zena Rommett ve Merce Cunningham'la çalışmak üzere New York'a gitti. Fransa'ya dönerek çalışmalarına devam eden Preljocaj, burada koreograf Viola Farber ve Quentin Rouillier'nin derslerine girdi, Aralık 1984'te kendi topluluğunu kurmadan önce Dominique Bagouet ile çalıştı.

Yapıtları, başta kendisine özgün eserler sipariş eden Paris Opera ve Balesi, La Scala ve New York Şehir Balesi olmak üzere birçok topluluğun repertuarında yer alan sanatçı; *Angelin Preljocaj* (2003), *Pavillon Noir* (2006), *Angelin Preljocaj, Topologie de l'invisible* (2008) ve *Angelin Preljocaj, de la création à la mémoire de la danse* (2011) gibi birçok kitaba konu oldu. Gustave Caillebotte'un bir tablosundan esinlenen koreografisi *Les Raboteurs*'ı, 1988'de Cyril Collard'la birlikte filme çekti, bunu 2006'da Pierre Coulibeuf'le *Pavillon Noir* ve 2007'de Olivier Assayas'la *Eldorado/Preljocaj* izledi.

1991'de *Le Postier* ve *Idées Noires* adlı kısa filmlerini çeken sanatçının, uzun metrajlı filmleri; 1992 tarihli *Un trait d'union*'la aynı yıl "Vidéo-Danse" birincilik ödülü ve "Prag Video Festivali" (1993) ödülüne, 2003 tarihli *Annonciation*'la ise, yine aynı yıl "Grand Prix du Film d'Art" ödüllerine değer görüldü. 2009'da *Blanche Neige*'i (*Pamuk Prenses*); 2016'da ise Valérie Müller'le birlikte, Bastien Vivès'in aynı adlı çizgi romanından uyarlanan *Polina*'yı yönetti.

1992'de Fransız Kültür Bakanlığı'ndan "Grand Prix National de la Danse" ödülünü alan Preljocaj; 1995'te *Le Parc* koreografisiyle "Benois de la Danse", 1997'de *Annonciation*'la "Bessie Award" ve *Romeo ve Jülyet* ile "Les Victoires de la Musique" ve 2009'da *Blanche Neige* ile "Globe de Cristal" ödüllerine değer görüldü. "Officier des Arts et des Lettres", "Chevalier de la Légion d'honneur" ve "Officier de l'ordre du Mérite" nişanlarıyla onurlandırılan sanatçı, 2014'te Samuel H. Scripps / Amerikan Dans Festivali Yaşam Boyu Başarı Ödülü'nü aldı.

Preljocaj Balesi 24 daimi dansçısıyla, Ekim 2006'dan bu yana, Angelin Preljocaj'ın sanat yönetmenliğini yaptığı tamamıyla dansa tahsis edilmiş Pavillon Noir in Aix-en-Provence binasında çalışmalarına devam etmektedir.

■ Angelin Preljocaj was born in Paris and began studying classical ballet before turning to contemporary dance, under the tutorship of, Karin Waehner. In 1980, he went to New York to work with Zena Rommett and Merce Cunningham and resumed his studies in France with, choreographers Viola Farber and Quentin Rouillier. In December 1984, he joined Dominique Bagouet before finding his own company. His productions are now part of the repertoire of many companies, many of which also commission original production from him, notably La Scala of Milan, the New York

City Ballet and the Paris Opera Ballet. Additionally, he has made short films (*Le postier, Idées noires* in 1991) and several full-length films, such as *Un trait d'union* and *Annonciation* (1992 and 2003), winning the "Grand Prix du Film d'Art" in 2003, the "Vidéo-Danse" First Prize in 1992 and the Prague Video Festival Prize in 1993. He directed *Blanche Neige* (*Snow White*), in 2009.

Since then he has collaborated on several films of his own choreographic work with Cyril Collard (*Les Raboteurs*, based on the painting by Gustave Caillebotte) in 1988, Pierre Coulibeuf (*Pavillon Noir*) in 2006 and Olivier Assayas (*Eldorado/ Preljocaj*) in 2007. Made with Valérie Müller, the first full-length feature film by Angelin Preljocaj, *Polina, danser sa vie*, adapted from the graphic novel by Bastien Vivès, came out in cinemas on November 2016. Several books have been written about his work, including *Angelin Preljocaj* (2003), *Pavillon Noir* (2006), *Angelin Preljocaj, Topologie de l'invisible* (2008), *Angelin Preljocaj, de la création à la mémoire de la danse* (2011).

Throughout the course of his career, Angelin Preljocaj has received numerous awards, such as the "Grand Prix National de la Danse" awarded by the French Ministry of Culture in 1992, the "Benois de la danse" for *Le Parc* in 1995, the "Bessie Award" for *Annonciation* in 1997, "Les Victoires de la Musique" for *Romeo et Juliette* in 1997, the "Globe de Cristal" for *Blanche Neige* in 2009. He was named "Officier des Arts et des Lettres" and "Chevalier de la Légion d'honneur" and was appointed as "Officier de l'ordre du Mérite" in May 2006. He has received the Samuel H. Scripps / American Dance Festival Award for Lifetime Achievement in 2014.

Since October 2006, the Ballet Preljocaj and its 24 permanent dancers have been residing at the Pavillon Noir in Aix-en-Provence, a building entirely dedicated to dance, with Angelin Preljocaj as its artistic director.

© ÇAĞLA ÇAĞLAR

MARTI THE SEAGULL

PÜRTELAŞ TİYATRO

Yazan Written by

Anton Çehov

Türkçe Versiyon Turkish Version

Sami Özbudak

Yöneten Directed by

Serdar Biliş

Sahne ve Kostüm Tasarımı Set & Costume Design

Gamze Kuş

Müzik Music

Çiğdem Erken

Koreografi Choreography

Tuğçe Tuna

Işık Tasarımı Light Design

Cem Yılmaz

Video

Ezgi Kaplan

Ses Eğitimi Voice Coach

Susan Main

Kast Casting

Banu Kuruoğlu

Oynayanlar Performers

Boran Kuzum, Ecem Uzun, Fırat Tanış, Gonca Vuslateri,

Kayhan Açıkgöz, Serdar Orçin, Sevil Akı, Şerif Erol,

Tilbe Saran, Yasin Bardakçı, Cem Cücenöğlu

ZORLU PSM STUDIO

13 KASIM NOVEMBER
PT. MO. 20.30

14 KASIM NOVEMBER
SA. TU. 20.30

15 KASIM NOVEMBER
ÇA. WE. 20.30

Yaklaşık 100' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 100'; no intermission.

Türkçe; İngilizce üstyazılı.
Turkish with English surtitles.

Biletler Tickets 50 TL
Öğrenci Student 10 TL

■ Çehov, 1896 yılında *Martı*'yı yazdığı sırada "yeni bir form" arayışındaydı. Önceki iki oyununun (*Ivanov* ve *Platonov*) melodramatik yapısını geride bırakan, gerçek hayat ritimlerini absürd komedi kıvamına getiren usta işi bir mizah... Subjektif olarak bir trajedide yaşayan oyun kişileri objektif planda bir komedi içinde yaşayıp gitmektedirler. Çehov bir doktor olarak tıbbi alandaki gelişmelerden ve elbette heyecan verici yeni bir teknoloji olan röntgenden haberdardı. Gözle görünmeyen patolojileri bir zemin üzerine resmedebilen bu yeni teknoloji, Çehov'un yansıtıcı zemin olarak kurguladığı dramatik yapıyı etkilemiştir muhakkak. Kendi sözleriyle "İnsanlar yemek yerler, sadece yemek yerler ve o sırada hayatlar kurulu, hayatlar yıkılır." *Martı*, kayıp bir genç kuşağın kâbusunu anlatır. Ufukta ışıldayan bir gelecek olmadan, eski ve yeni arasında sıkışmış bunalımlı bir kuşak.

Çehov'un içine "seksen kilo kadar aşk koydum" dediği *Martı*'da kalpler, kırıldıkça taşıyamadıkları aşklarını dışarı sızdırır. Medvedenko Maşa'ya, Maşa Treplev'e, Treplev Nina'ya, Nina ve Arkadina Trigorin'e aşiktir. Sanat ise bütün arzuların, çatışmaların ve yanlışmaların üzerinde oynadığı mayınlı bir bölgedir. Çığır açan bir oyun yazarı olmayı hayal eden Treplev ile meşhur bir aktris olmayı hayal eden Nina'nın karşısında bu hayallerin büyüünden boğulmuş ama yine de hep daha fazlasını arzularan Trigorin ve Arkadina... Fiyakoya dönüşen bir prömiyer akşamı, daha başarılı bir yazara vurulan bir kadın, daha genç bir oyuncuya kapılıp giden bir adam, hissedilen eksiklikleri doldurabilmek için sürekli üretilen ve tüketilen, yer yer rüyalara, yer yer ise gerçeğe yaklaştırılmaya çalışılan sanat. Hayat ve sanatla ilgili en katmanlı oyunlardan biri olan *Martı*, 1896'daki ilk prodüksiyonundan, günümüze kadar geçen 120 yıla rağmen, ustaca yerleştirilmiş mayınlarının arasında; hem yaratıcı ekip ve oyuncularımıza, hem de seyircilerimize zengin bir kazı olanağı sunuyor.

■ When Chekhov wrote *The Seagull* he was in search of a "new form". A masterful humor that turned the rhythms of real life into absurdist comedy that abandoned the melodramatic nature of his previous two plays (*Ivanov* and *Platonov*)... The characters subjectively live in a tragedy, but objectively they are in a comedy. As a doctor, Chekhov was well aware of the advances in medicine and the exciting new technology of x-ray. This new technology that could render invisible pathologies on a surface must have influenced the dramatic structure that Chekhov used as a reflective ground. In his own words, "people eat their dinner, just eat their dinner, yet at the same time their happiness is taking shape and their lives are being smashed." *The Seagull* depicts the nightmare of a lost young generation. A generation in crisis, stuck between the old and the new without any future glowing on the horizon. In *The Seagull*, about which Chekhov said "I put around 80 kilos of love in it" hearts get broken and ooze the love that they can no longer carry inside. Medvedenko is in love with Masha; Masha with Treplev; Treplev with Nina and Nina with Arkadina Trigorin. And art is a minefield where all desires, conflicts, and disillusionments play out.

Treplev, who dreams of being a pioneering playwright, and

Nina, who dreams of being a famous actress, are faced against Trigorin and Arkadina, who are drowning in the glamor of these dreams yet still yearning for more... A premiere turned into a fiasco, a woman falling for a more successful playwright, a man carried away by a younger actress, and art which is constantly produced and consumed, pushed partly towards dreams and partly towards reality in order to fill the void... Despite the 120 years that have passed since its first production in 1896, *The Seagull*, one of the most layered plays about life and art, continues to offer new riches to both our creative team and players and our audience through its masterfully placed mines. ■

PÜRTELAŞ TİYATRO Pürtelaş, yurtiçi ve yurtdışında sahnelemek üzere; heyecan veren, etkili ve risk alan yeni eserler yaratmak için 2014'te kurulmuş bir kolektiftir. Topluluk, tiyatro yapmanın yenilikçi ve çağdaş üsluplarını araştırmayı, yeni kuşak yazarların yeni oyunlarını teşvik etmeyi ve klasik repertuarı; günümüz gerçeklerine ışık tutacak radikal bir şekilde yeniden canlandırmayı hedefler. Uluslararası kalibrede, risk alabilen sanatçılarla çalışan Pürtelaş, bu sanatçıların modern dünyaya ait cesur sorularını, hayal edebilecekleri en etkili şekillerde sormalarına yol açar. Cesur ve iddialı yeni yapımları olabildiğince çok sayıda seyirciye ulaştırmayı hedefleyen topluluğun çalışmaları, Türkiye ve farklı ülkelerden sanatçıların bir araya gelmesiyle oluşturulur. Yenilikçi ve kültürel zenginlikleri kapsayıcı çalışmalar ortaya çıkarmak için, uluslararası çağdaş oyun yazımı ile cesur tiyatral öğeleri buluşturan Pürtelaş; sanatçıların ortak çalışmalarını destekleyip, dünyanın dört bir tarafındaki seyirci, tiyatro kurumu ve mekânlarıyla dinamik bir ortaklık kurarak, tutarlı, kıskırtıcı ve eğlenceli, yani herkesin görmek isteyeceğini umduğu işler yapmayı amaçlıyor.

PÜRTELAŞ THEATRE Pürtelaş, is a collective established in 2014 in order to create exciting, effective and risk taking works to be staged locally and internationally.

The company aims to radically revitalize the pursuing of innovative and modern styles of making theatre, encouraging new plays by new generation playwrights that would shine a light to the realities of our times. Pürtelaş works with artists of international caliber who can take risks and prompts them to pose their brave questions about modern life in the most effective way that they could imagine. The works of the company, which aims to bring bold and ambitious new productions to as many people as possible, are created by gathering of artists from Turkey and different other countries. Pürtelaş, which brings together international contemporary playwriting with bold theatrical elements in order to create works that are innovative and culturally immersive, aspires to come up with works that are consistent, provocative, and fun by supporting collaborations between artists and establishing dynamic partnerships with theatre institutions, venues and audiences all around the world.

YÖNETMEN 1977'de İstanbul'da doğan Serdar Biliş, Londra Middlesex Üniversite'sinde tiyatro yönetmenliği okuduktan sonra, İngiliz Ulusal Tiyatrosu'nda yönetmenlik akademisine davet edildi. Bu staj sayesinde birçok değerli yönetmenle; atölyeler yapma ve deneyim paylaşma fırsatı buldu. Londra National Theatre Studio bünyesinde "Artist in Residence" olarak çalıştı. Arcola Tiyatrosu'nda yaptığı Koltes'in *Ormanlardan Hemen Önceki Gece* ve Molière'in *Tartuffe* yorumları sonrası Channel 4 yönetmenlik ödülünü kazandı ve ardından Liverpool Everyman and Playhouse bünyesinde kadrolu yönetmen olarak çalışmaya başladı. Burada özellikle yeni metinlere yoğunlaşarak, dramaturji departmanı ile birlikte oyunlar geliştirdi ve birçok yazarla çalışarak dünya prömiyeri sahneledi. *Knives in Hens*, *Proper Clever*, *Billy Wonderful*, *The May Queen* ve Ostrovsky'nin *A Family Affair*'i İngiltere'de sahnelediği oyunlardan bazılarıdır. Royal Court Tiyatrosu'nda uluslararası metin danışmanlığı yapan sanatçı, Mountview, RADA ve İstanbul Şehir Tiyatroları'nda oyunculuk, dramatik yazarlık ve yönetmenlik üzerine dersler verdi. David Frazer Bursu'nu kazanarak Lime Pictures çatısı altında televizyon yönetmenliği pratiği yapan Biliş, *Hollyoaks* dizisinin bazı bölümlerini yönetti. 2010 İstanbul Tiyatro Festivali'nde Shakespeare'in *Fırtına* oyununu üç kadın oyuncuyla yorumladı. Kocaeli Şehir Tiyatrosu'nda Peter Shaffer'in *Karanlıkta Komedi* ve Eskişehir Şehir Tiyatroları'nda *Aç Sınıfın Laneti* adlı oyunları sahneledi. Londra ve İstanbul arasında çalışmalarına devam etmekte olan sanatçı, halen Kadir Has Üniversitesi'nde

tiyatro dersleri vermekte ve mezuniyet oyunlarını yönetmektedir. Bugüne kadar Kadir Has Üniversitesi bünyesinde Caryl Churchill'in *Bulutların Üzerinde*, Shakespeare'in *Rüya* ve *Kafana Göre*, Edward Bond'un *Lear* ve Ödön Von Horváth'ın *Lunapark* adlı oyunlarını yönetti. 2014 yılında İstanbul'da Tiyatro Eleştirmenleri Birliği "Yılın Tiyatro Oyunu Ödülü"nü alan Lars Noren'in *Savaş* oyununu yöneten sanatçı, son olarak; İBŞT bünyesinde *Onikinci Gece* ve Nilüfer Belediyesi Tiyatrosu'nda *Romeo ve Juliet* adlı oyunları sahneledi.

DIRECTOR Born in Istanbul in 1977, Serdar Biliş was invited to the directors' academy at British National Theatre after studying theatre directing at Middlesex University London. Through this internship he found the chance to do workshops and share experiences with many esteemed directors. He worked as an artist in residence at National Theatre Studio in London. He was awarded with Channel 4 Theatre Director's Award for his interpretation of Koltes' *The Night Just Before the Forests* and Molière's *Tartuffe* and then started to work as a tenured director. There, he focused on new texts developing plays with the dramaturgy department and staged world premieres working with many playwrights. *Knives in Hens*, *Proper Clever*, *Billy Wonderful*, *The May Queen*, and Ostrovsky's *A Family Affair* are some of the plays he staged in England. He worked as an international text consultant for the Royal Court Theatre and gave lectures on acting, dramatic writing, and directing at Mountview, RADA, and Istanbul City Theatres. He received the David Frazer Scholarship and practiced television directing at Lime Pictures and directed several episodes of the TV show *Hollyoaks*. He interpreted Shakespeare's *Tempest* with three actresses at 2010 Istanbul Theatre Festival. He staged Peter Shaffer's *Black Comedy* at Kocaeli City Theatres and *Curse of the Starving Class* at Eskişehir City Theatres. He continues to work between London and Istanbul, and is currently teaching theatre at Kadir Has University and directing graduation plays. So far, he has directed Caryl Churchill's *Cloud 9*, Shakespeare's *Dream* and *As You Like It*, Edward Bond's *Lear* and Ödön von Horvath's *Funfair* at Kadir Has University. In 2014, he directed Lars Noren's *War* in Istanbul which received Play of the Year Award from Theatre Critics Association and most recently staged *The Twelfth Night* at Istanbul City Theatres and *Romeo and Juliet* at Nilüfer Municipality Theatre.

© JOHANNA WEBER

BİR DAHA ENCORE

ATTIS THEATRE

Yöneten ve Sahne Tasarımı Direction & Set Design

Theodoros Terzopoulos

Sahne Kompozisyonu Stage Composition

Theodoros Terzopoulos

(Thomas Tsalapatis'in şiirinden uyarlanmıştır Based on a poem by Thomas Tsalapatis)

Müzik Music

Panagiotis Velianitis

Işık Tasarımı Light Design

Theodoros Terzopoulos, Konstantinos Bethanis

Kostüm Tasarımı Costume Design

LOUKIA

Sahne Yerleştirme Execution of Stage Installation

Charalampos Terzopoulos

Prodüksiyon Sorumlusu Production Executive

Maria Vogiatzi

Oynayanlar Performers

Sophia Hill, Antonis Myriagkos

*Oyun Sonrası After the Play: Theodoros Terzopoulos ile söyleşi
Q&A with Theodoros Terzopoulos (14 Kasım November)*

*Theodoros Terzopoulos'un İstanbul Tiyatro Festivali çerçevesinde gerçekleştireceği diğer etkinlikler için lütfen yan etkinlikler bölümüne bakınız.
Please refer to the side events section for all other events Theodoros Terzopoulos will partake within the Istanbul Theatre Festival.*

GÖSTERİ SPONSORU
PERFORMANCE
SPONSOR

MODA SAHNESİ

14 KASIM NOVEMBER

SA. TU. 20.30

15 KASIM NOVEMBER

ÇA. WE. 15.00-20.30

Yaklaşık 55' sürer; ara yoktur.

Lasts app. 55'; no intermission.

Yunanca; Türkçe üstyazılı.

Greek with Turkish surtitles.

Biletler Tickets 150, 75 TL

Öğrenci Student 10 TL

■ *Bir Daha* ile, estetik etkinlik ve işlevinin ötesinde, sahnede bedenlerin buluşma gücünü artıran Sahne Makineleri üzerinde çalışmaya devam ediyoruz. Tutku, kan, arzu ve sözcükler, Attis Tiyatrosu'nun Dionysos geleneğinden gelme bir teatral vücut ile birleştiriliyor; bedenler, Eros ve Thanatos'un makinasında korkusuzca birbirine bağlanıyor. Eros ve Thanatos'u barıştırma adına gösterdikleri çabada, bedenler karşılıklı olarak birbirlerini ebediyen tuzağa düşürüyor, çekiyor ve birbirlerini yiyor. Bu uğraş, her ne kadar bir başka bedene dönüşmeleriyle sonuçlansa da, başlangıçta hiç kimse diğerine uyguladığı sadizmin her ikisini de yıkıma sürükleyeceğini bilmiyor. Jestleri iç organlardan gelen kelimeler, enerjile dolmuş ve titreyen bir beden, nefes alıp verme sonucu kazara oluşan anlamlı dil ve ses iletimleriyle kendini ifade etme çabasında boğuluyorlar. Coşku halindeki bedenler, geleneksel hareket ve dil tutumlarıyla otonom hale gelip, vücudun biyolojik çekirdeği olan kültür öncesi koşullara yaklaşım rasyonel işlevini yitiriyorlar. Bu, bedeninin ve sözcüklerin

yenip tüketilmesidir. İç içe geçen bedenler, Öteki'ye duyulan açlığın estetiğini çatışma aracılığıyla yaratan; sürekli, bulimik ve yamyamca bir ilişkiyi temsil ediyor.

■ With *Encore* we continue the study on the Stage Machines which, beyond their aesthetic efficiency and function, enhance the power of the meeting of bodies on stage. Passions, bloods, desires and words are fused in a theatrical Body, which derives from the Dionysian tradition of Attis Theatre. In *Encore* the bodies are fastened in the machine of Eros and Thanatos without fear. In their effort to reconcile Eros and Thanatos, the bodies mutually entrap, allure, and devour each other eternally. No one knows from the beginning that the sadism of the one by the other drives to their mutual destruction, which though results to their transubstantiation into a new Other Body. The words are gestured in the viscera, suffocating in their attempt to be articulated through an energetically charged body which vibrates and through breathing produces sounds that coincidentally end up in meaningful language pronunciations. The body in ecstasy ceases to function rationally, as it is autonomized by conventional motional and linguistic attitudes, approaching pre-cultural conditions, the biological core of the body. It is consumption and eating of bodies and speech. The bodies are interwoven and constantly represent a bulimic, anthropofagic relationship, creating an aesthetic of hunger for the other through the conflict. ■

ATTIS TİYATROSU Theodoros Terzopoulos tarafından 1985'te Delphi'de kurulan topluluğun esas amacı, Antik Yunan trajedisi ve uluslararası dramaturjinin önemli oyunlarının araştırılmasıdır. 27 yıllık tarihi boyunca, bugüne dek dünya çapında 1.850 temsil veren Attis Tiyatrosu; çokuluslu ve çokkültürlü performansların ortak yapımcısı olarak uluslararası festival ve topluluklarla birlikte çalışmaktadır. Topluluk, bir yandan Terzopoulos'un çalışma yönteminin tanıtımını yaparken; birçoğu dünyanın en önemli drama akademileri ile birlikte olmak üzere, bugüne dek 300 atölye çalışması ve 50 teorik konferans düzenlemiştir. Attis Tiyatrosu

hakkında yazılan kitaplar başta İngilizce, Almanca, Çince, Türkçe, Rusça ve Lehçe olmak üzere birçok dile çevrilmiş, topluluk hakkında birçok makale ve deneme yayımlanmıştır. Örnek gösterilen antik tragedya performansları ile dünya çapında 30 üniversitede ders olarak okutulan topluluk, sahip olduğu iki sahnede, kendi oyunları yanı sıra, sergiler düzenlemekte ve yabancı toplulukları sahnesinde ağırlamaktadır.

ATTIS THEATRE Attis Theatre was founded in 1985 in Delphi by Theodoros Terzopoulos. Its elementary aim is the research upon ancient greek tragedy and significant plays of international dramaturgy. Within

27 productive years Attis Theatre has presented 1850 performances all over the world. It collaborates with international festivals and foreign theatres as a co-producer of multilingual and multicultural performances. It promotes T. Terzopoulos' working method and it has organised 300 workshops and 50 theoretical conferences, most of them in conjunction with the most important drama academies. Books about Attis Theatre have been published and translated in many languages (Greek, English, German, Chinese, Turkish, Russian, Polish) and many articles and essays have been published in theatre reviews. Attis' theatre performances of ancient tragedy, which are considered to be exemplary, are being taught in 30 international universities. Attis Theatre organises artistic exhibitions and it has invited foreign performances. Attis Theatre has two stages.

YÖNETMEN 1945'te doğan Theodoros Terzopoulos, 1965-1967 yılları arasında Atina'daki Kostis Michailidis Tiyatro Okulu'na devam etti, ardından 1972-1976 yılları arasında Berliner Ensemble'da okudu ve yönetmen asistanı olarak çalıştı. Yunanistan'a geri döndüğünde 1981-1983 yılları arasında Kuzey Yunanistan Devlet Tiyatrosu Tiyatro Okulu'nun (Selanik) müdürlüğünü yaptı, 1985'te Delphi'de Attis Tiyatrosu'nu kurdu. Önde gelen Avrupalı yazarlara ait oyunlar yanı sıra, Aeschylus, Sofokles ve Evripides tragedyaalarını da yöneten sanatçı; son 30 yılda, dünyanın en önemli oyuncularıyla çalıştığı birçok festivale katıldı, yurtiçi ve yurtdışı bu festivallerde 2.000'e yakın temsil verdi. Terzopoulos metodu ve onun Antik Yunan tragedyasına yaklaşımı dünyanın dört bir yanındaki tiyatro akademisi ve okullarında ders olarak okutulmakta olan sanatçı, kariyeri boyunca; gerek ulusal gerekse uluslararası sayısız ödüle layık görüldü. Delphi'deki, Uluslararası Antik Drama Buluşması'nın Sanatsal Direktörü (1985-1988) olarak uluslararası tiyatro sahnesinin önde gelen isimlerini ağırlayan sanatçı; 2004'te Sykion Belediyesi'nde Antik Drama Uluslararası Toplantısı'nı yarattı ve 2011 yılına kadar sanat yönetmenliğini üstlendi. 1993'ten bugüne, Uluslararası Tiyatro Olimpiyat Komitesi başkanlığı görevini yürüten sanatçı; Delphi (1995), Shizuoka (Japonya, 1999), Moskova (2001), İstanbul (2006), Seul (2010), Pekin (2014) ve Wrocław'da da (Polonya, 2016) Uluslararası Tiyatro Olimpiyatları Komitesi'nin başkanlığını yaptı.

DIRECTOR Theodoros Terzopoulos (born 1945, Greece) attending the Kostis Michailidis Drama School in Athens (1965-1967) before going on to study and work

as assistant director at Berliner Ensemble (1972-1976). Back in Greece, he became Director of the Drama School of the State Theatre of Northern Greece in Thessaloniki (1981-1983). He created Attis Theatre in Delphi in 1985. Terzopoulos has directed tragedies by Aeschylus, Sophocles and Euripides, as well as contemporary plays by leading European playwrights. He has directed at many international theatres, participated in numerous international festivals and collaborated with prominent actors from all over the world.

Over the past 30 years, Terzopoulos and Attis Theatre have presented almost 2000 performances at leading international theatre festivals in Greece and abroad. Terzopoulos' method and approach to ancient Greek tragedy is taught at drama academies, schools and classical studies departments around the world.

The director gives workshops and lectures all over the world and is Professor Emeritus of numerous international academies and universities. He is the recipient of numerous Greek and international theatre awards. Books on his working method have been translated and published in Greek, English, German, Turkish, Russian, Chinese and Polish.

As Artistic Director of the International Meeting of Ancient Drama in Delphi (1985-1988), Terzopoulos invited many leading figures of the international theatre scene. He is a founding member of the International Institute of Mediterranean Theatre (since 1991). In 2004, he created the International Meeting of Ancient Drama in the Municipality of Sykion and was its Artistic Director till 2011. Terzopoulos has served as Chairman of the International Committee of Theatre Olympics since 1993. He is chairman for the International Committee Theatre Olympics in Delphi (1995), Shizuoka, Japan (1999), Moscow (2001), Istanbul (2006), Seoul (2010), Beijing (2014), and Wrocław, Poland (2016).

YUVA
HOME

B PLANI

Yazan ve Yöneten Written & Directed by

Sami Berat Marçalı

Yapım Production

Yağmur Dolkun

Mentör Mentor

Handan Özbilgin Bromley

Dekor ve Kostüm Tasarımı Stage & Costume Design

Marta Montevicchi

Işık Tasarımı Light Design

Alev Topal

Ses Tasarımı Sound Design

Fatih Rağbet

Koreografi Choreography

Gizem Erdem

Teaser

Selcen Ergun

Asistanlar Assistants

Abdullah Karanfil, İlayda Öncü, Deniz İnanc

Oynayanlar Performers

Bora Akkaş, Erol Ozan Ayhan, Özlem Zeynep Dinsel,

Saim Karakale

Teşekkürler Thanks to: LPAC, SALT Galata, Talimhane Tiyatrosu, Craft Tiyatro, Fotosanayii, Onur Gökhan Gökçek, Love Dance Point, Şencan Taşkale, Fatih Artvinli, Safia Amri, Namık Ergin, Banu Gündoğdu, Oğuz Arıcı, Manolya Şen

ENKA İBRAHİM BETİL ODİTORYUMU

14 KASIM NOVEMBER
SA. TU. 20.30

25 KASIM NOVEMBER
CT. SA. 15.00 | 20.30

Yaklaşık 60' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 60'; no intermission.

Türkçe ve İngilizce; Türkçe ve İngilizce üstyazılı.

Turkish and English, with Turkish and English surtitles.

Biletler Tickets 50 TL
Öğrenci Student 10 TL

"Kasetçaların pencereden uçup bir kelebeğin üzerine düşüşünü izledim. Her şey paramparça. Her şey kırılmış."

■ No love. Love bizde yok. Love için daha güzel bir dünya lazım. Hiç uyumayan bu yer, her şeyin yavaşladığını hissettiğimiz o bir saatin içinde, her türlü karşılaşmaya hazır, bekliyor. Yersiz yurtsuz, her şeyini geride bırakmış, buraya yabancı dört insan... Şu an buradalar. Yargılanmamak için. Hayaller için. Özgür bırakılmak için. Burası en şey yer değil miydi? Şey... Yuva nedir, neye denir? Yaşadığımız ev? Doğduğumuz ülke? Barındığımız alan? Değişen enlem ve boylamlarımızla bitmeyen yuva arayışımız bir gün son bulabilir mi?

"I watched my cassette player fly off the window and land on a butterfly. Everything is in smithereens. Everything is shattered."

■ No love. We have no love. We need a better world for love. This place that never sleeps is ready waiting for all kinds of

encounters in that one hour when we feel everything is slowing down. Four rootless people who have left everything behind, who are strangers to this place... They are here now. For not to be judged. For dreams. For being let free. Isn't this the most... place? Well...

What is home? What do we call home? The house we live in? The country we were born in? A space we take shelter? With our changing coordinates will there ever be an end to our search for a home? ■

B PLANI Oyun alanı daraldığı için çemberi büyötmek isteyen, kitle ve sınırlarını geniş tutan, kesişen yolların güzelliğine inanan bir ekip tarafından 2016'da kurulmuş, bağımsız işler üreten göçebe bir tiyatrodur. İlk sezonunda Nina Raine'in *Kabileler*'ini ve Jonas Hassen Khemiri'nin *İstila!*'sını sahneleyen topluluk, bu oyunlarla "Afife ve Sadri Alışık Ödülleri"ne layık görülmüştür. Yeni sezonda, yolculuğuna *Taç Mahal'in Nöbetçileri* ve *Yuva* adlı oyunlarla devam edecek olan B Planı, bir gün plan işlemediğinde C Planı'nı aramaya gönüllü ve hazır olan bir laboratuvardır.

PLAN B An independent travelling company formed in 2016 by a team that believes in the beauty of crossing roads and wants to expand the ever narrowing circle of playing field by keeping the borders as broad as possible. The company produced Nina Raine's *Tribes* and Jonas Hassen Khemiri's *Invasion!* in their first

season and received Afife and Sadri Alışık Awards. Plan B will continue its journey with *Guards at the Taj* and *Home* in the upcoming season and is a laboratory willing and ready to search for a plan C if one day its plans fail.

YÖNETMEN 1987'de Mersin'de doğan Sami Berat Marçalı, Yıldız Teknik Üniversitesi'nden mezun oldu. 2010 yılından bu yana; İkincikat, Yan Etki ve Craft Tiyatro adlı topluluklarda, yazar, yönetmen ve yapımcı olarak çalıştı. Ödüller ve iyi eleştiriler alan B Planı adında kendi tiyatrosu bulunan Marçalı'nın yazdığı ilk oyun olan *Küçük*, Uluslararası Interplay Genç Yazarlar Festivali'ne kabul edilirken, yazdığı son oyun *Yuva* ise New York LaGuardia Performing Arts Center'da sahnelendi. Sanatçının yönetmenliğini yaptığı ilk oyun *Korku Tüneli* (2010) ve son oyun ise *İstila!*'dir (2017).

DIRECTOR Born in Mersin in 1987, Sami Berat Marçalı graduated from Yıldız Technical University. Since 2010 he worked as a writer, director, and producer in companies such as İkincikat, Yan Etki, and Craft Tiyatro. Marçalı is the founder of critically acclaimed Plan B. His first play *Küçük* was invited to Interplay Festival of Young Playwrights and his most recent work *Home* is performed at New York LaGuardia Performing Arts Center. His directorial debut was *Pitchfork Disney* (2010) and his latest effort is *Invasion!* (2017).

AKŞAM YEMEĞİ THE DINNER

SEMAVER KUMPANYA

Herman Koch'un aynı adlı romanından uyarlayan Adapted from the novel of the same name

by Herman Koch

Kees Prins

Çeviren Translated into Turkish by

Can Çelebi

Yöneten Directed by

Volkan M. Sarıöz

Dramaturji Dramaturgy

Bilgesu Kasapoğlu

Kostüm Tasarımı Costume Design

Ayşenur Arslanoğlu

Müzik Music

Okan Kaya

Ses Tasarımı Sound Design

Sibel Altan

Işık Tasarımı Light Design

Mustafa Karakoyun

Dekor Tasarımı Stage Design

Başak Özdoğan

Reji Asistanları Regie Assistants

Selin Nazlı Ustaoglu, Selen Şenay, Onur Yalçinkaya

Oynayanlar Performers

Serkan Keskin, Sarp Aydınoglu, Mustafa Kirantepe, Sezin

Bozacı, Şebnem Hassanisoughi

ÇEVRE TİYATROSU

15 KASIM NOVEMBER

ÇA. WE. 20.30

16 KASIM NOVEMBER

PE. TH. 20.30

CADDEBOSTAN

KÜLTÜR MERKEZİ

20 KASIM NOVEMBER

PT. MO. 20.30

21 KASIM NOVEMBER

SA. TU. 20.30

Yaklaşık 120' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 120'; no intermission.

Türkçe; İngilizce üstyazılı.
Turkish with English surtitles.

Biletler Tickets 50 TL

Öğrenci Student 10 TL

■ Soğuk bir gece yarısı, uyumak için bankamatik kulübesine sığınan evsiz bir kadın, iki genç tarafından önce dövülmüş ardından yakılarak öldürülmüş; güvenlik kameraları olan biten her şeyi kaydetse de görüntüler yeteri kadar net olmadığından failer günlerdir teşhis edilememiştir. Kuzen olan Rick ve Micheal, işledikleri cinayeti Micheal'in babası Paul'ün yönlendirmesi ile bir sır olarak saklamaya karar verirler, ancak bir şeyi hesaba katmayı unutmuslardır: o gece tüm yaşananlara tanıklık eden birisi daha vardır, Rick'in evlatlık kardeşi Beau. Cinayetin işlendiği gecenin birkaç hafta sonrasında geçen *Akşam Yemeği*'nde; Rick'in babası Serge, Micheal'in ebeveynleri Paul ve Claire'i çocuklarının gelecekleri hakkında konuşmak üzere şık bir restoranda akşam yemeğine davet eder. Filmler, iyi şaraplar ve ortak güzel anıların tatlı sohbetiyle başlayan yemek, üstü örtülmüş anıların patlak vermesiyle giderek tadını kaybetmeye başlar. Önyargılar, anlaşmazlıklar ve saklanan sırlar geceyi daha da gergin bir

noktaya taşırken; geçmiş, sanki asıl olay konuşulmadığı için, patlayan bir şampanya gibi ortaya saçılmaktadır. Dördü için de bu büyük sır giderek taşınmaz bir yük haline gelmeye başlamıştır bile; çocukları evsiz bir kadının ölümüne sebep olmuştur ve şimdi ortak bir kararla ne yapacaklarına karar vermek zorundadırlar. Başbakan adayı olan Serge Lochman, oğlunun işlediği bu suçu açıklayıp adaylıktan çekilmeye karar verdiğini söylese de onun bu kararı diğerleri tarafından büyük bir itirazla karşılanır. Babette, kocasının adaylıktan çekilmesinin ailelerinin geleceği için hiç iyi olmayacağını vurgularken, Paul ve Claire ise bu kararın Rick ve Micheal'in tüm hayatını mahvedecek bir karar olduğu konusunda hemfikirdirler. On beş yaşındaki iki gencin kaderini topluma ve adalet kurumuna bırakmanın adil olmadığını savunurlar; adalet mercileri böylesi bir durumda, topluma ibret olması adına çocuklarına olabilecek en ağır cezayı verecektir çünkü. Yaptıkları bir hata yüzünden onları böylesine kurban etmek ne kadar adildir? Ya aksi durumda, böyle bir sırı yaşamak nasıl mümkün olacaktır peki? Serge, kariyerinden vazgeçmek uğruna aldığı bu kararda ne kadar samimidir? Yakılarak öldürülmüş o evsiz kadın bu masada ne kadar yer kaplar? Çocuklarını koruma güdüsüyle başlayan bu sakin aile yemeği, kişisel çıkar, toplumsal endişe ve itibar kaybetme korkularının etkisiyle içinden çıkılmaz bir tartışmaya dönüşmüş; artık konuşma veya uzlaşmanın anlamının kalmadığı o anlara gelmiştir sıra. Sözcüklerin bittiği yerde ise artık her şey için çok geçtir. *Akşam Yemeği*, bir cinayet üzerinden küçük bir aileye odaklanarak aslında toplumsal yaşamın nasıl işlediğini, kendini şiddet ile nasıl var ettiğini irdeliyor. Peş peşe ortaya çıkan gerçeklerin yeni sırlara, kırılan kadehlerin gözyaşlarına dönüştüğü bu oyun mutlu bir aile olmanın sırrını keşfediyor. Mutlu bir aile olmanın püf noktası belki de birkaç sırı sahip olmaktan geçmektedir!

■ On a cold midnight a homeless woman who has taken refuge inside an ATM booth is beaten and burnt to death by two teenagers and despite the security camera footage the perpetrators are still not identified after several days since the recording is not clear enough. Michael and Rick, who are cousins, decide to keep the murder they committed a secret upon Paul's- Michael's father- urging, however there is something else that they forgot to consider: there's another witness to what happened that night; Rick's adopted brother Beau. *The Dinner* takes place several weeks after the murder during a dinner at a fancy restaurant to which Rick's father Serge invites Michael's parents Paul and Claire over in order to talk about their children's future. The meal starts with a lovely conversation about films, good wine and shared memories, but starts to lose its zest as covered-up memories begin to explosively resurface. Prejudice, disagreements, and secrets carry the night to an even more tense point and, as if the real incident is not discussed, the past is spilled all over like popped champagne. The secret is already becoming an unbearable burden for the parents. Their sons have caused a homeless woman's death and now they have to make a unified decision

about what to do. Serge Lochman, a candidate for PM, says that he decided to withdraw his candidature after disclosing his son's crime but his decision is met with strong objection. Babette argues that his withdrawing would not reflect good on their family's future while Paul and Claire agree that this would be a life ruining decision for Rick and Michael. They argue that leaving the fate of two fifteen year-old boys in the hands of the justice system is not a fair thing to do since it would pass the harshest penalty in order to set an example for the society. Is it fair to sacrifice them for a mistake they made? Or on the flip side, how can they possibly live with a secret like this? How sincere is Serge about his decision to give up on his career? How much space that homeless woman murdered by burning to death would take on this table? This quiet family dinner that starts motivated by the instinct to protect their children is now turned into a quagmire instigated by personal benefit, societal anxiety and fear of losing reputation. These are the moments when talking or reconciliation is futile and it's too late for everything. *The Dinner* scrutinizes the fact that how society functions and how it creates itself through violence by focusing on a small family through a murder. This play, where ensuing reveal of the truth breeds new secrets and broken wineglasses turn into tears, explores the secret of being a happy family. Maybe, the trick of being a happy family is having a few secrets. ■

SEMAVER KUMpanyA 10 Ekim 2002'de Işıl Kasapoğlu önderliğinde tiyatro dünyasına merhaba diyen Semaver Kumpanya, şehrin merkezinde toplanan kültür ve sanat etkinliklerini, birçok tiyatrocuya ev sahipliği yapan Kocamustafapaşa'daki Çevre Tiyatrosu'na taşıyarak "Haliç'in Öte Yanında Tiyatro" projesini başlatmış oldu. Topluluk; oyuncu, yönetmen, dramaturg, oyun yazarı, çevirmen, müzisyen, organizasyon sorumlusu, ışık tasarımcısı, gişe sorumlusu, kantinci ve onu çevreleyen seyircileriyle, tiyatronun kolektif bir sanat olduğu gerçeğini kumpanya yaklaşımıyla net bir biçimde ortaya koymaktadır. Kuruluşundan bugüne, 15'in üzerinde oyun sahneye koyan Semaver Kumpanya, bu sezon biri *Akşam Yemeği* olmak üzere, ikisi yeni yedi farklı oyunla bir kez daha Çevre Tiyatrosu'nun kapılarını açıyor.

SEMAVER KUMpanyA Established in October 10, 2002 under the leadership of Işıl Kaplanoğlu, Semaver Kumpanya kick started the "Theatre on the Other Side of The Golden Horn" project by bringing the arts and culture events that have been gathered around the city center to Çevre Theatre in Kocamustafapaşa. The company asserts the fact that theatre is a collective art form that encompasses actors, directors, dramaturges, playwrights, translators, musicians, administrators, lighting designers, box office tellers, concession

stand attendants and audience members. Semaver Kumpanya has produced 15 plays since its inception and in this upcoming season will welcome audiences to Çevre Theatre with seven plays including two new ones, one of which will be *The Dinner*.

YÖNETMEN 17 Ekim 1973'te İstanbul'da doğan Volkan M. Sarıöz, Selçuk Üniversitesi Urdu Dili Edebiyatı Bölümü'nde okurken aynı dönem, Konya Anadolu Sahnesi'nde oyunculuk ve yönetmenliğe başladı. Aralarında Akbank Sanat Prodüksiyon Tiyatrosu ve İstanbul Devlet Tiyatrosu da bulunan pek çok toplulukta görev aldı; kukla ve mask tasarımı, oyunculuk ve yönetmenlik yaptı. Birçok film senaryosu ile çocuk oyunu da yazan Sarıöz; 2002'de Semaver Kumpanya'ya katıldı. 15 yıldır toplulukla birlikte olan sanatçı, bu süreç boyunca *Mağrur Fil Ölülere*, *İçerdekiler* ve *Kuşlar* adlı oyunları yönetti.

DIRECTOR Born in Istanbul on October 17, 1973, Volkan M. Sarıöz started acting and directing at Konya Anatolian Stage while studying at Selçuk University Department of Urdu Language and Literature. He worked with many companies including Akbank Art Production Theatre and Istanbul State Theatre designing puppets and masks in addition to being an actor and director. Sarıöz, who has written many scripts and children's plays, joined Semaver Kumpanya in 2002. Throughout his 15 years with the company he directed the plays *Mağrur Fil Ölülere*, *İçerdekiler*, and *Birds*.

SENİ SEVİYORUM TÜRKİYE I LOVE YOU TURKEY

BBT-BAKIRKÖY BELEDİYE TİYATROLARI

Yazan Written by

Ceren Ercan

Yöneten Directed by

Yelda Baskın

Sahne ve Işık Tasarımı Set & Light Design

Cem Yılmaz

Müzik Tasarımı Music Design

Okan Kaya

Hareket Düzeni Movement Arrangement

Melih Kırac

Kostüm Tasarımı Costume Design

Selin Ölçen

Dramaturji Dramaturgy

Ceren Ercan

Asistanlar Assistants

Ercan Koçak, Emre Sırımsı

Oynayanlar Performers

Alican Yücesoy, Defne Şener Günay, İrem Sultan Cengiz,

Emre Koç, Damla Karaelmas Gökhan

YUNUS EMRE KÜLTÜR MERKEZİ TURHAN TUZCU SAHNESİ

16 KASIM NOVEMBER
PE. TH. 20.30

17 KASIM NOVEMBER
CU. FR. 20.30

25 KASIM NOVEMBER
CT. SA. 18.00

26 KASIM NOVEMBER
PA. SU. 18.00

Yaklaşık 90' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 90'; no intermission.
Türkçe; İngilizce üstyazılı.
Turkish with English surtitles.
Biletler Tickets 50 TL
Öğrenci Student 10 TL

"Mutlu bir şekilde uyanabilirdik, bu ülkenin her hangi bir yerinde... Kaş olmayan, Bodrum olmayan, İzmir olmayan... Başka bir yer. Olabilir miydi? Bizim ülkemiz nerede başlıyor? Nerede bitiyor bizim ülkemiz?"

■ *Seni Seviyorum Türkiye*; uzun süredir odalarına, kendi dünyalarına kapanan beş kişinin peşinde, İstanbul'da bir çamaşırhaneye götürüyor seyirciyi. Ülkenin değişen koşulları içinde, kendilerine varolma nedeni ve bir yer arayan bu beş kişi, çamaşırhanede geçirdikleri süreçte tahammülün ve baş etmenin sınırları içinde geziniyorlar. Odalara kapananların kısılan sesleri, yan yana geldiklerinde nasıl bir kaos yaratıyor bugün? Bu kaos, yarına dair yeni bir imkanı içinde saklıyor mu? Muhalifiğinin dilini bulamayan, hatta onu aramaktan vazgeçen ve kendi gündemini yaratma çabasında olanlar saklandıkları yerlerden çıkıyorlar. Uzakta görünen her şeyle zorunlu bir çarpışma yaşadıkları bu hazırlıksız karşılaşma, hepsinin örtülü tavrını nasıl gün yüzüne

çıkıyor? Ülkenin geleceği içinde kendini göremeyenlerin bir kısmı olan bitene tepki vermeyi, bir kısmı ise bu tepkiyi ertelemeyi tercih ediyor. Bu beş kişi erteledikleri tepkilerin gündelik hayatlarında yarattığı tüm karmaşa ile karşımızdalar. Baskılayıp yok saydıkları şeylerle bu kez yan yana baş etmek zorundalar. Bir tür ruhsal karnaval içinde ortaya saçılanlar, uzun süredir açığa çıkmayı bekleyen tüm şeyler gibi coşkuyla korku arasında bir eşikte duruyor. Bu eşik hali onları; varlık ile yokluk, susmak ile haykırmak, yok etmek ile yok olmak ve gitmek ile kalmak arasında bir yerlerde tutuyor. Onlar şimdilik Türkiye'den gitmeyi değil kalmayı tecrübe edenler. Ancak bugünlerde kendini gerçekleştirme konusunda kriz yaşayanlar için gitmek de buraya ait bir kurgunun parçası. Kalmanın direncinden ya da gerekçesinden çok burada olmanın kendisi meselemiz. BBT, *Seni Seviyorum Türkiye* ile bugüne ait içerden hikâyeler anlatmanın yolunu ararken, sahne için de yeni sorular sormanın peşinden gidiyor; bugünün kendisini görünür kılabilecek bir sahne estetiğini de bu arayışın bir parçası haline getiriyor ve yaşarken karamsarlık içinde baktıklarımıza, tiyatronun birleştirici gücü ve coşkulu özü ile yeni bir soluk getirmeyi hedefliyor.

“We could have woken up happy, anywhere in this country... Could there be another place that is not Kaş, or Bodrum, or İzmir? Where does our country begin? Where does it end?”

■ *I Love You Turkey*, takes the audience to a laundromat following five people who have isolated themselves in their rooms for a long time. During the time they spend in the laundromat these five people walk the line between tolerance and coping as they search for a place and raison d'être within the changing conditions of the country. What kind of a chaos that the broken voices of the ones who hide in their rooms create today? Does this chaos contain an opportunity for tomorrow? Those who can't find the language of opposition, those who even gave up on looking for it and those who try to create their own agendas are emerging out of their hiding places. How does this confrontation that they are ill-prepared for bring their veiled attitudes to light? Some of those who can't see a place for themselves in the future of the country prefer to react, while others prefer to postpone their reactions. Here stand five people with all the chaos their postponed reaction creates in their lives. They have to confront the things they suppressed and ignored. All the things that spill out in the open in a sort of psychological carnival stand on a threshold between exuberance and fear as everything that waits to come to light always does. This state of being on the threshold keeps them somewhere between being silent and shouting, exterminating and being exterminated, leaving and staying. For now, they are the ones who experience staying in Turkey rather than leaving it. However, leaving is a part of the narrative these days for those who are having a self-realization crisis. Our concern is “staying here” itself rather than the resistance of or reason for staying. With *I Love You Turkey*, BBT looks for ways to

tell a contemporary story from “the inside” and go after new questions regarding the stage. They make a stage aesthetic that can make contemporary sensibilities visible a part of this search and aim for bringing a breath of fresh air to the things we view pessimistically by using the unifying power and exuberant essence of theatre. ■

BBT-BAKIRKÖY BELEDİYE TİYATROLARI Aslına uygun olarak restore edilmiş tarihi bir binada faaliyet yürüten BBT, Türkiye'nin sayılı ödenekli tiyatrolarından biridir. Topluluk, seçimle göreve geldiği 2015'te Türkiye'nin en genç genel sanat yönetmeni unvanını alan Alican Yücesoy yönetiminde; pek çok uluslararası işbirliği gerçekleştirdi, çağdaş oyunların Türkçeye kazandırılması yönünde adımlar attı. Öncü sanat politikası ile kısa sürede dikkat çeken BBT, yerli klasiklerin çağdaş uyarlamalarını sahneye taşıırken, aynı zamanda Türkiye'den genç yönetmen ve yazarlara da yeni çalışma alanları oluşturdu. 2016–17 sezonunu Tim Supple'in yönettiği Shakespeare'in *Yanlışlıklar Komedyası* ile açan BBT; Nurkan Erpulat'ın yönettiği *Gülünç Karanlık*'la Maxim Gorki Tiyatrosu (Berlin) ve Theater an der Ruhr'da seyirci ile buluştu. Pek çok ödül alan topluluk, Türkiye tiyatrosunun en saygın ödülleri olan Afife Tiyatro Ödülleri'nde iki yıl üst üste “Yılın Prodüksiyonu”na değer görüldü.

BBT-BAKIRKÖY MUNICIPALITY THEATRES Operating in a faithfully restored historic building, BBT is one of the few funded theatres in Turkey. Under the direction of Alican Yücesoy, who became the youngest general art director of Turkey when he was elected in 2015, the company produced many international co-productions and was instrumental in introducing contemporary plays into Turkish. Noted for its progressive art policy, BBT brought contemporary adaptations of native plays to the stage as well as providing a platform for young directors and writers from Turkey. BBT opened the 2016-17 season with Shakespeare's *The Comedy of Errors* directed by Tim Supple and staged *The Ridiculous Darkness* directed by Nurkan Erpulat at Maxim Gorki Theatre in Berlin and Theater an der Ruhr. The company received many awards and won “Best Production” at one of Turkey's most prestigious theatre awards Afife Theatre Awards two years in a row.

YÖNETMEN 1976'da İstanbul'da doğan Yelda Baskın, 2001–2004 yılları arasında, Stüdyo Drama Tiyatro Topluluğu'nda *Kaos*, *Hizmetçiler*, *Sonra* ve *Terk* adlı oyunlarda oynadı. 2003–04 sezonunda BBT'de yönettiği *Medeni Hali: Kadın* adlı oyunla 2011 Tiyatro

Tiyatro Dergisi Ödülleri'nde “Yılın Prodüksiyonu” ve “Yılın Yönetmeni” dallarında aday gösterildi. 2013'te OYUNHAVASI tiyatro topluluğunda, yazdığı ilk oyun olan *D Blok D:7*'yi yönetti. 2015'te yönettiği *Köşe Bucak İstanbul*; rol aldığı *Hizmetçiler* (2015) ve *Gülünç Karanlık* (2016) oyunları ile birçok ödüle layık görüldü. 2006'da kuruluşunda yer aldığı oyun deposu tiyatro kolektifinin; *Çirkin İnsan Yavrusu* (2007) ve *Aptal, Sıradan ve Suçlu* (2010) adlı oyunlarında yazar ve oyuncu olarak çalıştı. Theaterheute'nin 2010 Haziran sayısında Almancası basılan *Çirkin İnsan Yavrusu* ile 2008'de Culturescapes (Bern, Zürich, Basel), 2009'da Theatre Hebbel Am Ufer ve Ballhaus'un organizasyonu olan Beyond Belonging (Berlin), 2010'da Wiener Festwochen (Viyana), New Plays from Europe (Wiesbaden), Festival Premières (Strasbourg), Theater an der Ruhr (Mülheim); *Aptal, Sıradan ve Suçlu* ile 2011'de Heidelberger Stückemarkt (Heidelberg) ve Volks Theater (Viyana); 2014'te *Tatyana* ile 19. İstanbul Tiyatro Festivali'nde sahne aldı. Oyuncu ve yönetmen olarak çalışmalarına devam eden sanatçı, halen BBT'de, genel sanat yönetmeni yardımcısı ve sahne direktörü olarak görev yapmaktadır.

DIRECTOR Between 2001-2004 appearing in *Chaos*, *The Maids*, *Sonra* and *Terk*. She was nominated for “Best Director” and “Best Production” awards at 2011 Theatre Magazine Awards for *Medeni Hali: Kadın* which she directed at BBT. In 2013, she directed her own play *D Blok D:7* at OYUNHAVASI theatre company. She received several awards for *Köşe Bucak İstanbul*, which she directed, and *The Maids* (2015) and *The Ridiculous Darkness* (2016) in which she was featured. She worked as a writer and actor in *Çirkin İnsan Yavrusu* (2007) and *Aptal, Sıradan ve Suçlu* (2010) at oyun deposu theatre collective which she is a founding member of. With *Çirkin İnsan Yavrusu* (published in German in the June 2010 issue of Theaterheute) she took the stage at Culturescapes (Bern, Zürich, Basel) in 2008, at Theatre Hebbel Am Ufer and Beyond Belonging -a Ballhaus event- (Berlin) in 2009, at Wiener Festwochen (Viyana), New Plays from Europe (Wiesbaden), Festival Premières (Strasbourg), and Theater an der Ruhr (Mülheim) in 2010; with *Aptal, Sıradan ve Suçlu* at Heidelberger Stückemarkt (Heidelberg) and Volks Theater (Vienna) in 2011; and with *Tatyana* at the 19th İstanbul Tiyatro Festival in 2014. She continues to work as an actor and director and is currently the stage director and assistant to the general manager at BBT.

FRESK
LA FRESQUE

BALLET PRELJOCAJ

Produksiyon Production

Ballet Preljocaj

Yönetim Direction

Nicole Saïd

Ortak Yapımcılar Co-Produced by

Grand Théâtre de Provence, Maison des Arts de Créteil, Théâtre de la Ville - Paris / Chaillot -
théâtre national de la danse, Scène Nationale d'Albi, National Taichung Theater (Taiwan)

Koreografi Choreography

Angelin Preljocaj

Müzik Music

Nicolas Godin (Gösteride

kullanılan bazı müzik parçaları

için Vincent Taurelle'in

işbirliğiyle

With the collaboration of

Vincent Taurelle for some

music tracks)

Kostüm Tasarımı

Costume Design

Azzedine Alaïa

Sahne Tasarımı ve Videolar

Set Design and Videos

Constance Guisset Studio

Işık Tasarımı Light Design

Éric Soyer

Asistan, Sanat Yönetmeni

Yardımcısı Assistant, Deputy to

the Artistic Direction

Youri Aharon Van den Bosch

Kaya İnisi Eğitmeni

Abseiling Trainer

Natalia Naidich

Koreoloji Uzmanı Choreologist

Dany Lévêque

Maske Tasarımı

Masks Creation

Michèle Belobradic

Sahne Konstrüksiyonu

Scenery Construction

Atelier du petit chantier

Teknik Yönetmen

Technical Director

Luc Corazza

Produksiyon ve Ses Sorumlusu

General Production and

Sound Manager

Martin Lecarme

Işık Sorumlusu

Lighting Manager

Sébastien Dué

Sahne Sorumlusu

Stage Manager

Michel Carbuccia

Sahne Görevlisi Stagehand

Juliette Corazza

Kostüm Sorumlusu

Wardrobe Manager

Magali Devaux

Dansçılar Dancers

Mirea Delogu, Clara Freschel,

Nuriya Nagimova, Anna

ZORLU PSM ANA TİYATRO

18 KASIM NOVEMBER

CT. SA. 20.30

Yaklaşık 80' sürer; ara yoktur.

Lasts app. 80'; no intermission.

Biletler Tickets 200, 150, 120, 90,

60 TL

Öğrenci Student 10 TL

Cléo Thiberge Edrom'un anısına.

Spectacle in Memory of Cléo

Thiberge Edrom.

Gösterinin ardından Angelin

Preljocaj'a Onur Ödülü

sunulacaktır.

Angelin Preljocaj will be presented

with the Honorary Award after the

performance.

Tatarova, Yurié Tsugawa,

Victor Martinez Caliz, Marius

Delcourt, Antoine Dubois,

Jean-Charles Jousni, Fran

Sanchez

“Bizi büyüleyen bir resmin özüne erişmemizi sağlayan gizli bir geçit var mıdır? Günün birinde 1. Francis Ambroise'de kendisini Mona Lisa'ya ulaştıracak bir yol aramış mıdır? Liechtenstein Prensi 16. yüzyıldan kalma bir kanvas eline geçtiğinde eğer ona ısrarla bakarsa imgeleminin vücudunu Cranach'nın Venüs'üne ışınlayacağına inanmış mıdır?

Aynı isimli meşhur Çin hikâyesinden esinlenmiş olan Duvardaki Tablo; resmin evren üstü bir mekâna dönüştüğü ve fiziksel varlığın resimle ilişkiye girdiği bu yolculuğu anlatır. Sorgulamamızın merkezinde resmin bu sorunsalı yer almaktadır. Aynı zamanda varoluşumuzu sorgulayan Plato'nun mağarasını ve onun gölgelerini çağırır. Bu bale simge ve gerçeklik arasındaki gizemli ilişkiyi, sabit imge ile hareketi, anımsalılık ile sürekliliği ve zinde olanla atıl olanı birleştiren bağları yaratan alanları keşfetmeyi amaçlamaktadır. Çin masalında geçen bu metafor medeniyetimizdeki temsil sorununu gündeme getiriyor. Günümüz toplumunda sanatın yeri hakkında çok şeyler söylüyor.”
Angelin Preljocaj

“Might there be a secret passage that allows us to access the essence of a picture that fascinates us? Did Francis I, one day in Ambroise, search for the path that would lead him to Mona Lisa? Did the Prince of Liechtenstein, when he acquired a canvas dating from the 16th century, believe that, if he looked at it assiduously, his imagination would acquire the power to teleport his body to Cranach's Venus?

The Painting on the Wall, inspired by the famous eponymous Chinese story, tells us about this journey into another dimension where the picture becomes a place of transcendence and physical being enters into a relationship with the picture. This question of the picture is at the heart of our investigation. It also evokes Plato's cave and its shadows, which question our existence. The ballet seeks to explore the mysterious relations between representation and reality, sites at which the dance creates the bonds that link the fixed image and movement, instantaneity and duration, the live and the inert. This metaphor running through the Chinese tale raises the question of representation in our civilisation. It speaks to us of the place of art in today's society.”
Angelin Preljocaj

■ Evvel zaman içinde; Chu ve Meng adında iki gezgin varmış, rüzgârlı ve yağmurlu bir günde küçük bir tapınağa varmışlar. Sessizliğin yalnızca yağmurun feryadıyla bozulduğu bu huzurlu mekânda yaşayan bir münzevi, onları tapınağın duvarına çizilmiş bir freske bakmaları için içeriye buyur etmiş. Freskte fıstık çamlarından oluşan bir korulukta bir grup kız resmediliyor, kızlardan biri çiçek topluyormuş. Tatlı tatlı tebessüm ediyormuş, dudakları kiraz kırmızısı, gözleri hayat doluymuş. Chu, onun genç kızların ve özgür kadınların sembolü olan koyu renkli uzun saçlarından büyülenmiş. Kıza öylesine uzun süre öylesine yoğun bir şekilde bakmış ki kendisini havada uçuyor gibi hissetmiş ve resmin içine ışınlanmış. Macerası bir kaç yıl sürmüş; ta ki bir gün savaçılar Chu'yu freskin dünyasından dışarı kovalayana kadar. Gerçek dünyaya döndüğünde arkadaşı Meng'in onu sadece bir kaç dakikadır aradığını fark etmiş. İki arkadaş freske bakmışlar. Kız hala oradaymış ama saçları evli kadınların sembolü olan muhteşem bir topuzla bağlıymış.

■ Once upon a time there were two travellers, one called Chu and the other Meng. On a rainy, windy day, they arrive at a small temple. In this peaceful place where the silence is disrupted only by squalls of rain, a hermit who lives there invites the two travellers to come and look at a magnificent fresco painted on a temple wall. The fresco shows a group of girls in a copse of parasol pines. One of them is picking flowers. She is smiling sweetly, her lips are as bright as the flesh of cherries, and her eyes are bright. Chu is fascinated by her long, loose dark hair, the symbol of young girls and free women. He stares at the girl for such a long time, so intensely, that he feels as if he is floating in the air and is transported inside the painting. The adventure lasts for several years, years of idyll and hapiness, until one day some warriors chase Chu out of the world of the fresco. When he returns to the real world, his friend Meng has only been looking for him for a few minutes. The two friends look at the Fresco. The girl is still there, but the girl's hair is now in a magnificent chignon, the symbol of married women. ■

Daimi finansal desteğiyle Subsidised by Culture and Communication Ministry – DRAC PACA, Provence-Alpes-Côte d'Azur Region, Département of the Bouches-du-Rhône, Métropole Aix-Marseille Provence / Territory of the Pays d'Aix, City of Aix-en-Provence.

Bireysel, kurumsal desteği ve özel ortaklığıyla Supported by Groupe Partouche – Casino Municipal d'Aix-Thermal, individuals and companies sponsors, and private partners.

Desteğiyle Supported by Teatroskop, FranceDanse Orient-Express (Teatroskop, Institut Français, Fransa Kültür Bakanlığı, Avrupa ve Dışişleri Bakanlığı tarafından başlatılan bir programdır. Teatroskop is a program initiated by the French Institute, the Ministry of Culture and the Ministry of Europe and Foreign Affairs of France.)

ANGELIN PRELJOCAJ Paris'te doğan Angelin Preljocaj dans hayatına klasik bale ile başladı, ardından modern dansa yönelerek Karin Waehner'in öğrencisi oldu. 1980'de Zena Rommett ve Merce Cunningham'la çalışmak üzere New York'a gitti. Fransa'ya dönerek çalışmalarına devam eden Preljocaj, burada koreograf Viola Farber ve Quentin Rouillier'nin derslerine girdi, Aralık 1984'te kendi topluluğunu kurmadan önce Dominique Bagouet ile çalıştı. Yapıtları, başta kendisine özgün eserler sipariş eden Paris Opera ve Balesi, La Scala ve New York Şehir Balesi olmak üzere birçok topluluğun repertuarında yer alan sanatçı; *Angelin Preljocaj* (2003), *Pavillon Noir* (2006), *Angelin Preljocaj*, *Topologie de l'invisible* (2008) ve *Angelin Preljocaj, de la création à la mémoire de la danse* (2011) gibi birçok kitaba konu oldu. Gustave Caillebotte'un bir tablosundan esinlenen koreografisi *Les Raboteurs*'ı, 1988'de Cyril Collard'la birlikte filme çekti, bunu 2006'da Pierre Coulibeuf'le *Pavillon Noir* ve 2007'de Olivier Assayas'la *Eldorado/Preljocaj* izledi. 1991'de *Le Postier* ve *Idées Noires* adlı kısa filmlerini çeken sanatçının, uzun metrajlı filmleri; 1992 tarihli *Un trait d'union*'la aynı yıl "Vidéo-Danse" birincilik ödülü ve "Prag Video Festivali" (1993) ödülüne, 2003 tarihli *Annonciation*'la ise, yine aynı yıl "Grand Prix du Film d'Art" ödüllerine değer görüldü. 2009'da *Blanche Neige*'i (*Pamuk Prenses*); 2016'da ise Valérie Müller'le birlikte, Bastien Vivès'in aynı adlı çizgi romanından uyarlanan *Polina*'yı yönetti. 1992'de Fransız

Kültür Bakanlığı'ndan "Grand Prix National de la Danse" ödülünü alan Preljocaj; 1995'te *Le Parc* koreografisiyle "Benois de la Danse", 1997'de *Annonciation*'la "Bessie Award" ve *Romeo ve Jülyet* ile "Les Victoires de la Musique" ve 2009'da *Blanche Neige* ile "Globe de Cristal" ödüllerine değer görüldü. "Officier des Arts et des Lettres", "Chevalier de la Légion d'honneur" ve "Officier de l'ordre du Mérite" nişanlarıyla onurlandırılan sanatçı, 2014'te Samuel H. Scripps / Amerikan Dans Festivali Yaşam Boyu Başarı Ödülü'nü aldı. Preljocaj Balesi 24 daimi dansçısıyla, Ekim 2006'dan bu yana, Angelin Preljocaj'ın sanat yönetmenliğini yaptığı tamamıyla dansa tahsis edilmiş Pavillon Noir in Aix-en-Provence binasında çalışmalarına devam etmektedir.

ANGELIN PRELJOCAJ Angelin Preljocaj was born in Paris and began studying classical ballet before turning to contemporary dance, under the tutorship of, Karin Waehner. In 1980, he went to New York to work with Zena Rommett and Merce Cunningham and resumed his studies in France with, choreographers Viola Farber and Quentin Rouillier. In December 1984, he joined Dominique Bagouet before finding his own company. His productions are now part of the repertoire of many companies, many of which also commission original production from him, notably La Scala of Milan, the New York City Ballet and the Paris Opera Ballet. Additionally, he has made short films (*Le postier*, *Idées noires* in 1991) and several full-length films, such as *Un trait d'union* and *Annonciation* (1992 and 2003), winning the "Grand Prix du Film d'Art" in 2003, the "Vidéo-Danse" First Prize in 1992 and the Prague Video Festival Prize in 1993. He directed *Blanche Neige* (*Snow White*), in 2009. Since then he has collaborated on several films of his own choreographic work with Cyril Collard (*Les Raboteurs*, based on the painting by Gustave Caillebotte) in 1988, Pierre Coulibeuf (*Pavillon Noir*) in 2006 and Olivier Assayas (*Eldorado/ Preljocaj*) in 2007. Made with Valérie Müller, the first full-length

feature film by Angelin Preljocaj, *Polina, danser sa vie*, adapted from the graphic novel by Bastien Vivès, came out in cinemas on November 2016. Several books have been written about his work, including *Angelin Preljocaj* (2003), *Pavillon Noir* (2006), *Angelin Preljocaj, Topologie de l'invisible* (2008), *Angelin Preljocaj, de la création à la mémoire de la danse* (2011). Throughout the course of his career, Angelin Preljocaj has received numerous awards, such as the "Grand Prix National de la Danse" awarded by the French Ministry of Culture in 1992, the "Benois de la danse" for *Le Parc* in 1995, the "Bessie Award" for *Annonciation* in 1997, "Les Victoires de la Musique" for *Roméo et Juliette* in 1997, the "Globe de Cristal" for *Blanche Neige* in 2009. He was named "Officier des Arts et des Lettres" and "Chevalier de la Légion d'honneur" and was appointed as "Officier de l'ordre du Mérite" in May 2006. He has received the Samuel H. Scripps/ American Dance Festival Award for Lifetime Achievement in 2014. Since October 2006, the Ballet Preljocaj and its 24 permanent dancers have been residing at the Pavillon Noir in Aix-en-Provence, a building entirely dedicated to dance, with Angelin Preljocaj as its artistic director.

NICHOLAS GODIN (MÜZİK) Ünlü müzik ikilisi Air'in bir üyesi olarak yaptığı yedi albümün ardından, yayınladığı ilk solo albümü *Contrepoint* ile Nicholas Godin, daha ileriye gitmek için geçmişe yöneldi. Yapımı dört yıl süren *Contrepoint*; modern pop, film müzikleri ve soft rock, exotica, 80'lerin Eurodance ve Yé-yé gibi retro poptan esinlenmiş, alışlagelmiş müzikal füzyonlarını Johann Sebastian Bach'ın klasik müzik formlarıyla birleştiren baş döndürücü bir kayıt. Sanatçı ayrıca, 2003'te Air grubuyla, Angelin Preljocaj'ın müzikal gösterisi *Near Life Experience*'in da müziklerini yapmıştır.

NICHOLAS GODIN (MUSIC) After seven albums as one half of celebrated musical duo AIR, Nicholas Godin's first solo album *Contrepoint* has reached back in time to move further forward. Four years in the making,

Contrepoint is a dazzling recording that conjoins Godin's habitual musical fusions - drawn from modern pop, film soundtracks and retrospective pop (soft rock, exotica, '80s Eurodance, Yé-yé) - with the classical forms of Johann Sebastian Bach. In 2003, Nicolas Godin has created with Air music band, the Angelin Preljocaj's music spectacle: *Near Life Experience*.

AZZEDINE ALAÏA (KOSTÜM TASARIMI) Tunus'ta Güzel Sanatlar Okulu'nu bitiren Azzedine Alaïa, 1950'lerin sonunda Paris'e geldi. Bu önemli bir dönemdi zira Louise de Vilmorin, Simone Zehrfuss ve Arletty'le tanışmasına yol açtı. 60'lı yıllarda Cécile de Rothschild, Claudette Colbert ve Greta Garbo'yla çalıştı. 1980 yılında ilk hazır giyim koleksiyonunu Paris'te başarıyla sundu ve ilk mağazasını 1984'te açtı. 1989'da Jessye Norman'ın Fransız İhtilali'nin 200. Yılı kutlamalarında giydiği Fransız bayrağının renklerinden oluşan ünlü elbisesini tasarladı ve incilerle bezeli bir mini elbiseyi Tina Turner'a ithaf etti. Azzedine Alaïa, ustaca kesimleri ve sıradışı kumaş kombinasyonlarıyla, kadınlara asalet katarak gelenekteki modernliğin sözcüsü oldu.

AZZEDINE ALAÏA (COSTUME DESIGN) After attending the École des Beaux-Arts in Tunis, Azzedine Alaïa came to Paris in the late 1950s. It was an important time because it led him to meet Louise de Vilmorin, Simone Zehrfuss and Arletty. In the 1960s, he

worked for Cécile de Rothschild, Claudette Colbert and Greta Garbo. He successfully presented his first ready-to-wear collection in 1980 in Paris, and in 1984 opened his first store. In 1989, he designed the famous dress in the colours of the French flag worn by Jessye Norman for the Bicentenary of the French Revolution, and dedicated a pearl mini dress to Tina Turner. Azzedine Alaïa has become the spokesperson for modernity in tradition, sublimating women with skilful cutting and unusual combinations of fabric.

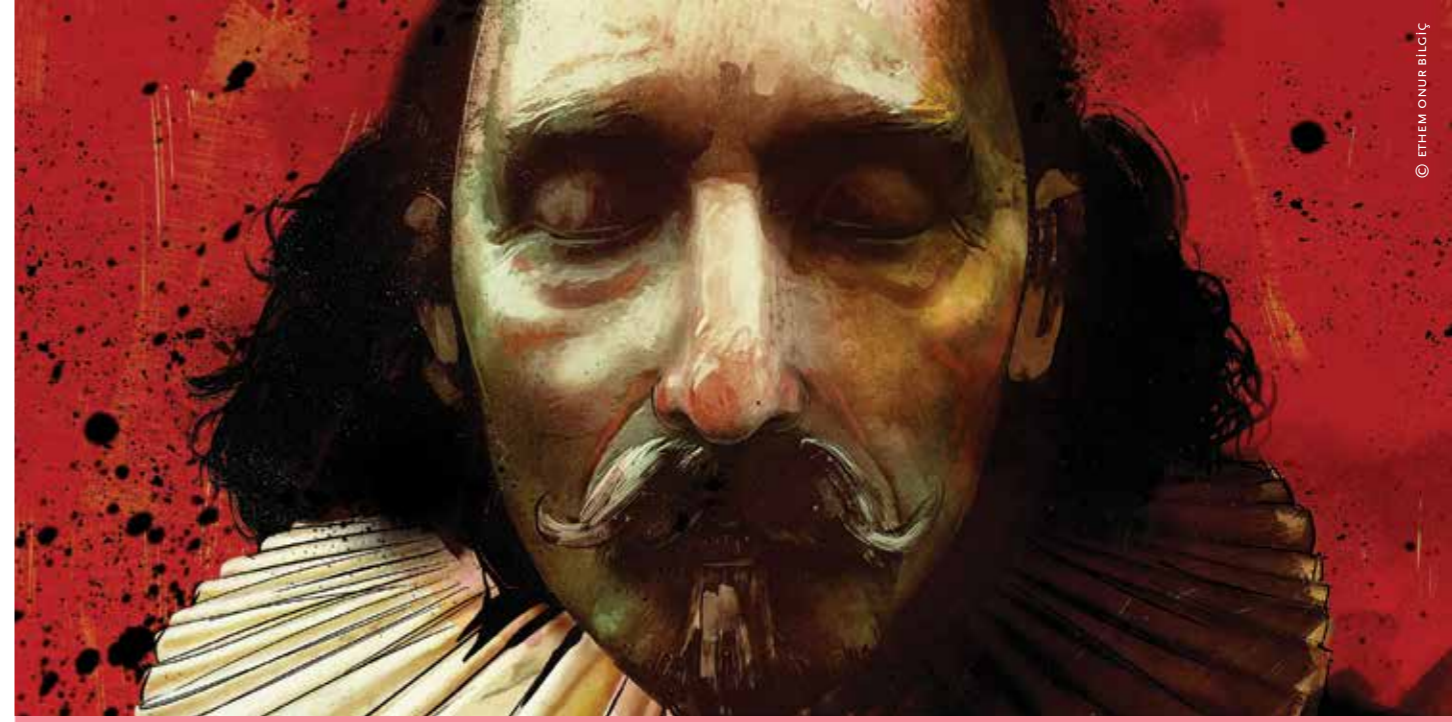
CONSTANCE GUISSSET (SAHNE TASARIMI VE VİDEOLAR)

ESSEC İşletme Okulu ve Paris Siyasal Bilimler Enstitüsü'nde okuyan sanatçı; Tokyo parlamentosunda bir sene geçirdikten sonra Ulusal Endüstri Tasarımı Okulu'ndan 2007'de mezun oldu. 2008'de Paris Belediyesi'nden Tasarım Büyük Ödülü, aynı yıl Hyères'de düzenlenen Tasarım Festivali'nde Halk Ödülü, 2010'da Audi Yetenek Ödülü ve 2011'de Tasarımcılar Günleri'nde en iyi sahne tasarımı ödülü gibi çeşitli ödüller kazandı. 2013 yılında Louis Vuitton ve Christian Dior parfümleri için tasarımlar yaptı.

CONSTANCE GUISSSET (SET DESIGN AND VIDEOS) After studying at the ESSEC business school and the Institute of Political Science in Paris, plus spending a year in the Tokyo parliament, Constance Guisset graduated from the Ecole Nationale Supérieure de Création Industrielle in 2007 before setting up her own studio. She has won several awards, including the Grand Prix du Design from the City of Paris, the Public Prize at the Design Parade festival in Hyères in 2008, the Audi Talent Award in 2010 and the best stage design award at Designer's Days in 2011. In 2013, she has created for Louis Vuitton and Christian Dior Parfums.

ÉRIC SOYER (IŞIK TASARIMI) Boule Okulu'nda geçici yapı mimarisi okuduktan sonra birçok yönetmen ve koreograf için Avrupa sahnelerinde ışık ve sahne tasarımları yapan sanatçı; 1997'de, Louis Brouillard grubunun tekrar eden yirmi gösteriden oluşan repertuarının yaratım sürecinde bulunmuş olan yazar-yönetmen Joël Pommerat'la çalıştı. 2006'dan bu yana, aralarında Salon de Musique'de yer alan ışık sahneleri de olmak üzere, Hermès için on kadar proje gerçekleştirdi. Çalışmaları, Collectif Bonheur Intérieur Brut'la yaptığı sokak sanatından Fransız şarkıcı Jeanne Added'le yaptığı müziğe; Oscar Strasnoy, Oscar Bianchi, Daan Jansen, Philippes Boesmans ve Ondrej Adamek gibi bestecilerle yaptığı çağdaş operalara kadar uzanan sanatçı, 2008 ve 2012 yıllarında Fransız eleştirmen gazeteciler ödülünü kazandı.

ÉRIC SOYER (LIGHT DESIGN) After studying ephemeral architectures at the École Boule, he designed stage sets and lighting for many directors and choreographers on the stages of Europe. He worked with the writer-director Joël Pommerat in 1997, who has worked on the creation of a repertoire of twenty repeated shows by the Louis Brouillard company. He has been responsible for about ten projects since 2006 with Hermès, for who he has created the lighting arenas of the Salon de Musique. His activities also extend from street art with the Collectif Bonheur Intérieur Brut, to music with the French singer Jeanne Added and contemporary opera with composers Oscar Strasnoy, Oscar Bianchi, Daan Jansen, Philippes Boesmans and Ondrej Adamek. He received the French journalistic critic prize for his work in 2008 and 2012.

FIRTINA THE TEMPEST

MODA SAHNESİ

Yazan Written by

William Shakespeare

Yöneten Directed by

Kemal Aydoğan

Çeviren Translated into Turkish by

Emine Ayhan

Sahne Tasarımı Stage Design

Bengi Günay

Işık Tasarımı Light Design

İrfan Varlı

Müzik Music

Berkay Yiğitaslan

Animasyon Animation

Ethem Onur Bilgiç

Oynayanlar Performers

Hüseyin Avni Danyal, Mürsel Yaylalı, Gürsu Gür, Zeynep Tuğçe Bayat, Münircan Cindoruk, Ziver Armağan Açıl, Yaşar Bayram, Selen Şeşen, Kaan Songün, İnanç Koçak, Ertürk Erkek

MODA SAHNESİ

18 KASIM NOVEMBER
CT. SA. 20.30

19 KASIM NOVEMBER
PA. SU. 15.00 | 19.00

Yaklaşık 145' sürer; 2 Perde.

Lasts app. 145'; 2 Acts.

Biletler Tickets 50 TL

Öğrenci Student 10 TL

■ Yeter ki sonu iyi bitsin! *Fırtına* bir son oyun. İnsanın mutluluğuna duyulan özlemin billurlaşmış hali. Shakespeare'in daha önce yazdığı oyunlarda işlediği temaların toplamının bir arada olduğu bir son oyun. Oyunlarında; aşkı, politik ihaneti ve sınıf farkını, cinayeti, intikamı ve kötülüğü seyrettiren Shakespeare, *Fırtına* ile tüm bu problemleri bir kez daha işleyip, onları çözüme kavuşturmayı seçmiş. *Hamlet* ve *Romeo ve Juliet*'teki gibi âşıklar kavuşmadan ölmeyecekler; *Hamlet* ya da *Macbeth*'teki gibi krallar kötülükleri bilinmeden ölmeyecekler ve de onların canlarına kastetmeyecek kötüler; *Antonius ve Kleopatra*'daki gibi dostluklara ihanet edilemeyecek, dostlar yaşayacak ve iyilikleri karşılık bulacak; hoyrat erkekler *Hırçın Kız*'daki gibi kadınları kendi istekleri doğrultusunda evcilleştiremeyecek... Dünyanın, insanların mutluluca yaşadıkları bir yer olması için tüm bu kötülükleri seyirciye fark ettirmeye çalışır Shakespeare; toplum denen organizmadan kesip atmaya önerir bu olumsuzlukları. İnsanın gücünü, bu kötülüğü çözme ve zararsız hale getirme üzere organize eder. Shakespeare; insana ve insanın gücüne duyduğu güvenin oyunu olan *Fırtına*'da, mutlu ve yaşanılır bir dünya özlemini tüm açıklığıyla göz önüne koyar. Yazarlığının tüm sihir ve gücünü bunun için seferber eder. Kısaca, *Fırtına* ile sağlıklı bir topluma varabilmenin mihmandarlığını yapar, en açık seçik bir biçimde... Gonzalo'ya dedirttiği gibi egemenliğin olmadığı, özgür ve eşit bir yaşamın düşünür

mümkün kılar biz insanlar için. Shakespeare'nin büyüüne dahil olup, dünyanın yaşanılır bir "ada" olması için kapıldık *Fırtına*'ya. Yeter ki sonu iyi bitsin, fırtınalar gelip geçerse nasılsa.

■ All's well that ends well! *The Tempest* is a final play. It is the crystallization of the yearning for man's happiness. A final play that sums up the themes in all of Shakespeare's other plays. In *The Tempest*, Shakespeare once again treats his usual themes of love, political betrayal, class distinction, murder, revenge, and evil and chooses to resolve them. Unlike in *Hamlet* and *Romeo and Juliet* lovers don't end up dead, unlike in *Hamlet* and *Macbeth* kings don't die with their evil doings unrevealed and evil doers don't make an attempt on their lives, unlike in *Antony and Cleopatra* friends don't get betrayed, instead they live and their kindness is rewarded, unlike in *The Taming of the Shrew* coarse men don't get to domesticate women according to their own will... Shakespeare tries to make the audience realize all these evil things, so that the world can be a place where people live happily and suggests that all this negativity should be cut out from the organism called society. He organizes the power of humanity around this effort of solving and neutralizing evil. For Shakespeare, *The Tempest* is the play that symbolizes the faith he has in mankind and its strength, and throughout he clearly displays his yearning for a happy and livable world. He mobilizes all of his writerly magic and power for it. In short, he writes the guide that leads to a wholesome society. He makes it possible for us to dream of a free and equal life without hegemony. We got carried away by Shakespeare's magic and got caught in *The Tempest* so that the world can be a livable "island". All's well that end wells and tempests eventually die down. ■

MODA SAHNESİ 1969'da Kafkas Sineması adıyla kurulan sinema salonunun 1984'te Moda Sineması'na dönüşmesiyle, İstanbul; konser, tiyatro, söyleşi ve film festivallerine ev sahipliği yapan önemli bir sanat mekânına kavuşmuş oldu. 80'li ve 90'lı yıllarda İstanbul'daki sanat yaşamı için önemli bir yerken son yıllarda eski konumunu kaybedip bakıma muhtaç hale gelen mekân, tiyatro ve sinemanın değişik alanlarında çalışmış 12 kişinin bir araya gelip, Moda Sineması'ndan ilhamla, Moda Sahnesi'ni kurmasıyla, sanatsal faaliyetler için tekrar nitelikli bir kültür sanat mekânı ve kurumu haline geldi. Moda Sahnesi kurulduğu 2013'ten bugüne kadar yerli ve yabancı, sanatın çeşitli disiplinlerinde üretimler veren sanatçılara verdiği mekân desteğiyle, etkileşim olanağı yaratıp kültürlerarası diyaloga katkıda bulundu; çocuk ve gençlere yönelik düzenlediği atölye ve seminerle sanatın yaygınlaşmasına çaba gösterdi. Etkinliklerinin merkezine kendi ürettiği oyunları koyan Moda Sahnesi, klasik ya da modern, nitelikli oyunlarla seyirciyi buluşturmayı ana hedeflerinden biri olarak belirledi.

MODA STAGE Established in 1969 as a movie theatre named Kafkas Cinema, the hall was turned into Moda Cinema in 1984 providing an important art venue for Istanbul that hosts concerts, theatre troupes and film festivals. After being a prominent venue for Istanbul art life in the 80's and 90's, the hall fell into dire times in recent years, but was resuscitated by the coming together of 12 people active in different branches of film and theatre who, inspired by Moda Cinema, transformed the place into Moda Stage and it once again became a quality venue for art events. Since its establishment in 2013, Moda Stage contributed to inter-cultural dialogue by hosting domestic and foreign artists in a variety of different art disciplines and worked towards proliferation of art by organizing workshops and seminars aimed at children and youth. Focusing on producing in-house plays, Moda Stage is devoted to bringing quality classic and modern plays to audiences.

YÖNETMEN D.T.C.F. Tiyatro Bölümü'nden 1987'de mezun olan Kemal Aydoğan, 1990'da yapımcı olarak girdiği Tiyatro Stüdyosu'nda, 1994-1998 yılları arasında yönetici olarak çalıştı. 1999'da Oyun Atölyesi'nin kuruluşunda yer aldı, topluluktan ayrıldığı Ekim 2012'ye kadar bu kurumda yöneticilik ve yönetmenlik yaptı. Oyun Atölyesi'nin *Son Gülen İyi Gülermiş* (2000), *Kesmeşeker* (2002) adlı çocuk oyunları ile *Azrail'in Gözyaşları* (2004), *Othello* (2004), *Jeanned'Arc'ın Öteki Ölümü* (2005), *Atinalı Timon* (2006), *Hırçın Kız* (2006), *Evlilikte Ufak Tefek Cinayetler* (2007), *Testosteron* (2008), *7 / Şekspir Müzikali* (2009), *Macbeth* (2010), *Don Juan'ın Gecesi* (2011), *Antonuis ile Kleopatra* (2012-2013) ve *Pandalanın Hikâyesi* (2012) adlı oyunlarını yönetti. 2013'te kurulan Moda Sahnesi'nin kurucularından olan Aydoğan, bu toplulukta; *Hamlet* (2013), *Bütün Çılgınlar Sever Beni* (2013) *Palyaçolar Okulu* (2013), *6 Oyuncu Yönetmenini Arıyor* (2014), *Parkta Güzel Bir Gün* (2014), *Roberto Zucco* (2014), *Köpek, Kadın, Erkek* (2015), *Bira Fabrikası* (2015), *En Kısa Gecenin Rüyası* (2015) ve *Seviyoruz ve Hiçbir Şey Bilmiyoruz* (2016) adlı oyunları yönetti.

DIRECTOR Graduated from Ankara University Department of Theatre (DTFC) in 1987, Kemal Aydoğan joined Tiyatro Stüdyosu (Theatre Studio) as a production assistant in 1990 and worked there as an executive between 1994-1998. He was one of the founding members of Oyun Atölyesi (Play Workshop) in 1999 and worked there as an executive and a director until his departure from the company in October 2012. At Oyun Atölyesi he directed *Azrail'in*

Gözyaşları (2004), *Othello* (2004), *The Other Death of Joan of Arc* (2005), *Timon of Athens* (2006), *Taming of the Shrew* (2006), *Partners in Crimes* (2007), *Testosterone* (2008), *7 / Shakespeare Musical* (2009), *Macbeth* (2010), *The Night of Don Juan* (2011), *Anthony and Cleopatra* (2012-2013), and *The Story of the Panda Bear* (2012) as well as children's plays *Son Gülen İyi Gülermiş* (2000), and *Kesmeşeker* (2002). One of the founding members of Moda Stage, he directed the plays *Hamlet* (2013), *All Crazy People Love Me* (2013) *School of Clowns* (2013), *6 Actors in Search of a Director* (2014), *An Incident at the Border* (2014), *Roberto Zucco* (2014), *Dog, Woman, Men* (2015), *Brasserie* (2015), *A Midsummer Night's Dream* (2015), and *We Love and Know Nothing* (2016) at the company.

UYARCA THE COLLABORATOR

DASDAS SAHNE

Yazan Written by

Friedrich Dürrenmatt

Çeviren Translated into Turkish by

Yücel Erten

Yöneten Directed by

Ahmet Mümtaz Taylan

Dramaturji Dramaturgy

Aylin Aliveren

Kostüm Tasarımı Costume Design

Funda Çebi

Işık Tasarımı Light Design

Ayşe Sedef Ayter

Dekor Tasarımı Stage Design

Tayfun Çebi

Afiş Tasarımı Poster Design

Ethem Onur Bilgiç

Reji Asistanı Regie Assistant

Cansu Sıtacı

Mekanik Tasarım Mechanical Design

İrfan Sayar

Ses Tasarımı Sound Design

Tuna Pase

Oynayanlar Performers

Tansu Biçer, Mehmet Ali Nuroğlu, Serhan Onat, Zamire

Zeynep Kasapoğlu, Arif Pişkin, Kanbolat Görkem Arslan,

Armağan Döşlüoğlu, Kudsal Döşlüoğlu

DasDas

18 KASIM NOVEMBER
CT. SA. 20.30

19 KASIM NOVEMBER
PA. SU. 15.00

Yaklaşık 135' sürer; 2 Perde.

Lasts app. 135'; 2 Acts.

Türkçe; İngilizce üstyazılı.

Turkish with English surtitles.

Biletler Tickets 50 TL

Öğrenci Student 10 TL

"Bu gezegenin zorbaları şairlerin eserleriyle müteesir olmazlar, şairlerin ölüm şarkıları, ağıtları karşısında esnerler. Zorbalar yalnızca bir tek şeyden korkarlar. Alay edilmekten"

Friedrich Dürrenmatt

■ *Uyarca*, Dürrenmatt'ın 1972'de yazdığı bir kara komedi. Diğer oyunlarında da olduğu üzere isimlerin çok da önemi yok, toplumsal yapıyı kuran birimlerin önemli temsilcileri oyunun ana kişilerini oluşturuyorlar. Bu sefer başrolde bir bilim adamı var. Hemen yanında mafyayı temsil eden Büyük Şef ve sevgilisi, işte üst düzey bir polis memuru ve adalet kuvvetleri, genç nesli temsil etmek üzere arz-ı endam eden bir oğul, "kültür"ü meta haline getirmiş bir ticaret erbabı burjuva, piramidin altına doğru ise olağan polis memurları. Oyunun belki de en etkileyici yanlarından biri kapitalist mekanizmanın, o bir zamanlar çokça inanılan hümanist değerleri nasıl alaşağı ettiğini anlatırken bu anlatının merkezine bir entelektüeli oturtması. Ve bir entelektüel bugün geldiği noktanın, çürümüşlüğe yaptığı katkının saf analiz ve eleştirisini bir mafya babasının monoloğu olarak yüzümüze çarpması. Her ne kadar Dürrenmatt Şef'in ağzından "Bayatladı bu numara!" diye bağırırsa da, bugün aradan 45 yıl geçtikten sonra bile ürperiyorsak ne yazık ki gidecek daha çok yolumuz var.

1970'li yıllardaki kokuşmuşluk bugün de dünyanın her yanında modernleşmiş araçlarla sürüyor. Sahne üzerinde izlediğimiz oyun kişileri o kadar tanıdık ki bu bizde aynı rotada dönüp duruyormuşuz hissi uyandırıyor. Çağlar boyunca bir turu tamamlayıp, hiç durmadan bir sonraki tura geçen dolap beygirleri gibiyiz. Bu değirmenin suyunun kaynağı biziz. Yerin beş kat altında bir bodrum katında, bitmeyen cinayetlerle dolu grotesk bir fantezinin hala bunca gerçek olması, oyunun karanlık tarafının komedisine oranla bizi daha fazla ele geçirmesine sebep oluyor. Yazar kendi çağında oyunlarıyla bir umutsuzluk duygusu üretmekle eleştirilmiş. Onun verdiği cevabı tekrarlayalım: "Umutsuzluk, bir son iş değil, dünyaya verilmesi gereken bir cevaptır. Amaç umut kesmek değil, karşı koymaya karar vermek ve kaosun karşısında kararını korumaktır".

"The tyrants of this planet are not moved by the works of poets, they yawn at their lamentations. The tyrants fear only one thing: a poet's mockery."

Friedrich Dürrenmatt

■ *The Collaborator* is a black comedy written by Dürrenmatt in 1972. As is the case in his other plays, the names have no significance. The notable representatives of the entities that constitute the social structure are the main characters of the play. There is the Boss, who represents the mafia, and his mistress, a high ranking police officer and justice authorities, a son who makes an appearance to represent the young generation, a bourgeois tradesman who deals in "culture", and towards the bottom of the pyramid are the police officers. One of the most striking aspects of the play is its positioning of an intellectual in the center of the narrative as it depicts how the capitalist mechanism tears down the humanist values that were once held dear. And also, its use of a mafia boss' monologue as a slap to our faces while analyzing and criticizing the contribution that an intellectual makes to the decayedness.

Even though Dürrenmatt shouts "This scheme is rotten!" through the Boss character, if we still get the shivers after 45 years, it means that we have a long way to go. The decayedness of the 1970's still continues all around the world today enabled by modern tools. The characters on the stage are so familiar that it arouses a feeling of living in a vicious circle. We are like wheel horses that complete one lap throughout centuries and then move on to the next lap without giving a break. We are the water source for this mill. The fact that a grotesque fantasy about countless murders in a basement five stories below the ground still rings so true makes us give in more to the dark side of this play than its comedy. The writer was criticized during his time for creating a sense of despair. Let's repeat his answer to his critics: "Despair is not a final action, but rather an answer given to this world. The goal is not to lose hope, but to decide to resist and to keep the decision in the face of chaos." ■

DASDAS SAHNE 2017 Nisan ayında açılan DasDas Sahne'de modern ve klasik uyarlamalar, deneyimli isimlerin yer aldığı birbirinden keyifli oyunlar ve stand up gösterileri sezon boyunca seyirciyle buluşuyor. Ayrıca DasDas, prodüksiyonunu üstlendiği oyunlar yanı sıra; konuk oyunlara, alternatif tiyatrolara, güncel sahne sanatlarına ve hafta sonları sahnelenecek çocuk oyunlarına da ev sahipliği yapıyor.

DASDAS STAGE Opened in April 2017 DasDas Stage brings modern and classic adaptations, delightful plays with veteran actors and stand-up shows to audiences. In addition to its own productions DasDas also hosts guest plays, alternative theatre, contemporary stage arts and weekend plays for children.

YÖNETMEN 1965'te Ankara'da doğan Ahmet Mümtaz Taylan, Hacettepe Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Tiyatro Bölümü'nden 1989'da mezun oldu. İdari görevler de üstlendiği ödenekli ve özel tiyatrolarda yönetmen ve oyunculuk, Ankara Üniversitesi ve TRT Çocuk Tiyatrosu'nda eğitmenlik yaptı. Kültür sanat dergileri ile gazetelerde makaleleri de yayınlanan sanatçı, çok sayıda sinema filmi ve TV dizisinde seslendirme ve oyunculuk yaptı. Sanatçının, yönetmen ve oyuncu olarak birçok ödülü bulunmaktadır.

DIRECTOR Born in Ankara in 1965, Ahmet Mümtaz Taylan graduated from Hacettepe University State Conservatory Department of Theatre in 1989. In addition to being an actor and director he served as an administrator at funded and private theatres and worked as an instructor at Ankara University and TRT Children's Theatre. He has published articles in culture and art magazines and newspapers, and as an actor and dubbing artist appeared in many films and TV shows.

KELEBEKLER FARFALLE

COMPAGNIA TPO

Ortak Yapımcılar Co-Produced by

COMPAGNIA TPO, TEATRO METASTASIO DI PRATO

Sanat Yönetmeni Artistic Direction

Davide Venturini, Francesco Gandi

Koreografi Choreography

Anna Balducci, Piero Leccese

Görsel Tasarım Visual Design

Elsa Mersi

Bilgisayar Tasarım Computer Engineering

Rossano Monti

Ses Tasarımı Sound Design

Spartaco Cortesi

Dış Ses Voice Over

Tilbe Saran

Kostüm Tasarımı Costume Design

Loretta Mugnai

Aksesuar Tasarımı Props Design

Valerio Calonego, Livia Cortesi, Gregory Petitqueux

Senaryo Desteği Collaboration on Script

Stefania Zampiga

Ses ve Video Audio & Video

Massimiliano Fierli, Elena Vastano

Dansçılar Dancers

Sara Campinoti, Barbara Stimoli

ZORLU PSM STUDIO

21 KASIM NOVEMBER
SA. TU. 11.00 | 20.00

22 KASIM NOVEMBER
ÇA. WE. 20.00

23 KASIM NOVEMBER
PE. TH. 20.00

24 KASIM NOVEMBER
CU. FR. 20.00

25 KASIM NOVEMBER
CT. SA. 11.00 | 14.00 | 17.00

26 KASIM NOVEMBER
PA. SU. 11.00 | 14.00 | 17.00

Yaklaşık 50' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 50'; no intermission.

+4 yaş için uygundur.
Suitable for ages 4+.

Önemli Not: 4-7 yaş arası çocuklar,
etkinliğe bir yetişkin eşliğinde
katılabilirler.

Important Note: Children from
4 to 7 years old should be
accompanied by an adult.

Sahne düzeni nedeniyle seyircilerin
performans salonuna girmeden önce
ayakkabılarını çıkarmaları gerekecektir.

Due to the special setting of the
performance, the audience will be
required to remove their shoes
before entering the hall.

Biletler Tickets 60 TL
Öğrenci, Çocuk Student, Children 10 TL

GÖSTERİ SPONSORU
PERFORMANCE
SPONSOR

YÜKSEK KATKIDA
BULUNAN MEKÂN
SPONSORU
VENUE SPONSOR
WITH THE HIGHEST
CONTRIBUTION

ZORLU
PERFORMANS
SANATLARI
MERKEZİ

■ *Kelebekler*, İtalya'nın Prato kentinde yerleşik bir tiyatro topluluğu olan TPO tarafından hazırlanmış bir gösteri. 1981'de görsel tiyatro grubu olarak kurulan TPO, kuruluşunun ilk yıllarından itibaren çocuk seyircileri için orijinal eserler yaratmaya başlamış; bugün de, resim ve seslerin teatral bir bağlamda canlandırılması için dijital teknolojilerin kullanımını araştırmaktadır. Sanatçı veya seyircilerin, belirli teknolojilerin kullanılmasıyla etkileşime gireceği "hassas ortamlar" olarak tasarlanan gösteriler yaratan TPO, bu sanal dekorlar içerisinde; imge ve koreografi yoluyla anlatımı ön plana çıkaran bir dramaturjiye dayalı güçlü görsel etki, orijinal ve incelikli bir tarz ile karakterize edilmektedir.

Vakit gece, bir yaz gecesi, cırcır böcekleri ve diğer küçük hayvanların şarkılarını duyabiliyoruz. Bu gizemli gece ortamında yaşayan iki dansçı, ateşböcekleri ile oynuyor ve onları havada dans ettiriyorlar. Kıvrıkcık bezelye dalları çınıyor ve dansçılar yanlarından geçerken bir görünüp bir kayboluyorlar. İki büyük parlak yaprağın altında karşılaşmış, küçük ve gizemli bir küreyi sallayarak dans ediyorlar.

İki küçük tırtıl yumurtadan çıkıyor. Oynamaya, şekil ve renkleri keşfetmeye, yemeğe, bir yapraktan diğerine gezinmeye, mantarları, çimleri ve örümcek ağlarını keşfetmeye hazırlar. Yeniden gece oluyor. Belki de oyun oynamayı bırakmaları ve önce üstünde sallanıp sonra da bir battaniye gibi sarınıp örtünecekleri bir iplik örmelerinin vakti geldi.

Beklerken, rüzgârda salınan rahat kozası içinde uykuya dalan tırtıl, rüyasında büyüyüp rengârenk kanatları olan bir kelebeğe dönüştüğünü görüyor.

Beklerken zaman geçiyor. Bulutlar gökyüzünde kayıp giderken,

düşen yağmur taneleri kozanın kapısını çalıyor. Yoksa açma vakti mi geldi?

Küçük tırtıl kozasından değişmiş olarak çıkıyor. Uçmaya başlıyor; rüzgâr gibi hafif, süzülüyor ve koşuyor. Nesnelere, çimlere ve çiçeklere hızla hareket ediyorlar etrafında, sanki onlar da uçuyor. Ama özellikle de renkler uçuşuyorlar. Renklerin içine giriyor, kendisi de renk oluyor. Ve bir renk olarak her yeri baştan aşağı boyuyor...

■ *Farfalle* is a show created by TPO, a theatre company based in Prato, Italy.

TPO was formed in 1981 as a visual theatre group and already in its early years it began to create original visual theatre works for children's audiences. Currently it is exploring the use of digital technologies for the animation of images and sounds within a theatrical context.

From TPO's research in this area, shows have been created, conceived as 'sensitive environments' where performers, or the audience itself, can interact through the use of specific technologies. Within these virtual sceneries, TPO's shows have been characterized by a strong visual impact and an original and refined style, based on a dramaturgy which privileges narration through images and choreography.

It is night, a summer's night, we can hear the songs of crickets and other little animals. The two dancers living in this mysterious nocturnal environment play with fireflies, letting them dance in the air, letting their little curly pea branches ring, branches which will appear and disappear as the two dancers move by; they also meet and dance together in the wake of two big shiny leaves, rocking a little mysterious sphere.

It is still night; is the sphere that the dancer carries with her an egg?

On the big smooth elastic curls which now cover the stage, little by little dancers let many butterfly eggs appear; rocked by dance and sounds, the eggs wait to open up. It will be the sound coming from the two long curly flutes played by the dancers in the night, to awaken the eggs, that will then hatch.

The little caterpillars have broken out of the egg and are ready to play, to discover shapes, the round one, to discover all the colors, to move and roll, to go from one leaf to another, to eat, to discover the space surrounding them: mushrooms, grass, cobwebs.

It's night time again, perhaps it's time to finish playing games and start weaving a thread, a long thread to swing on for a while and then wrap all around like a blanket snugly rolled round the body.

While waiting, the caterpillar inside the comfortable cocoon, falls asleep, rocked by the wind and while it sleeps, it grows and gets transformed; after that it dreams, it dreams of being a butterfly with colourful wings.

While waiting, time passes, clouds pass and the rain ticks...it knocks on the cocoon; will it be time to open up?

When it leaves the cocoon, it is different, it flies away, the air is light like wind, gliding and running; things, grass and flowers go fast; they seem to be flying.

But especially colours...being inside them and being a colour and, as a colour, painting everything up, down, here, there... ■

COMPAGNIO TPO Görsel, duygusal, hissedilebilir ve etkileyici... TPO'da yaratım, etkileşimli sahne dekoruyla keşiliyor. Dijital tasarımla oluşturulan dekorlar "duyarlı ortamlar"a dönüştürülürken, sanat ve oyun arasında sürekli geçişler yaşanıyor. Dansçı, oyuncu ve seyirciler sahneyi paylaşarak, kültürel ve dilsel engelleri aşılıyor ve keyif alacakları ortak bir alanda buluşuyorlar. Yapımlarını, hareket halindeki oyuncular, bireysel dansçılar ve çocuklarla diyalog kurmak üzere tasarlayan TPO; görüntüler ve sesler sahnedeki hareketli cisimlerle ara bağ oluştururken, canlı jestleri ve sanal manzaraları büyüleyici bir interaktif sanat ortamına dönüştürüyor.

TPO yapımlarında oyuncuların rolü özel bir önem kazanıyor. Etkileşimli efektler sayesinde, hareket halinde olan sahnedeki dansçılar, "boyamak" ve "müzik çalmak" için bedenlerini kullanıyorlar, ancak her şeyden önce çocuk seyircileri, vücut ve bakışın kullanımını vurgulayan bir yaklaşımla tiyatroyu keşfe davet ediyorlar. Topluluğun çalışmaları Davide Venturini ve Francesco Gandi (Sanat Yönetmeni), Elsa Mersi (Görsel Tasarım), Spartaco Cortesi (Ses Tasarımı), Rossano Monti ve Martin von Günten (Bilgisayar Tasarımı) gibi çok yönlü isimlerden oluşan birbirine kenetlenmiş bir ekip tarafından hayata geçiriliyor. Uluslararası tecrübeye sahip bir grup dansçı, çocukların modern dansla bağ kurabilmeleri adına, sahnede sürekli olarak estetik ve dışavurumcu bir keşif

çabası geliştiriyor.

2002–2007 yılları arasında topluluk, basınç algılayıcıları aracılığıyla sesleri ve görüntüleri hareketlendiren büyük bir dans matı olan CCC'yi tasarlamak üzere, mühendis Martin von Günten'le işbirliği yaptı. Doğal imge ve dokuları, etkileşimli bir ortama dönüştüren bir tür “sihirli halı” olan CCC projesi, giderek bahçe türlerine (Japon, Doğu ve İtalyan) odaklanan bir üçlemeye dönüştü ve bu formatın başarısı, TPO'yu uluslararası üne kavuşturdu.

2008–2009 yılları arasında, etkileşimli tiyatro adına, yaratıcı ve teknik destek olarak max_msp yazılımını benimseyen topluluk, bu çalışmasıyla; kameralarla sahneyi kaydederek, sanatçı ve seyirci hareketlerini sahne dinamikleriyle ilişkilendirmeyi başardı. Ardından, tiyatro efektlerini zenginleştirip genişletmek için tasarlanmış yazılım kontrollü sahne aksesuarları geliştirmeye başlayan topluluğun, bu çalışmaları; hem Krokus Festivali'nde (Belçika) hem de Saltbush'da (Insite_Art, Melbourne ve Vertical Production Shanghai'nin işbirliğiyle) sahnelenen *Farfalle* ve *Barocco* adlı yapımlarının, sembolik koreografi ve sahne tasarımlarının kökenini oluşturdu.

2010'da, *Play Please!* adlı interaktif bir orkestra oluşturmak için, elektronik müziğe yönelik araştırmalara odaklanan topluluğun bu projesinde; aydınlatılmış alanlara bölünmüş olan sahnede bulunan parlayan nesnelere, sensörler aracılığıyla kontrol ediliyor ve sanal müzik aletleri gibi davranmaya başlıyor. Bunlar yanı sıra, hem çocuklar hem de yetişkinler için multimedya uygulamaları da üretmeye başlayan topluluk; 2010 ve 2011'de İzlanda'ya yaptıkları iki ziyaretten esinlenerek, *Kindur, İzlanda'daki Koyunların Maceracı Hayatı* adlı çalışmayı yarattı. İskandinav doğasının çarpıcı gücüne ithaf edilmiş olan yapımda, sahnede; İzlanda koyunlarının kışlık ağlarından yazlık otlaklarına yaptıkları yolculuğun masalsi hikâyesini canlandırmak için üç dansçı yer alıyor. Giydikleri dijital ışık komutlu yünden kalplerle, tek tek sahneye çağrılan çocuklar oyuna doğrudan katılarak bu maceranın bir parçası oluyor.

2013'te, Fransız ressam Rébecca Dautremer'in Rus masalı illüstrasyonlarına dayalı, büyük ölçekli bir gösteri olan *Babayaga*'yı görücüye çıkaran TPO, aynı yılın ekim ayında; Marsilya 2013 Avrupa Kültür Başkenti programı işbirliğiyle, Théâtre La Minuterie'de *BLEU*'yu sundu. Denize ithaf edilmiş bu eser, cezbedici bir sanal akvaryumun saydamlığındaki sahne tasarımıyla seyircinin büyük ilgisini çekti.

Prato (Toskana) merkezli olan topluluk, 2014–15'te, ana merkezleri Teatro Fabbrichino'nun bitişğinde yer alan terk edilmiş bir alanı sahiplenerek, burada

bir kent bahçesi oluşturdu. Dış mekân gösterileri için uygun olan bu alanda, Ex Fabrica yaz festivalinin ilkini gerçekleştiren TPO, Kasım 2015'te; peyzaj tasarımcısı ve bahçıvan Gilles Clement ve en umulmadık yerlerdeki bahçelerden esinlenerek, herkesin kendisini ve dünyayı değiştirebileceği fikri ve Paris'teki Théâtre National de Chaillot'un da işbirliğiyle *Pop Up Garden* isimli gösteriyi yarattı.

2016'da, Çin üzerine özel olarak yoğunlaşan topluluk, bu devasa ülkenin kültüründen coğrafyasına kadar uzanan bir araştırmaya girişti. Bu çaba, *Panda Evi'nin (Panda's House)* yapımını üstlenen ve oyunun Çin'in dört bir yanında çok uzun süre devam eden turnesini düzenleyen Tong Production (Pekin) ile önemli bir işbirliğinin başlangıcı oldu. Aynı yılın yaz döneminde TPO, iki dansçının; gerçek okalptüs yapraklarıyla kaplı bedenleri ve ciltlerine yansıtılan kabuk görüntüleri ile simbiyotik bir ilişki halinde hareket ettiği, yetişkinler için hazırladığı ilk çalışması olan, elektronik çevre sanatının benzersiz bir performansı *Landskin*'i gerçekleştirdi...

COMPAGNIA TPO Visual, emotional, tactile, immersive...

In TPO creation coincides with interactive scenery. Using digital design all sets become “sensitive environments” continuous crossfades between art and play can be experienced. Dancers, performers and the audience share the stage and find a common ground of enjoyment beyond cultural and language barriers. Each artwork is designed to dialogue with players in motion, individual dancers or children. Images and sounds interface with the moving bodies on stage, transforming live gestures and virtual landscapes into a charming interactive art environment.

In TPO productions the role of performers achieves a special valence; thanks to the interactive effects the dancers on stage use their bodies in movement to “paint” and “play music” but, above all, they invite the audience children to explore the space with an approach to theatre that emphasizes the use of the body and the gaze. The TPO Company's work is directed by a versatile and tight-knit team composed of Davide Venturini, Francesco Gandi, (Artistic Direction), Elsa Mersi (Visual Design), Spartaco Cortesi (Sound Design), Rossano Monti and Martin von Günten (Engineering). On stage a team of dancers with international experience develops a constant aesthetic and expressive exploration in order to put the children in touch with contemporary dance.

Between 2002 and 2007, TPO collaborated with engineer Martin von Günten to conceive the CCC [*children's cheering carpet*], a large dance mat able to

animate sounds and images through pressure sensors. A “magic carpet” which turns natural images/texture into an interactive environment. The CCC project became a trilogy focused on garden types (Japanese, Oriental and Italian). The success of this format brought TPO international renown.

From 2008 to 2009 the group adopted max_msp software as a creative and technical support for interactive theatre. In this research the group was able to capture the stage, with cameras, and link the performers or audience movement to the scene dynamics. The company then began developing software-controlled props that were designed to enrich and widen the theatrical effects. This is the origin of such emblematic choreographies and set designs as *Farfalle*, *Barocco*, both presented in Krokus Festival (Hasselt, Belgium) as well as *Saltbush*, (in collaboration with Insite_Art, Melbourne and Vertical Production Shanghai).

In 2010 the group focused its research on electronic music in order to create an interactive orchestra called Play Please! In this project the stage is divided into illuminated areas while glowing objects, controlled by sensors, act like virtual musical instruments. At the same time TPO began to produce multimedia installations for both children and adults.

In 2010 and 2011 the company created *Kindur, The Adventurous Life of Sheep in Iceland*, a work that grew out of two site visits. The production, dedicated to the dramatic force of Nordic nature, called for three dancers to enact the epic tale of Icelandic sheep going from their winter pen to their summer pasture. Audience children, too, are directly involved and, by wearing a woolly heart with a digital light command, they are called on stage, a few at a time, to participate in this adventure.

The year 2013 saw the début of *Babayaga*, a large-scale show based on French artist Rébecca Dautremer's illustrations of the Russian tale. In October of the same year, in collaboration with Marseille 2013 European Culture Capital, TPO presented *BLEU!* in Théâtre La Minuterie. This creation devoted to the sea is characterized by a stage set that envelops the audience in the transparencies of an enticing virtual aquarium.

Over the two year period 2014/15 the company based in Prato (Tuscany) adopted an abandoned area adjacent to their Teatro Fabbrichino headquarters where they planted an urban garden. In this area, suitable for outdoor shows, they inaugurated the first edition of *Ex Fabrica* summer festival. In November 2015, in co-production with the Théâtre National de Chaillot -

Paris, TPO created the show *Pop Up Garden* inspired by the landscape designer and gardener Gilles Clement and by the idea that anyone can change one's self and the world tending gardens in the most unexpected places.

In 2016 the company undertook an investigation of China in a study ranging from the culture to the landscape of that huge country. This was the beginning of an important collaboration with Tong Production (Beijing) which funded the production of *Panda's Home* and managed the very long tour across all of continental China. During the summer period TPO produced its first work for an adult audience, *Landskin*, where the bodies of two dancers act in symbiosis with real eucalyptus leaves and images of bark projected onto their skin... a unique performance of electronic land-art.

DAVIDE VENTURINI (SANAT YÖNETMENİ) TPO'da, yazar ve sanat yönetmeni olarak görev yapan Venturini, Floransa'daki Cesare Alfieri Üniversitesi'nde sosyoloji okudu. 1983'ten beri TPO ile birlikte çalışıyor. Topluluğun, sanatın pedagojik yönlerine ve özellikle de görüntülerin değerini vurgulayan görsel iletişim süreçlerine ve yüksek teknoloji cihazlarının tiyatrodaki kullanımına dikkat çeken yapımlarını yönetti.

DAVIDE VENTURINI (ARTISTIC DIRECTION) Studied sociology at Cesare Alfieri University in Florence. Has been with the TPO since 1983. Within it, he has directed productions with an eye to the pedagogical aspects of art, and in particular the processes of visual communication, emphasizing the value of images and the use in theatre of hi-tech devices. He currently holds the post of TPO author and Artistic Director.

FRANCESCO GANDI (SANAT YÖNETMENİ) Bologna'daki DAMS Akademisi'nde okuyan sanatçı, 1987'de katıldığı TPO'da; yazar, yönetmen ve oyuncu olarak araştırma çalışmaları gerçekleştirdi. Eserlerinde genellikle görüntülerin, sahne tasarımlarının, figürlerin ve özellikle de son yıllardaki yapımlarında teknolojinin yaygın kullanımı bulunan sanatçı; halen, TPO Kültür Derneği Başkanı olarak görev yapmaktadır.

FRANCESCO GANDI (ARTISTIC DIRECTION) Studied at the DAMS Academy in Bologna. Since 1987 he has conducted his research activity with the TPO in the roles of author, director and actor. His works typically make prevalent use of images, props, figures and, in his latest productions, technology. He currently holds the post of President of the TPO Cultural Association.

GÖÇMENLEEEER MIGRAAANTS

DOSTLAR TİYATROSU

Yazan Written by

Matei Visniec

Çeviren Translated into Turkish by

Zeynep Irgat, Osman Senemoğlu

Yöneten Directed by

Genco Erkal

Sahne Tasarımı ve Kostüm Stage Design & Costume

Claude Leon

Dramaturji Dramaturgy

Genco Erkal

Video ve Ses Tasarımı Video & Sound Design

Ümit Kıvanç

Müzik Music

Nâzım Çınar

Işık Tasarımı Light Design

Hakan Özipek

Görüntü Araştırma Visual Research

Melih Tatlıcan

Oynayanlar Performers (alfabetik sırayla in alphabetical order)

Şirvan Akan, Ayşe Lebriz Berkem, Lütfi Can Bulut, Cem Çetin,

Genco Erkal, Yiğit Yazar

KENTER TİYATROSU

21 KASIM NOVEMBER
SA. TU. 20.30

22 KASIM NOVEMBER
ÇA. WE. 20.30

Yaklaşık 90' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 90'; no intermission.
Türkçe; İngilizce üst yazılı.
Turkish with English surtitles.
Biletler Tickets 50 TL
Öğrenci Student 10 TL

GÖÇMENLEEEER GELİYOOOR!

■ Asya'nın, Afrika'nın yoksulları denizde boğulmayı, tel örgülere takılıp ölmeyi göze alarak, çoluk çocuk, kadın erkek, savaştan, sefaletten kaçıp, cennet bildikleri Avrupa'ya koşuyorlar. Ana yollardan biri ülkemizden geçiyor. Gün olmuyor ki gazetelerde insanın kanını donduran öykülerini okumayalım, görüntülerini izlemeyelim. Kuruluşundan bu yana politik tiyatro yapan bir topluluk olarak *Göçmenleeeer* adlı oyuna kayıtsız kalamazdık. Oyunun yazarı, Fransa'da bizzat kendisi göçmen olarak yaşayan Rumen asıllı Matéi Visniec, aynı zamanda gazeteci. Radio France Internationale'deki görevi kapsamında göçmenlerin, mültecilerin sorunlarıyla iç içe yaşıyor. Onların peşinde, bin bir umutla geldikleri Avrupa kentlerinde dolaşarak, söyleşiler yapıyor, olayı tüm boyutlarıyla çözümlemeye çalışıyor. Kendine sorduğu soru şu: "Tiyatro bu konuların tartışılacağı bir ortam olabilir mi?" Oyunu yazmaya başlıyor. 25. Sahneye gelince son diyor, noktayı koyuyor. Ardından dayanamayıp bir 6 yedek sahne daha yazıyor. Şimdilik burada duruyor, ama oyun bitmiyor, çünkü sorun sürüyor. Ne kadar yazsa tamamlayamayacağını, eksik kalacağını düşünüyor. "Modüllerden oluşan oyunumda, Avrupa'nın içinde bulunduğu büyük ahlaki ikilemi düşündürmeye çabaladığım, kısa sahneler ve

(gerçek olaylardan esinlendiğim) dramatik durumlar öneriyorum. Ama bu oyunda, özellikle, olayın heyecan verici ve insani yanlarını yakalamak istiyorum. Gözlerimizin önünde insanın, kaderin zalim gücüyle karşı karşıya geldiği, Antik Yunan tiyatrosuna özgü bir insanlık trajedisi yaşanıyor." diyor. Dramaturgi çalışmam sırasında yazarın yönetmenlerine tanıdığı sanatsal özgürlüğe sığınarak, yazılmış 31 sahneden 21 tanesiyle yeni bir kurgu oluşturdum. Video sanatının zenginliklerinden beslenerek çağımızın en can alıcı sorunlarından birine özgün bir anlatım dili arıyoruz şimdi.

IMMIGRANTS ARE COMING!!!

■ The poor of Asia and Africa run towards Europe, which they think of as a paradise, by risking drowning in the ocean, dying by getting stuck in barbed wire as they flee war and calamity in groups of men, women, and children. Not a day goes by without reading their blood-curdling stories and seeing their images in newspapers. As a company which has been making political theatre since its inception, it was impossible for us to be indifferent to *Migraaants*. The author of the play, Matéi Visniec, is a Romanian-French playwright, poet, and journalist who is an immigrant himself. Due to his work in Radio France Internationale he is a first-hand witness to the plight of immigrants and refugees. He follows them around in European cities, conducting interviews trying to analyze the issue in all aspects. He poses himself this question: "Can theatre be a medium to discuss this issue?" So, he sets out to write the play. When he reaches the 25th scene he decides that it's the end. But, he can't resist writing 6 backup scenes. This is it for now, but the play is not finished since the problem continues. He thinks that no matter how many more scenes he writes the play will be unfinished. "In my play, which consists of modules, I propose short scenes and dramatic situations inspired by real events as I try to make people think about the great moral conundrum that Europe is currently in. But, in this play, I specifically want to capture the exciting and humane aspects of the matter in hand. A human tragedy akin to Ancient Greek theatre where man is face to face with the cruel power of fate is unfolding right in front of our eyes." During the dramaturgy phase, I took the initiative of reconstructing the play by using 21 scenes out of the 31 based on the artistic liberty the author has given to

directors. We are searching for an authentic narrative language for one of the most critical problems of our times by feeding off of the riches provided by video art. ■

DOSTLAR TİYATROSU 1969 yılında kurulan Dostlar Tiyatrosu ilerici-toplumcu sanat doğrultusunda benimsediği ilkelerle, sürekli bir araştırma, deneme ve yaratma eylemi içinde seyircilerine 48 yılda 61 yapımla sunmuş; bunun yanı sıra, zaman zaman düzenlediği tiyatro kursları, koro çalışmaları, oluşturduğu amatör işçi tiyatrosu grubu ve çağdaş halk dansları grubu gibi yan kuruluşlarla da bir kültür ve eğitim merkezi niteliğini kazanmıştır.

Yetmişli yıllarda belgesel tiyatroya özel bir önem veren topluluk; Alain Decaux'nun *Rosenbergler Ölmemeli*, Enzensberger'in *Havana Duruşması*, Peter Weiss'in *Soruşturma* adlı oyunları yanı sıra, Allende olayının irdelendiği Orhan Asena'nın *Şili'de Av'ı*, Türkiye'deki çarpıcı bir kömür madeni grevini anlatan *Alpagut Olayı* ve 2007'de *Sivas'93* adlı oyunları sahneli. Aynı dönemde Türk sanatçı ve edebiyatçıların Dostlar Tiyatrosu tarafından sahneye uyarlanan eserleri arasında ise; ünlü çizgi-roman *Abdulcanbaz'ı*, büyük gülmece ustası Aziz Nesin'in fıkra ve öykülerinden oluşan *Azizname*'yi, Nazım Hikmet'in şiirlerinden yola çıkarak katarılan ve bir şiir-tiyatro denemesi olan *Kerem gibi*'yi, Yaşar Kemal'in romanından uyarlanan *Ağdağ'ın Efsanesi*'ni sayabiliriz. Uyarlamalar dizisine son yıllarda *Merhaba*, *Birtakım Azizlikler*, Nazım Hikmet'ten uyarlanan *Sevda Bulut*, *İnsanlarım*, *Yaşamaya Dair* ve Can Yücel'den uyarlanan *Can* gibi oyunlar da katılıyor. Topluluk, Gorki'nin *Düşmanlar*, Satre'ın *Nekrassov*, Edward Bond'un *Yaz*, Vaclav Havel'in *Largo Desolato* ve Tankred Dorst'tan *Oyuncu (Ben, Feuerbach)* gibi, çağdaş dünya tiyatrosunun seçkin örneklerini seyircisine sunarken, bir yandan da Türkiye'nin toplumsal-politik-ekonomik düzeydeki serüveninin ürettiği sorunları ve olayları irdeleyen yazarlarla işbirliği yaparak, birçok yeni Türk oyununu sahneye çıkardı: Vasif Öngören'den *Asiye Nasıl Kurtulur?*, Başar Sabuncu'dan *Zemberek*, Bilgesu

Erenus'tan *Ortak* ve *İkili Oyun*, Macit Koper'den *Sabotaj Oyunu*, Yavuzer Çetinkaya'dan *Gün Dönerken* gibi. Kuruluşundan bu yana seyirciyi düşünmeye yöneltici, tartışmacı bir tiyatro ortamı yaratma adına, sahnelemede ve oyunculukta "göstermecî" biçimi benimseyen topluluk, Brecht'in yapıtlarına da özellikle önem vermiş, *Kafkas Tebeşir Dairesi*, *Galileo Galilei*, *Bay Puntila* ve *Uşığı Matti* oyunlarının yanı sıra, şiir, şarkı ve öykülerden oluşan *Brecht-Kabare*, *Ben Bertolt Brecht* ve *Yosma* adlı müzikli gösterileri sahnelemiştir.

DOSTLAR TIYATROSU Dostlar Tiyatrosu was founded in Istanbul, in 1969. The 61 plays it produced within 48 years bear the stamp of a continual research, experiment and creation in the direction of the progressive and social conception of art, which the company has adopted right from the beginning. Dostlar Tiyatrosu also acquired the character of a cultural and educational center by means of additional activities such as drama courses, the formation of a chorus and an amateur theatre for workers. In the 1970's the company gave special importance to documentary theatre, and performed plays such as Alain Decaux's *The Rosenbergs Must not Die*, Enzensberger's *The Hearings of Havana*, Peter Weiss' *The Investigation*, Orhan Asena's *Hunting in Chile* which deals with the Allende period and *The Alpogut Affair* which tells the story of a rather remarkable

coal-mine strike in Turkey. In the meantime Dostlar Tiyatrosu also produced theatrical adaptations from Turkish authors. Among those we may mention *Abdulcanbaz* inspired by a famous comic-strip, *Azizname* based on the short stories of Turkey's great satirist Aziz Nesin, *Kerem gibi*, *Yaşamaya Dair*, *Sevda Bulut* adapted from the poems of Nazım Hikmet, and *Ağrıdağı Efsanesi* (*The Legend of Mount Ararat*) adapted from the novel by Yaşar Kemal. The group produced on the one hand plays by distinguished European playwrights such as Gorky (*The Enemies*), Sartre (*Nekrassov*), Edward Bond (*Summer*), Gogol (*The Diary of a Madman*), Vaclav Havel (*Largo Desolato*), Tankred Dorst (*Ich, Feuerbach*), and on the other hand many Turkish plays which were the result of close collaboration with authors who were interested in the socio-political events and problem of Turkey. Dostlar Tiyatrosu which, ever since its foundation had the purpose of creating a theatre of enlightenment, providing a stimulus for criticism and discussion also produced many Brecht plays such as *The Caucasian Chalk Circle*, *Galileo Galilei*, *Mr. Puntila and his Man Matti*, as well as musical shows based on the poems and songs of Brecht.

YÖNETMEN İstanbul Üniversitesi Psikoloji Bölümü'nü bitiren Genco Erkal 1959'dan başlayarak Türkiye'nin önemli özel tiyatro topluluklarında oyuncu ve yönetmen olarak çalıştıktan sonra, 1969'da bugün de sanat yönetmeni olduğu Dostlar Tiyatrosu'nu kurdu. Gorki, Brecht, Sartre, Peter Weiss, Steinbeck ve Havel gibi yabancı yazarlar yanı sıra, Aziz Nesin, Haldun Taner, Nazım Hikmet, Refik Erduran, Vasıf Öngören, Orhan Asena ve Can Yücel gibi Türk yazarlarına ait oyunları yönetti. Roman, öykü ve şiir gibi değişik türlerden tiyatroya uyarlamalar yaptı, oyunlar çevirdi, *Sivas 93* adlı belgesel oyunu yazdı. Çeşitli ödüller kazandığı ünlü rolleri arasında *Aslan Asker Şvayk*, Gogol'un *Bir Delinin Hatıra Defteri*, Brecht'in *Galileo'su*, Maxwell Anderson'un *Yalınayak Sokrates'i*, Nazım Hikmet'ten

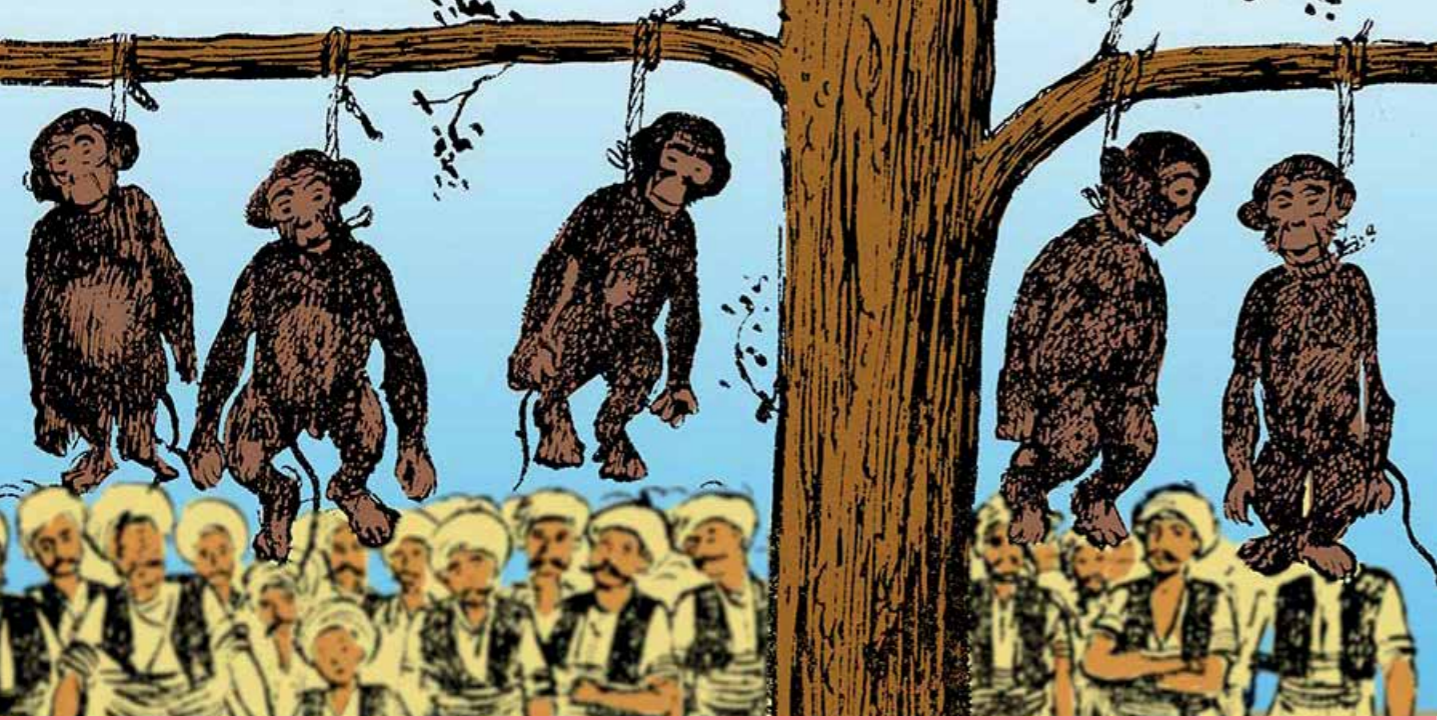

Kerem gibi, Can Yücel'den *Can* ve Howard Zinn'den *Marks'ın Dönüşü* sayılabilir. Senfonik konserlerde Prokofyev'in *Peter ile Kurt*, Stravinsky'nin *Askerin Öyküsü* ve Fazıl Say'ın *Nâzım* adlı yapıtlarını anlatıcı olarak seslendirdi. Önemli uluslararası film festivallerinde gösterilen ve birçok ödül kazanan *At*, *Faize Hücum*, *Hakkârî'de bir Mevsim* ve *Camdan Kalp* adlı filmlerin başrolünde oynadı. TRT için Haldun Taner'in ünlü müzikli oyunu *Keşanlı Ali Destanı'nı* yönetti ve oynadı. Değişik yıllarda defalarca "Yılın En İyi Erkek Oyuncusu", "En İyi Tiyatro Yönetmeni" seçildi. 1982 ve 1983 yıllarında "En İyi Sinema Oyuncusu" olarak Antalya Film Festivali'nde iki kez Altın Portakal aldı. Pek çok kez Yaşam Boyu Başarı ve Onur ödülleri kazandı. 1993'ten bu yana Paris'te ve Avignon Festivali'nde Fransızca da oynamaya başlayan Genco Erkal, üç Fransız yapımında rol aldı: Nazım Hikmet'ten *Sevda Bulut*, Philippe Minyana'dan *Ou vas-tu Jérémie?* ve Paulo Coelho'nun ünlü romanından uyarlanan *Simyacı*.

DIRECTOR Turkish actor and director Genco Erkal studied Psychology at the University of Istanbul. After working for several years in some of Turkey's distinguished private theatres, he founded in 1969 his own company, the Dostlar Tiyatrosu, of which he is still the artistic director. He has directed the works of Gorky, Ionesco, Brecht, Sartre, Steinbeck, Peter Weiss, Enzensberger, Vaclav Havel, Tankred Dorst as well as many well-known Turkish authors such as Yaşar Kemal, Aziz Nesin and Nazım Hikmet. He has also made adaptations for the stage from novels, stories and poetry. He also wrote a documentary play called *Sivas 93*. Among his notable stage portrayals are Jaroslav Hasek's *The Good Soldier Schweyk*, *The Diary of a Madman* by Gogol, Brecht's *Galileo*, *Arturo Ui*, *Puntila*, *Azrak* in *The Caucasian Chalk Circle*, *Socrates* in Maxwell Anderson's *Barefoot in Athens*, and Jarry's *Ubu-Roi*. He has appeared in symphonic concerts narrating Stravinsky's *L'Histoire du Soldat*, Prokofiev's *Peter and the Wolf*, and Fazıl Say's *Nazım*. Genco Erkal

has also starred in four Turkish films, (among them *The Horse*, *A Season in Hakkârî*) which were shown in important international festivals such as Berlin, Cannes and Venice. He also directed and appeared in Haldun Taner's *The Ballad of Ali from Keşan*, an epic musical for the Turkish Television. He was awarded many times as "Best Actor of the Year", twice as "Best Director" and twice as "Best Film Actor", as well as receiving several "Lifetime Achievement" awards. Since 1993 he has also acted in French, appearing in three different productions in Paris and at the Festival of Avignon: *Le Nuage Amoureux* by Nazım Hikmet, *Ou vas-tu Jérémie?* by Philippe Minyana and *L'Alchimiste* adapted from Paulo Coelho's celebrated novel.

WHEN IN ROME

GALATAPERFORM | PLATFORM 0090

Ortak Yapımcılar Co-Produced by

GALATAPERFORM, PLATFORM 0090, THEATER ONDERHETVEL

Yazan Written by:

Öznur Yalgın

Konsept ve Yöneten Concept & Directed by

Mesut Arslan

Sahne ve Kostüm Tasarımı Set & Costume Design

Defne Parman, Mesut Arslan

Işık Tasarımı Light Design

Turan Tayar

Reji Asistanı Regie Assistant

Defne Parman

Proje Asistanı Project Assistant

Nermin Sayın

Stajyer Intern

Tuğçe Şahin

Oynayanlar Performers

Ersin Umut Güler, Pervin Bağdat, Sermet Yeşil,

Yeşim Özsoy

DasDas

21 KASIM NOVEMBER
SA. TU. 20.3022 KASIM NOVEMBER
ÇA. WE. 20.3023 KASIM NOVEMBER
PE. TH. 20.30Yaklaşık 75' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 75'; no intermission.Türkçe; İngilizce üstyazılı.
Turkish with English surtitles.Biletler Tickets 50 TL
Öğrenci Student 10 TL

■ Yalnız yaşayan genç bir kadın, bir aile apartmanına taşınır. Bir gün erkek arkadaşı ziyarete gelir. Sonrası kişisel alan, ikiyüzlülük ve bastırılmış cinsellik üzerine tanıdık bir hikâye... *When in Rome*; oyun kişilerinin iç sesleri ve çarpıcı jestleri yanı sıra, ışık ve sahne tasarımıyla da, seyircinin aşına olduğu bir hikâyeyi, alışık olmadığı bir sahne diliyle izlemesine ve yeni tecrübeler edinmesine aracı olacak.

Mesut Arslan'ın deyişiyle: "Muhafaza etmek, yüzyıllarca; kültürü, iyiyi, güzeli ve lezzeti koruma anlamına geldi. Unesco'nun dünya kültürel, tarihi ve doğal mirasını koruma çabaları, kaybolan yemek kültürlerini yeniden var eden Slow Food gibi çalışmalar, bu durumun günümüze kadar gelen iyi örnekleri. Ama her şeyde olduğu gibi aşırı muhafaza etme güdüsü de, ölümcül zararlar verebilir insanoğluna. Mesela önceleri tuz, şeker ve sirke ile muhafaza (konserve) edilen yemek ve içecekler artık daha çok, E220, E314 ve E651 gibi kimyasal yollarla korunmakta; bu durum, başta kanser gibi hastalıklar olmak üzere, insanlığa daha çok zarar veren bir yöntem dönüşü. Tarihte muhafazakârlık kurgusu altında, kanla yazılmış birçok savaş ve kitlesel/bireysel olay yaşandı. Bizim tarihimizde de bunun en uç örneklerinden

biri, Osmanlı zamanı 3. Murat döneminde, bir cuma fetvasından sonra ahalinin Galata ve çevresinde İstanbul'daki tüm maymunları darağacına asıp idam etmeleri ve haftalarca sallandırmalarıdır."

İlk kez Yeni Metin Yeni Tiyatro Festivali 2'de oyun okuması olarak Mesut Arslan'ın sahneye koyduğu, *When in Rome*, çağdaş bir yorumla sahneye aktarılıyor. Enstalasyon yaklaşımıyla ele aldığı oyunları, performatif ve yaratıcı oyunculuktan beslenen ortak bir çalışma yöntemiyle tasarlayan Arslan, tıpkı *Oda ve Adam*, *Aldatma* ve *Gizli Yüz* adlı oyunlarında olduğu gibi, seyirciyi beklenmedik anlar yaşatacak. Buna oturma düzeni de dahil!

Tiyatroya muhafazakâr bir tavırla yaklaşıp, bunu da tiyatro içine bir enstalasyon olarak yerleştirirsek; o zaman insan olarak daralan özgürlük alanlarımızı ya da topyekün kaybolan alanlarımızı nasıl yansıtırız/tercüme ederiz sahneye? Ya sahneye yer kalmazsa? Koltuklar ve seyirciler stenografi olursa, hepimiz bir salonda değil de bir evin odalarındaysak ve gitgide tek bir odaya sıkışırsak...

■ A single young woman moves in to a family apartment building. Her boyfriend comes over to visit her one day. The rest is a familiar story about personal space, hypocrisy, and suppressed sexuality... In addition to the inner monologues of the characters and their striking gestures, as well as its lighting and stage design, *When in Rome* will provide a new experience for the audience by staging a familiar story in a stage language that they are not accustomed to.

As Mesut Arslan pointed out: "For centuries, preserving meant protecting the culture, the good, the beauty and the taste. UNESCO's efforts in protecting the world's cultural, historical, and natural heritage, projects such as Slow Food that works to revive lost food cultures are some of the good examples that lasted to this day. However, as in everything else, the instinct to overprotect can also have deadly consequences for human kind. For example, foods and beverages used to be preserved by using salt, sugar, and cider, but now they are preserved chemically by using compounds such as E220, E314, and E651 which can lead to many diseases, notably cancer. Throughout the history many bloody wars and individual/mass events took place under the pretense of conservatism. One of the extreme examples to this in our history happened during the reign of Murad III when after a Friday sermon people killed all the monkeys in Istanbul and hanged them on trees in and around Galata."

When in Rome, which was first produced as a closet drama by Mesut Arslan at New Text New Theatre Festival 2, is now adapted to stage with a contemporary interpretation. Arslan, who approaches plays from an installation point of view and conceives them with a working method that feeds from performative and creative acting, will offer unexpected moments to the audience just as in his previous plays *The Room and the Man*, *Betrayal*, and *Hidden Face*. This includes the seating arrangement!

If we approach theatre conservatively and place this approach as an installation in theatre, then how can we, as human beings, reflect/translate our diminishing spaces of freedom or our completely lost spaces on to the stage? What if there is no space left for a stage? What if the seats and the audience are stenographs and we're not in a theatre but instead in the rooms of a house and gradually get stuck in one room? ■

GALATAPERFORM 2001'de Yeşim Özsoy tarafından kurulan Ve Diğer Şeyler Topluluğu ile 2003'te topluluğun ana mekânı olarak oluşturulan GalataPerform, 2010'dan itibaren tiyatro için bağımsız bir alan olarak yaşamına GalataPerform adı altında devam etti. Yeni metin, sahne teknolojileri ve disiplinlerarasılık konularına odaklanan topluluk, oyunları yanı sıra; proje ve atölyeler, yayınlar ve festivallerle bağımsız bir tiyatro olarak üretimlerine devam etmekte. Yeni oyun yazar ve yönetmenlerinin ilk oyunlarına yer veren GalataPerform'un, yarattığı projeler arasında Görünürlük Projesi ve Yeni Metin Yeni Tiyatro öne çıkmaktadır. *Aksak İstanbul Hikâyeleri*, *Ev-Kakofonik bir Oyun*, *Sene 2084*, *Yüzyılın Aşkı*, *İz*, *Aşk ve Faşizm* ve *Yaşlı Çocuk* adlı oyunları sahneleyen topluluk, oyunları ile çeşitli tarihlerde yurtiçi ve yurt dışı festival ve organizasyonlara katıldı. Ana projelerinden biri olan Yeni Metin Yeni Tiyatro Projesi'ni 2006'dan beri sürdüren GalataPerform; son 5 senedir de sezon boyunca üretilen oyunların değerlendirildiği Türkiye'nin ilk ve tek oyun yazarlığı üzerine odaklanan festivali Yeni Metin Yeni Tiyatro Festivali'ni düzenlemektedir.

GALATAPERFORM Created in 2003 as the main venue for Ve Diğer Şeyler Company, established in 2001 by Yeşim Özsoy, GalataPerform became an independent space for theatre in 2010. The company focuses on new texts, stage technologies and interdisciplinarity and in addition to producing plays continues operating as an independent theatre with workshops, publications and festivals. Some of the projects of GalataPerform, which features first plays by new playwrights and directors, are Visibility Project and New Text New Theatre. The company produced plays such as *Aksak İstanbul Hikâyeleri*, *Ev-Kakofonik bir Oyun*, *Sene 2084*, *Yüzyılın Aşkı*, *İz*, *Aşk ve Faşizm*, and *Yaşlı Çocuk* and toured domestic and international festivals. GalataPerform continues one of their projects, New Text New Theatre, since 2006 and for the past 5 years has been organizing the first and only play-writing festival of Turkey, New Text New Theatre Festival, where plays produced throughout the season are evaluated.

Teşekkürler Thanks to: Tuğçe Tuna / Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Modern Dans Bölümü

PLATFORM 0090 Melezlik-Aralık-Açıklık-Sürdürülebilirlik-Disiplinlerarasılık kavramlarını işlerinin odağına alan Platform 0090; disiplinler ve mekânlar arası araştırma, üretim ve sunum için uluslararası bir atölye ve merkez olarak çalışmaktadır. Uluslararası sanatçı ağ ve ortaklıklarının yaratacağı enerjiyi, sanatsal bir süreç içerisinde değerlendiren Platform 0090; pek çok disiplinden proje ve sanatçıyla ortaklıklar kurarak çok sayıda sanatsal ürünün ortaya çıkmasına destek olmuştur.

PLATFORM 0090 Focusing on Hybridity-Interspace-Openness-Sustainability-Transdisciplinarity, Platform 0090 serves as an international workshop and hub for research, creation and presentation of trans-disciplinary art with emphasis on interspaces and hybridity. Platform 0090 converts synergies of international network of artists and partners into artistic processes and has initiated the emergence of many artistic creations by partnering with artists from various disciplines.

YÖNETMEN Mesut Arslan, İzmir Şehir Tiyatrosu ve Yeni Asır Tiyatro Grubu gibi ekiplerde oyunculuk ve yönetmen yardımcılığı yaptıktan sonra, 1999'dan 2005 yılına dek Belçika'daki Anadolu Tiyatro Grubu'nda oyunculuk ve yönetmenlik yaptı. 2005'te koreograf Eric Raeves ve sanatçı Meryem Bayram'la beraber OnderHetVel tiyatrosunu kuran Arslan, yönetmen olarak bu yapı içerisinde, kültürel arka planı da çeşitlilik içeren disiplinlerarası projelere imza attı. 2006'da Hollanda ve Belçika'da, disiplinlerarası odaklı çalışmalar üreten Platform Festival 0090'ı kurdu. Sanatçı halen, kurucusu olduğu Platform 0090'da genel sanat yönetmenliğine devam etmektedir.

DIRECTOR After working as an actor and assistant director at İzmir City Theatre and Yeni Asır Theatre Company, Mesut Arslan has been a member of Anadolu Theatre Company in Belgium between 1999-2005 as an actor and director. Together with choreographer Eric Raeves and artist Meryem Bayram he founded the OnderHetVel theatre in 2005 and as a director at this organization created trans-disciplinary projects with multi-cultural backgrounds. In 2006, he established Platform Festival 0090 which produces trans-disciplinary projects in Belgium and The Netherlands. He currently acts as general art director of Platform 0090.

ÖNCE
BEFORE

Ortak Yapımcılar Co-Produced by
DeVIR / CAPa

Yazan ve Yöneten Written & Directed by

Pedro Penim

Işık Tasarımı Light Design

Rui Monteiro

Video Tasarımı Video Design

Jorge Jácome

Yapım Yönetmeni Executive Producer

Bernardo de Lacerda

Prodüksiyon Production

Bruno Reis, Teatro Praga

Oynayanlar Performers

Bernardo de Lacerda, Frederico Serpa, Pedro Penim

İşbirliğiyle In collaboration with **Encontros de Novas Dramaturgias (Teatro Gil Vicente, Coimbra), Festival Temps d'Image (Lisbon), Teatro Praga (Portekiz Kültür Bakanlığı'nın finansal katkılarıyla With the financial support of the Portuguese Ministry of Culture)**

Bu performans 3. Encontros do DeVIR Festivali / CAPa tarafından sipariş edilmiş ve Encontros de Novas Dramaturgias (Coimbra) ve Teatro Praga'nın işbirliğiyle sahnelenmiştir. This performance was a commission from the 3rd edition of the Festival Encontros do DeVIR / CAPa in collaboration with Encontros de Novas Dramaturgias (Coimbra) and Teatro Praga.

MODA SAHNESİ

22 KASIM NOVEMBER
ÇA. WE. 20.30

23 KASIM NOVEMBER
PE. TH. 20.30

Yaklaşık 45' sürer; ara yoktur.

Lasts app. 45'; no intermission.

+12 yaş için uygundur.

Suitable for ages 12+.

İngilizce; Türkçe üstyazılı.

English with Turkish surtitles.

Biletler Tickets 90 TL

Öğrenci Student 10 TL

■ İstanbul ve Lizbon'da birbirinin yankısı olan iki kelime vardır: "Hüzün" ve "saudade". Bir diğer deyişle kendini sıklıkla bir tanı olarak gösteren birçok kültürde adı geçen bir melankoli hissi, acı dolu şimdiki reddediş, geçmişin mutluluğuna karşı bir özlem. Buenos Aires'te buna "mufa", Moskova'da "toska", Memphis'te "blues", Galler'de "hiraeth", Turin'de "mestizia" deniyor, ancak bu duygu özellikle Portekiz ve Türkiye'de çok yaygın. Tarihin yürüyüşü, çoğunlukla günümüzün daha kasvetli hayatı ile geçmişin mutlu zaferleri arasındaki farkı hatırlatan kalıntılar olan mimari ayak izleri bıraktı ve kitleleri her geçen gün kaybettikleriyle yüzleşme arzusunu yenilemeye ve bu manevi hastalığı, her şeyi yiyip tüketen akut, kolektif nostaljiyi kucaklamaya zorladı. Farklı bir zaman diliminin yaşadığımızdan daha iyi olduğunu düşündüğümüz duygusuyla beslenen, iyi bildik, derin ve tanıdık bir eksiklik bu. Belki de şimdiki zamanla baş etmek zorunda kaldıkları için umutsuzluk içinde yaşayan insanların algılarındaki bir kusurdur. Fakat bütün bu şehirlerde şimdiki zamanın tüm yönleri ve gerilimi buzdağının sadece görünen kısmıdır ve ancak geçmişten ricat etmekle anlaşılabilir. Bir terapi seansında olduğu gibi daha önce olanları bilmeniz gerekir. Ve bir kere başladınız mı

işler öylesine absürdleşebilir ki ta dinzorların zamanına kadar geriye gidersiniz. Portekizli yönetmen Pedro Penim iki yıl önce İstanbul'a taşındığında, bu ruh halinden etkilenerek kendisini hemen evinde hissetti ve Portekiz'le olan benzerliği hakkında yazmak için ilham aldı. İster İskenderiye'nin can sıkıntısı, Prag'ın hayaletli hali, Glasgow'un kasveti, Boston'un keyifsizliği isterse de Lizbon ve İstanbul gibi geçmişin ihtişamına özlem duyulan diğer şehirlerin ruh hali olsun şimdiki zamanla ilgili her türlü gerginlik tarihin tozlu sayfalarına dalıp cevaplar arayarak açıklanabilir. *Önce*, 2017'de başlayan ve melankoli atlasıyla zaman içinde geriye yolculuk eden bir performans. DEVIR'in daveti ve Encontros de Novas Dramaturgias de Coimbra, Lizbon'daki Temps d'Image Festivali ve Teatro Praga'nın katkılarıyla Pedro Penim Portekiz'in bir zamanlar Arap hâkimiyetinde olan ve Gharb al-'andalus denen Algarve bölgesindeki São Brás de Alportel köyünde bir evde başlayan ve 2017 yılı boyunca geliştirmeye devam edeceği bir performans yaratıyor.

■ In Istanbul and Lisbon two words echo each other: 'Hüzün' in one and 'saudade' in the other, a sense of melancholy often presented as a diagnosis, a denial of a painful present, that longing for a past happiness that so many cultures speak of. In Buenos Aires it's called 'mufa', in Moscow there's 'toska', 'blues' in Memphis, 'hiraeth' in Wales, 'mestizia' in Turin – but in Portugal and Turkey, the feeling is particularly prevalent. The marches of history left their architectural footprints, mostly ruins that are only a reminder of the difference between the gloomier life of the present and the happy triumphs of the past, forcing the populations to renew each day the desire to

face loss and embrace this spiritual disease, this kind of acute, collective nostalgia that devours everything. It's a well known deep and familiar incompleteness that is fueled by a feeling that a different time period is better than the one we're living in. Maybe it can be considered as just a flaw in the perception of people who live their lives in despair because they have to cope with the present. But in all these cities every aspect and tension of the present is only the tip of an iceberg and it can only be understood by successive retreats in history. Like in a therapy session, you always need to know what happened before... And once you start going back, things can get so absurd that you can go as far as the time of the dinosaurs. When the Portuguese director Pedro Penim moved to Istanbul two years ago, he was struck by that mood and immediately felt at home – and inspired to write about the similarity with his own country. Whether in the ennui of Alexandria, the ghostliness of Prague, the glumness of Glasgow, the dispiritedness of Boston, places that feel that sentiment of Lisbon and Istanbul, yearning for a glorious past – and where each tension of the present can be explained by delving into history and searching for answers. *Before* is a performance that begins in 2017 and travels back in time through an atlas of melancholy. By invitation of DEVIR (and in collaboration with Encontros de Novas Dramaturgias de Coimbra, Temps d'Image Festival in Lisbon and with Teatro Praga) Pedro Penim creates a performance that began with a residence in the village of São Brás de Alportel in the Portuguese region of the Algarve (once a land dominated by the Arabs and called Gharb al-'andalus) and that will be developed during 2017. ■

PEDRO PENIM Sahne yönetmeni ve icracı Penim, 1975'te doğdu. Lizbon'daki Escola Superior de Teatro e Cinema Tiyatro Bölümü'nde lisans, ISCTE-IUL'de ise Sanat ve Kültür Yönetimi Yüksek Lisansı yaptı. Kurucu üyesi ve sanat yönetmeni olduğu Teatro Praga'yla; 2003'te Acarte ve Teatro na Década ödülleri, 2005'te Teatro SIC 12 yıl ödülü, *İsrail* adlı oyunla SPA yazarları 2012 en iyi Portekizce oyun ödülü ve 2015'te Golden Globe (Altın Küre) tiyatro ödülü gibi birçok ödül kazandı. Sahne direktörü ve oyunculuk yanı sıra, yazarlık, çevirmenlik ve eğitmenlik gibi geniş bir yelpazede adından söz ettiren sanatçı; Centre International de Formation, Arts du Spectacle (Brüksel), SP Escola de Teatro (São Paulo), SALT Galata ve Kumbaracı 50 (İstanbul), Escola Superior de Teatro e Cinema (Lizbon), Escola Superior de Música e Artes do Espetáculo, Balleateatro (Porto) gibi kurumlarda eğitim çalışmaları düzenledi. Eserleri, başta Portekiz olmak üzere; Fransa, İtalya, Brezilya, İngiltere, Çin, Almanya, İspanya, Slovakya, Türkiye, İsrail, Slovenya ve Macaristan gibi birçok ülkenin en saygın tiyatrolarında sahnelendi. Jan Ritsema ve Bojana Cvejić'in küratörlüğünde Lizbon'da gerçekleşen, Capitals / Fundação Calouste Gulbenkian'ın ve uluslararası bir teorisyen ve sanatçılar grubunca oluşturulan *It Will Be It What We Make It* adlı projelerin konuk yönetmenliğini yapan sanatçı; yakın zamanlarda da, çok disiplinli festival Danse Élargie'de (Théâtre de La Ville, Paris) jüri üyesi olarak görev aldı. Sanatçı, Teatro Praga dışında Forced Entertainment - İngiltere (Quizoola!) Tg. Stan - Belçika (Point Blank), Tim Etchells - İngiltere (The Quiet Volume, Festival Alkantara) ve diğerleri yanı sıra Portekizli yönetmenler Ricardo Pais, Antonino Solmer, José Wallenstein ve Nuno Carinhas gibi isimlerle birlikte çalıştı.

PEDRO PENIM Stage director and performer. Born in 1975. BA in Theatre from Escola Superior de Teatro e Cinema, Lisbon. MA in Arts and Cultural Management at ISCTE-IUL. He is a founding member and the artistic director of Teatro Praga the company with which he has won several awards and prizes in Theatre (Golden Globe theatre award 2015, SPA authors 2012 award for the best Portuguese play of the year with "Israel", the Teatro SIC 12 years prize 2005, Acarte Prize 2003, the 2003 Teatro na Década award). His work as a stage director and actor extends to the areas of writing, translation and education (Centre International de Formation en Arts du Spectacle - Brussels; SP Escola de Teatro - São Paulo, Brazil; SALT Galata and Kumbaracı 50–Istanbul, Turkey; Escola Superior de Teatro e Cinema–Lisbon; Escola Superior de Música e Artes do Espetáculo–Porto; Balleateatro - Porto, among others) and he has had his works presented in

the most prestigious theatres in Portugal and well as in other countries such as France, Italy, Brazil, UK, China, Germany, Spain, Slovakia, Turkey, Israel, Slovenia and Hungary. He was a guest director at Capitals / Fundação Calouste Gulbenkian at Capitals in Discussion - Lisbon, curated by Jan Ritsema and Bojana Cvejić, and on the project *It Will Be What We Make It* (composed by an international group of theoreticians and artists), at the and was recently a juror at the multidisciplinary festival Danse Élargie (Théâtre de La Ville, Paris). Outside Teatro Praga he worked with names such as Forced Entertainment - UK (Quizoola!) Tg. Stan - Belgium (Point Blank), Tim Etchells - UK (The Quiet Volume, Festival Alkantara) and Portuguese directors Ricardo Pais, Antonino Solmer, José Wallenstein, Nuno Carinhas, a.o.

PANOPTICON

ŞERMOLA PERFORMANS

Konsept ve Yöneten Concept & Directed by

Mirza Metin

Işık Tasarımı Light Design

Alev Topal

Kostüm Tasarımı Costume Design

Hilal Polat

Müzik ve Ses Tasarımı Music & Sound Design

Başar Ünder

Reji Asistanları Regie Assistants

Merve Akpınar, Baran Yılmaz, Talip Şahin, Berkan Rodi

Yapım Koordinatörü ve Teknik Oyuncusu

Production Coordinator & Technical Performer

Hazni Demir

Oynayanlar Performers

Ayşegül Tekin, Esra Yıldırım, Gamze Çelik, Melisa Akman,

Nagihan Gürkan

YUNUS EMRE

KÜLTÜR MERKEZİ

TURHAN TUZCU SAHNEŞİ

23 KASIM NOVEMBER

PE. TH. 20.30

24 KASIM NOVEMBER

CU. FR. 15.00 | 20.30

Yaklaşık 70' sürer; ara yoktur.

Lasts app. 70'; no intermission.

Biletler Tickets 50 TL

Öğrenci Student 10 TL

■ *Panopticon*, mimar ve düşünür Jeremy Bentham'ın 1785'te tasarladığı yeni bir hapisane modelidir. Bu cezaevi iç içe geçmiş halkalardan oluşan bir bina olup tam ortasında bir gözlem kulesi bulunur. Mahkûmların hücreleri bu gözlem kulesinden rahatlıkla görülebilecek şekilde dizilmiştir. Mahkûmlar her an gözetlendiklerini bildikleri için zamanla kendilerini gardiyanların gözüyle görmeye ve onların istekleri doğrultusunda hareket etmeye başlarlar; bir anlamda iktidarın gözü olurlar, iktidarın bakışını içselleştirirler. Dolayısıyla kulede gardiyan buldurmaya da gerek kalmaz, ne de olsa mahkûmlar kendilerinin gardiyanı olmuşlardır. Michel Foucault, *Hapishanenin Doğuşu* adlı kitabında Bentham'ın bu tasarımından da yola çıkarak modern zamanların gözetim ve denetim mekanizmasını ortaya koyar. Özetle iktidarın gözü bizim gözümüzdür der. Toplumsal ve siyasal tabu ve yargılarıyla beraber, teknoloji ve internet çağında olduğumuz da hatırlarsak günümüzde bir panoptikonomania'nın içinde yaşadığımızı söyleyebiliriz.

Foucault'nun bu çalışması 2010'da bana bir oyun yapmam için ilham olmuştu. *Cerb* (*Deney*) adıyla diyalogsuz bir oyun yaptım. Tanıtım metni yukarıdaki ilk paragrafın aynısıydı. Oyunun provaları beş ay sürmüştü; dört erkek oyuncunun beden

© MIRZA METİN

hafızalarını açmalarını ve kullanmalarını sağlayacak bir dizi egzersiz geliştirmiş ve araştırma yapmış ve bu süre içinde oyunculardan elde ettiğim verileri fiziksel bir tiyatro oyununa dönüştürmüştüm. Bu defa ise beş kadın oyuncuyla çalışarak aynı araştırmayı yaptım. Deneyim ve birikimlerim eskisine göre arttığı ve değişip geliştiği için araştırmalarımı derinleştirdim. Kadın oyuncuların beden hafızalarını kullanmalarını sağlayarak yeni bir diyalogsuz oyun yaptım. Yaptığım iki oyunun da ortak özelliği; oyuncuların itkileriyle çalışmalarını ve seyirci karşısına çıktıklarında itkilerini kullanarak var olmalarını sağlamak oldu. İktidarın içselleştirdiğimiz gözüne karşı derinlerdeki itkilerimizi açığa çıkaracak bu araştırma, oyuncular için oldukça cezbedici ve keyifli bir süreç yarattı. Cezbedici kelimesini özellikle kullanıyorum, çünkü oyuncular her araştırma seansında transin sınırlarında dolaşarak yaşadılar; "itkilerin tiyatrosu"na her provada bir adım daha yaklaştılar.

Mirza Metin

Hem sistem araçlarınca her an gözetlendiğimiz hem de elimizin altındaki sosyal araçlarla birbirimizi gözetlediğimiz çağa dair performatif bir tanıklık. Beş denek kadın kapatıldıkları ve konuşmanın yasak olduğu bir mekânda, bedenleri aracılığıyla iletişim kurarken, aralarındaki gerilimin artışına şahit olacağız. Kurguladıkları oyunlar yarışa, yarışlar iktidar hırsına ve hırs şiddete dönüşecek. İşlerinde bedeninin olanaklarını araştıran Mirza Metin'in tasarlayıp yönettiği oyunda, seyirci hem gözetleyen hem de gözetlenen olarak konumlandırılıyor. Bireylerin eleştirdiği veya kaçındığı şeylere, adım adım nasıl dönüştüğü üzerine düşünmeye hazır olun.

■ *Panopticon*, is a new prison model designed by architect and thinker Jeremy Bentham in 1785. This prison is a building consisting of intertwining circles with an observation tower in the middle. The prisoners' cells are arranged in such a way that they could easily be seen from this observation tower. Since prisoners know they are being watched constantly, over time they start to see themselves as guardians and act according to their will. In a sense they become the eyes of the government, they internalize the point of view of the government. Therefore, there is no need to have guardians in the tower, since prisoners have become their own guardians. Michel Foucault sets out

from this design of Bentham in his book *The Birth of the Prison*, revealing the mechanism of modern times of surveillance and control. In short, he says the eye of the government is our vision. If we remember that with its social and political taboos and judgments we are in the age of technology and internet, we can say that we live in a panoptikonomania today.

Foucault's work has inspired me to do a play in 2010. I did a dialogue-free play called *Cerb* (*Experiment*). The publicity text was the same as the first paragraph above. The rehearsals lasted five months; I have developed and conducted a series of exercises that would allow four male players to unlock and use their body memories, and in the meantime I have transformed the data I got from the players into a physical theatre play.

This time around I did the same study by working with five female actors. I deepened my study because my experience and accumulation increased and changed compared to the previous one. I did a new dialogue-free play by allowing female actors use their body memories. The common feature of the two plays I made was my ensuring that the actors were working with their impulses and that they appeared in front of the audience using those impulses. This study, which would uncover our impulses towards the point of view of the government that we internalized, created a mesmerizing and enjoyable process for the actors. I use the word mesmerizing on purpose because the actors lived on the edge of trance at each study session and got one step closer to the "impulse theatre" in every rehearsal.

Mirza Metin

A performative testimony on our current times where we are under surveillance of not only the tools of the system but also the ever present social tools through which we monitor each other. As five female subjects communicate through their bodies in a space where they are locked up and forbidden to speak we will witness tensions rising between them. The games they construct will turn into competition, competition will turn into lust for power, and lust will turn into violence. Conceived and directed by Mirza Metin, who examines the possibilities of the body, the audience is positioned as both the observer and the observed. Get ready to contemplate on how individuals gradually turn into the things they criticize or avoid. ■

ŞERMOLA PERFORMANS 2008'de Mîrza Metîn ve Berfin Zenderlioğlu öncülüğünde kuruldu, başlangıçta Kürtçe oyunlar sahneleyen topluluk, zamanla çok dilli ve çok kültürlü yapımlara yöneldi. Kurulduğundan *bugüne*; *Qeşmerên Apoletî*, *Reşê Şevê*, *Arkadaş Arıyorum* (Çocuk Oyunu), *Cerb*, *Bûka Lekî*, *Dîsko 5 No'lu*, *Antigone2012*, *Gor*, Çêna Dengizî, *Merheba*, *Dil Kuşu*, *Di Tuwaletê De*, *Serencama Qijikan/Kargalar* ve Fringe Ensemble ile ortak yapımı *Rawestgeharaf / Aradurak / Zwischenhalt* gibi özgün metinler sahneleyen topluluk, verdiği eğitimle, Kürtçeyi sahnede kullanabilen oyuncular yetiştirdi. Metinden hareketle, oyuncu merkezli sahneleme denemeleri yapmayı öne alan Şermola Performans; oyunlarıyla birçok ülkede sahne aldı, özgün metin ve yapımlarıyla birçok ödüle layık görüldü.

ŞERMOLA PERFORMANCE Established in 2008 under the leadership of Mîrza Metîn and Berfin Zenderlioğlu. The company turned towards multi-cultural and multi-language productions after initially staging exclusively Kurdish plays. Since its inception, the company produced original plays such as *Qeşmerên Apoletî*, *Reşê Şevê*, *Arkadaş Arıyorum* (Children's Play), *Cerb*, *Bûka Lekî*, *Dîsko 5 No'lu*, *Antigone2012*, *Gor*, Çêna Dengizî, *Merheba*, *Dil Kuşu*, *Di Tuwaletê De*, *Serencama Qijikan/Crows* and the Fringe Ensemble co-production *Rawestgeharaf / Aradurak / Zwischenhalt* and trained actors who can use Kurdish on the stage. Şermola Performance focuses on experimental staging that centers around actors with reference to text. The company toured many countries and received numerous awards for their original texts and productions.

YÖNETMEN İstanbul Üniversitesi Tiyatro Eleştirmenliği ve Dramaturji Bölümü mezunu olan Mîrza Metîn; 1994–2003 yılları arasında Teatra Jiyana Nû'da oyunculuk eğitimi aldı. 2003–2008 yılları arasında Seyr-î Mesel Tiyatrosu'nda oyunculuk yanı sıra, eğitmen ve yönetici olarak görev yapan sanatçı, 2008 yılı Ekim ayında Berfin Zenderlioğlu ile birlikte kurduğu Şermola Performans'ta, yazar, yönetmen ve oyuncu olarak çalıştı. İngilizce ve Almancaya da çevrilen oyunlarıyla, birçok ödül alan Metîn, Almanya ve New York festivallerinden oyun yazarı olarak davetler aldı. Uzun yıllardır dengbêjlerin ses-nefes kullanma ve hikâye anlatma tekniklerinden hareketle Dîwan başlığı altında oyunculuk atölyeleri yapmakta olan sanatçı, Şermola Performans başta olmak üzere, yurtiçi ve yurtdışından topluluklarla yazar, yönetmen ve oyuncu olarak çalışmalarını sürdürmektedir.

DIRECTOR Graduated from Istanbul University Department of Theatre Criticism and Dramaturgy,

Mîrza Metîn studied acting at Teatra Jiyana Nû between 1994–2003. From 2003 to 2008 he was a member of the Seyr-î Mesel Theatre as an actor and served as an instructor and executive as well. Together with Berfin Zenderlioğlu he founded Şermola Performance in October 2008 and served as a writer, director and actor. His plays were translated into English and German garnering him many awards and he was invited to festivals in Germany and New York as a playwright. Influenced by dengbêj voice/breathing and storytelling techniques he gave acting workshops under the title of Dîwan for many years and currently continues to work as a writer, director and actor with domestic and international companies, most notably Şermola Performance.

ALL ABOUT THE HEART

Konsept, Koreografi ve Performans Concept, Choreography & Performance

Canan Yücel Pekiçten

Ses Tasarımı Sound Design

Etem Kaplan

Video Tasarımı Video Design

Metin Çavuş

Işık Tasarımı Light Design

Utku Kara

Kamera Camera

Canan Yücel Pekiçten, Soetkin Verstegen

**MSGSÜ
BOMONTI YERLEŞKESİ,
ÇAĞDAŞ DANS ASD,
ŞEBNEM SELİŞİK
AKSAN SAHNESİ**

24 KASIM NOVEMBER

CU. FR. 20.30

25 KASIM NOVEMBER

CT. SA. 13.00

**Yaklaşık 45' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 45'; no intermission.**

**Biletler Tickets 50 TL
Öğrenci Student 10 TL**

■ *All About the Heart*; cinsiyetçi bakış açısıyla oluşturulmuş Kraliçe (*Der Zwerg*), Cio-Cio-San (*Madam Butterfly*) ve Pohjan Neito (*Pohjan Neito*) karakterlerinin kadın bakış açısı ile fizikselleştirilmesiyle yaratılan ve birbirlerine çarptıkları zaman tınlayan üç solo dans eserinden oluşur. *Der Zwerg* adlı ilk solo, Schubert'in *Der Zwerg*, D.771 isimli *Lied*'i ile Pär Lagerkvist'in *Dvärgen* (*Cüce*) adlı romanından esinlenir. Schubert'in *Der Zwerg*, D.771 isimli *Lied*'inde kraliçe ve onun cücesi arasındaki aşk ilişkisindeki imkânsızlık, grotesk bir biçimde hikâyeleştirilir. Ölümü erotikleştirilmiş ve kusurlu arzusunun kurbanı olmuş kraliçe ile iyelik zamiriyle ona aitliği belirtilen "kraliçenin cücesi", "aynı bedende var olur". İkinci solo, Fin dilinde yazılmış ilk opera olan *Pohjan Neito*, Finlerin epik destanı *Kalevala*'dan esinlenir. Destanda kelimelere atfedilen önem, kelimelerin ve şiirlerin savaş aleti gibi kullanılması ve şeffaflıkla özdeşleştirilmiş kadın güzelliğine yapılan vurgudan yola çıkan solo, koreografinin yorumu ile bir video projesi ve şiir ile karşımıza çıkar. Üçlemenin en uzun solosu ise Batılı bir subay ile evlenen Doğulu bir kadının, Batılı olma yönündeki kusurlu arzusunun göze çarptığı oryantalist

Teşekkürler Thanks to: Kone Foundation, The Swedish Arts Grants Committee, MSGSÜ

bakış açısı ile yazılmış *Madam Butterfly* operasından ilham alır. Soloda, egzotik bir çiçek muamelesi görmüş beden güçlenerek toksik bir varlığa dönüşür. “I’m not Madame Butterfly, I’m Madam Moth!” (kelebek değil güveyim) cümlesi bu solonun ana temasıdır. Her daim Japon mallarıyla resmedilmiş kadın imgesi ile başlayan solo, hayatı, kocasının geri dönmesini bekleyişten ibaret olmuş Madam Butterfly’ın bekleyişinin fizikselleştirilmesi ile devam eder. Her üç kadın karakterin kusurlu arzuları, kötü tarafları, gelenek dışı eylemleri ile fiziksel olarak “varoluşu” eserin temelini oluşturur. Kraliçe, kötücül cücesi tarafından öldürülmez, onu kendi bedeninde eritir ve ona dönüşür. Cücesinin fiziksel kusurları, kendi gücü ve iktidarı, kötücül yanı ile varolmaya devam eder. Güzelliği şeffaflıkla, bir başka deyişle “hem var hem yok” bir varoluşla tanımlanan Pohjan Neito etten kemiktendir, derisi de kalın ve belki de siyahtır. Madam Butterfly, intikam için gelir, o artık kelebek değil güvedir, Batılı olma arzusu ile kalbinin kurbanı olmaz, ona hükmeder. Bu kadın karakterler koreograf ve icracısına çarparak şekil değiştirir. Karakterlerin gerçekliği, koreograf ve icracısının kendi gerçekliğinin süzgecinden geçer. Her üç solo ile birlikte, idealize edilmiş farklı kadın prototipleri sorgulanır. Bu özelliklerin hiçbirini taşımayan “öteki”nin varoluş biçimi, Batıya özgü tekil bir form olan “solo” ile gözler önüne serilir.

■ *All About the Heart* is comprised of three solo dance works that resonate when crashed onto each other and is the female-centric reinterpretation of three characters, namely The Queen from *Der Zwerg, D.771*, Cio-Cio-San from *Madame Butterfly*, and the title character from *Pohjan Neito*, which were created from a

sexist point of view. The first solo called *Der Zwerg* is inspired by Schubert’s lied *Der Zwerg, D.771* and Pär Lagerkvist’s novel *Dwarf*. In Schubert’s *Der Zwerg, D.771* the impossibility of love between the queen and her dwarf is dramatized grotesquely. The queen, whose death is eroticized and who is portrayed as the victim of her flawed desire, and the “queen’s dwarf”, who is defined by a possessive pronoun, exist in the same body. The second solo is inspired by *Pohjan Neito*, the first opera written in Finnish, which itself is inspired by the Finnish epic *Kalevala*. The solo derives from several aspects of the epic such as the importance ascribed to words, the usage of words and poems as a war tool, and the emphasis on female beauty associated with transparency and the choreographer’s interpretation is supported by a video project and poem. The longest solo in the trilogy is inspired by the opera *Madame Butterfly*, an orientalist work about an Eastern woman’s flawed desire to be Western after she marries a Western officer. In the solo, the body which is treated as an exotic flower gains strength and becomes a toxic being. “I’m not Madame Butterfly, I’m Madame Moth!” is the main theme of this solo. It starts with the female image always depicted with Japanese products and continues with the physicalization of the waiting of Madame Butterfly, whose life is only made up of waiting for her husband’s return. The work is based on these three female characters’ physical existence through their flawed desires, bad sides and their untraditional actions. The queen is not killed by her malevolent dwarf. She melts him in her body and becomes him. The physical flaws of her dwarf and her power and rule continue to exist in her malicious side. *Pohjan Neito*, whose beauty is defined

by transparency, in other words an existence so frivolous, is of flesh and bones and her skin is thick, maybe even black. *Madame Butterfly* comes back with vengeance. She is no longer a butterfly, she is a moth. She is not the victim of her heart burning with the desire to become Western, she now rules over it. These female characters shape-shift as they crash with the choreographer and performer. The reality of the characters is filtered through the realities of the choreographer and performer. All three solos question the various idealized female prototypes. The existence of “the other” which doesn’t have any of these characteristics is revealed through a “solo”, an utterly singular Western form. ■

KONSEPT, KOREORAFİ VE PERFORMANS Canan Yücel Pekiçten Yıldız Teknik Üniversitesi Dans Anasanat Dalı’ndan bölüm birincisi olarak mezun oldu. Bir dönem Folkwang Universität Der Künste, Essen’de dans eğitimi aldı. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Dans Bölümü’nden master derecesi alan sanatçı, aynı üniversitede doktora çalışmalarına devam etmekte, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Devlet Konservatuarı Çağdaş Dans Anasanat Dalı ve Yeni Yüzyıl Üniversitesi Tiyatro Bölümü’nde dersler vermektedir. Canan Yücel Pekiçten yerli ve yabancı koreografların projelerinde dansçı olarak yer almasının yanında, kendi eserlerinden; *My Motto* isimli eseri Utrecht Spring Dance Festivali’nde, *It’s OK!* isimli eseri 19. İstanbul Tiyatro Festivali’nde ilk gösterimini yaptıktan sonra, Polonya ve Litvanya’da gösterilmiştir. Kendisinin icra ettiği koreografisi, *Der Zwerg* en iyi koreografi ve dans seçilerek Polonya, 8. Gdansk Solo Dans Festivali’nde birincilik ödülüne layık görülmüştür. *All about the Heart*, isimli son eseri Eylül 2017’de İsveç’in Gothenburg şehrinde ilk gösterimini yaptıktan sonra Ekim 2017’de New York’da gösterilmektedir. Çalışmaları şimdye kadar, Jardin d’Europe, Europe In Motion, Workshop Foundation (Macaristan), The Swedish Arts Grants Committee (İsveç) ve Kone Fonu (Finlandiya) tarafından desteklenmiştir. Sanatçı, 2017 yılı için Cec ArtsLink (US) tarafından Movement Research, New York Residency ile ödüllendirilmiştir.

CONCEPT, CHOREOGRAPHY & PERFORMANCE Canan Yücel Pekiçten, a dance Artist, choreographer and a lecturer based in İstanbul, completed a BFA in Dance with honor degree at Yıldız Technical University in İstanbul (2011) and studied dance at Folkwang University in Essen, Germany for one semester (2010-2011). She received an MFA in Dance from Mimar Sinan Fine Arts University in İstanbul (2015). She is currently doing her doctorate/proficiency in art in Mimar Sinan Fine Arts University’s Dance

Programme and working as a lecturer in Mimar Sinan Fine Arts University State Conservatory Contemporary Dance Department and Yeni Yüzyıl University Theatre Department. Artist also has a BA in Law from Marmara University Faculty of Law. Besides working with local and foreign choreographers as a dancer, Canan Yücel Pekiçten has been creating her own pieces. She participated in the Utrecht Spring Dance Festival with her piece *My Motto*. Her own piece, *It’s OK!*, premiered in the 19th İstanbul Theatre Festival and later performed in Vilnius, Lithuania and Poland. The short piece of the artist called *Der Zwerg/ The Dwarf* was performed in the 8th Gdansk Dance Festival in Poland and was awarded first prize by the jury. *All about the Heart*, the last piece of the artist is premiering in Gothenburg, Sweden in September 2017 and is being presented in New York in October 2017. Her work is supported so far by Jardin d’Europe, Europe in Motion, Workshop Foundation (HU), The Swedish Arts Grants Committee and Kone Foundation (Finland). In 2017 she has been selected as Cec ArtsLink Fellow and granted a residency in Movement Research, New York.

YALNIZ
SEULS

LA COLLINE-THÉÂTRE NATIONAL

Ortak Yapımcılar Co-Produced by

AU CARRÉ DE L'HYPOTÉNUSE, ABÉ CARRÉ CÉ CARRÉ COMPAGNIES DE CRÉATION, ESPACE MALRAUX SCÈNE NATIONALE DE CHAMÉRY ET DE LA SAVOIE, LE GRAND T THÉÂTRE DE LOIRE-ATLANTIQUE, THÉÂTRE 71 SCÈNE NATIONALE DE MALAKOFF, COMÉDIE DE CLERMONT-FERRAND SCÈNE NATIONALE, THÉÂTRE NATIONAL DE TOULOUSE-MIDI PYRÉNÉES, THÉÂTRE D'AUJOUR'HUI-MONTRÉAL

Yazan, Yöneten ve Oynayan

Written, Directed & Performed

by

Wajdi Mouawad

Sahne Tasarımı Set Design

Emmanuel Clolus

Işık Tasarımı Light Design

Éric Champoux

Orijinal Müzik Original Music

Michael Jon Fink

Yönetmen Yardımcısı

Assistant Director

İrene Afker

Dramaturji Dramaturgy

Charlotte Farcet

Kostüm Tasarımı

Costume Design

Isabelle Larivière

Ses Tasarımı Sound Design

Michel Maurer

Video Prodüksiyon

Video Production

Dominique Daviet

Sanatsal İşbirliği

Artistic Collaboration

François Ismert

Dış Sesler Voice Over

Nayla Mouawad (Leyla

Layla), Michel Maurer

(Profesör Rusenski Professor

Rusenski), Isabelle Larivière

(Kitapçı Bookseller), Robert

Lepage (Kendisi Himself),

Abdo Mouawad (Baba

Father), Éric Champoux

(Doktor Doctor)

ÇOKSESLE KUŞ

■ Tiyatroda güzel olan bazen tiyatronun var olmayışdır. Bu anlamda eğer *Yalnız* bir tiyatroya, *Yalnız* ille de bir "tiyatro oyunu" değildir. Olsa olsa bir "tiyatro gösterisi"dir. Bu anlam farkını ortaya koyan *Yalnız*; ortaya çıkışı, üretimi ve gelişimi ile birçok sanatçı için yeni olmamakla birlikte, beni ilk defa bir maceraya sürükledi. *Littoral*, *Incendies*, *Forêts*'den sonra farklı bir üslup arayışında olduğumu söylemem gerek. Fakat arayış, bu şekilde olmaz, tek başına bilek gücü yeterli değildir. Nefes alışımızı birden değiştiremeyiz, bunun için yüksekten düşmek, maceraya atılmak gerekir... Bu zamana kadar bizi hayatta tutan bağı kesmek, ondan nefret etmek hatta onu öldürmek gerekir. Her zamanki lirizmle yazdığım, araya ne zaman biraz şiir serpiştirsem *Yalnız* kafa tutup susuyor sonra da alıp başını gidiyordu. *Yalnız* sadece kullandığımız günlük kelimeleri ister

ZORLU PSM DRAMA SAHNESİ

24 KASIM NOVEMBER

CU. FR. 20.30

25 KASIM NOVEMBER

CT. SA. 15.00 | 20.30

Yaklaşık 120' sürer; ara yoktur.

Lasts app. 120'; no intermission.

Fransızca; Türkçe üstyazılı.

French with Turkish surtitles.

Biletler Tickets 150, 90, 75, 60 TL

Öğrenci Student 10 TL

YÜKSEK KATKIDA
BULUNAN MEKÂN
SPONSORU
VENUE SPONSOR
WITH THE HIGHEST
CONTRIBUTION

ZORLU
PERFORMANS
SANATLARI
MERKEZİ

© THIBAUT BARON

gibiydi. Sözcükler, mahkûm oldukları sıradanlıkla, beni korkutan yollarda ilerletecek kadar sıkıcı görünüyordular. Ancak gösteri tarafından hoş görülecek olan da yalnızca o yollardı. Nereye götürdüğünü bilmediğimiz, ilerlediğimizin dahi farkında olmadığımız o yolları takip etmemiz gerekiyordu. Yaratıcı ekibimle nihayet vardığımız nokta, ağaçların arasında kederli bir boşlukta kanat çırpın görkemli bir kuştı. Adı tek sözde vücut buluyordu: çokseslilik. Çoksesli kuş bize yol gösterdi; *Yalnız* çoksesli yazıma dayalı bir tiyatro gösterisi. Bu sözcük, dramaturg Charlotte Farcet tarafından defalarca telaffuz edildiği sırada, bizler ortaya koymakta olduğumuzun neden işlemediğini anlamaya çalışıyorduk. Sekiz haftalık prova, benim gerçekleştirdiğim tutarsız bir dizi video projeksiyonu, ses ve müzik montaj önerisiyle sonuçlanmıştı. Her şey kendi içinde ilgi çekici, bütün olarak ise yavandı.

Charlotte Farcet yaklaşık olarak: "Sanırım gösteri yazmanın doğası hakkında yanılıyorz. Yazma eylemi yalnızca yazılı sözcükler değil aynı zamanda çekilmiş videolar, yakalanmış tınılar, kaydedilmiş seslerdir. Yazıyı tüm bunlar oluşturur. Bizler senografiye ve sese dayanan sözcük/aktör ilişkisi üzerine çalışmakta ısrar ediyoruz. Öncelikle bu ilişkiyi ortaya çıkarmakta diretiyor, gerisini sonraya bırakıyoruz. Hâlbuki yanılıyorz. Onları da yazınsal metinler olarak değerlendirmeli ve replikler olarak hızla sahnelemeliyiz. Sadece sözcükler üzerinde durmak, malzemenin yalnızca bir kısmıyla çalışmak gibidir." demişti. Bu sözler üzerine bizler daha farklı bir değerlendirmeye yöneldik. Ormandaki mucizevi boşluğu terk edip, benim için yeni olan aynı zamanda daha derin bir ormana daldık. Sözcüklerle, seslerle, müzikle, ışıkla, kostümlerle ve sessizlikle çoksesliliğe... Gösteri, yazı ve çoksesliliğin iç içe geçmesi sorusundan hareketle ilmek ilmek dokunmuştur. İşte *Yalnız*'ın yaratım süreci bu şekilde ifade edilebilir.

THE POLYPHONIC BIRD

■ What's beautiful about theatre is that sometimes there is no theatre at all. In this sense, if *Seuls* is theatre, *Seuls* is not necessarily a "theatre play". It is a "theatre show", at most. *Seuls*, which exhibits this nuance in meaning, may not necessarily be something new for many artists in terms of its conception, producing, and development, but it dragged me into an adventure for the first time ever. I have to say that I've been searching for a different style after *Littoral*, *Incendies*, and *Forêts*. But the search can't be like this. It can't be done on brute force alone. We can't all of a sudden change the way we breathe. For that, one should fall from high, embark on an adventure... The bond that keeps us alive till this point should be severed, should be detested and even killed.

Whenever I interspersed some poetry, writing with usual lyricism, *Seuls* would become unyielding, silent and walk away. *Seuls* seemed like it only wanted the everyday words we use. Condemned to banality, words seemed so boring, as if they would make me march on scary routes. But, those were the only routes that the show would tolerate. We had to follow

21. İSTANBUL TİYATRO FESTİVALI
CÖSTERİ SPONSORU
PERFORMANCE
SPONSOR

ENKA
VAKFI

21. İSTANBUL TİYATRO FESTİVALI

those routes that we did not know where they might lead us, those routes where we don't even realize if we are making any progress. The eventual point we reached with my creative team was a magnificent bird flipping its wings in a mournful vacancy between trees. Its name would come to existence in a single word: polyphony. The polyphonic bird showed us the way. *Seuls* is a theatrical show based on polyphonic writing. While this word was uttered by dramaturge Charlotte Farcet repeatedly, we were trying to figure out why what we were executing wasn't working. An eight weeks long rehearsal period has come to a conclusion with an inconsistent series of proposals about video projections, sound and music editing by me. Everything was interesting on its own, but as a whole it was bland. Charlotte Farcet has roughly said: "I think we are mistaken about the nature of writing a show. The act of writing is not just about writing words, but also about video recordings, captured timbres, recorded sounds. All of this constitutes writing. We insist on working on the word/actor relation based on senography and sound. We are primarily sticking to discovering this relation and leaving the rest for later. But, we are mistaken. We have to consider them as written texts as well and stage them rapidly as cues. Concentrating solely on words is like working with only some of the material." Upon hearing these words we gravitated towards a different assessment. We abandoned the miraculous vacancy in the forest and immersed into a deeper forest, which was new territory to me, with words, sounds, music, lights, and costumes and quietly into polyphony. The show is woven stitch by stitch with reference to the question of the intertwining of writing and polyphony. This is how the creative process of *Seuls* can be expressed. ■

YAZAN, YÖNETEN VE OYNAYAN 1968 doğumlu yazar, oyuncu ve yönetmen Wajdi Mouawad; çocukluğunun ilk yıllarını Lübnan'da, ergenliğini Fransa'da ve genç yetişkinliğini Québec'de geçirdikten sonra halen yaşamakta olduğu Fransa'ya yerleşti. 2000'den itibaren dört sezon boyunca Théâtre de Quat'Sous'un (Montreal) sanat yönetmenliğini yapan sanatçı, 2005'te Quebec'te, Emmanuel Shwartz'la Abé Carré Cé Carré ve Fransa'da Au Carré de l'Hypoténuse olmak üzere iki topluluğun kurucuları arasında yer aldı. 2008–2010 yılları arasında Au Carré de l'Hypoténuse ile beraber Espace Malraux, Scène nationale de Chambéry et de la Savoie'de daimi sanatçı olarak bulundu. 63. Avignon Festivali'nde (2009) konuk sanatçı olarak *Le Sang des Promesses* dörtlemesini sahneledi. 2007–2012 yılları arasında Ottawa Ulusal Sanatlar Merkezi'ndeki Fransız Tiyatrosu'nun sanat yönetmenliğini yaptı. 2011–2016 yılları arasında Grand T-Nantes'ta daimi sanatçı olarak yer alan Mouawad, Nisan 2016'da ise La Colline'in başkanlığına atandı. Yönetmenlik kariyerine Théâtre Ô Parleur'de başlayan

sanatçı, burada aynı zamanda Leméac/Actes Sud-Papiers tarafından basılan; *Partie de cache-cache entre deux Tchecoslovaques au début du siècle* (Yüzyılın Başında İki Çekoslovak Arasındaki Saklambaç Oyunu, 1991), *Journée de Noces chez les Cromagnons* (Kromagnonlarda Düğün Günü, 1994), *Willy Protagoras enfermé dans les toilettes* (Willy Protagoras Tuvalette Kilitli Kaldı, 1998) ve Estelle Clareton'la beraber yazdığı *Ce n'est pas la manière qu'on se l'imagine que Claude et Jacqueline se sont rencontrés* (Claude ve Jacqueline'in Tanışmalarını Böyle Hayal Etmemiştik, 2000) adlı yazdığı oyunlarını sahneledi. 1997'de yazıp sahnelediği oyunu *Littoral* (Kıyı) 2005'te sinemaya uyarlandı; bunu *Rêves* (Rüyalar, 2000) ve *İçimdeki Yangın* (Incendies, 2003) takip etti. Moskova'daki Théâtre Et Cetera'da Rusça sahnelenen *İçimdeki Yangın*, Stanislas Nordey yönetiminde 2008'de La Colline'de ve 2016'da Strasburg Ulusal Tiyatrosu'nda sahnelendi; 2010'da ise Denis Villeneuve tarafından sinemaya uyarlanarak 83. Oscar ödülleri "En İyi Yabancı Film" kategorisinde aday oldu. 2006'da *Forêts*'i (Ormanlar) yazan sanatçı, 2008'de; halen Fransa ve dünyanın çeşitli ülkelerinde sahnelemeye devam ettiği ve kendisinin de rol aldığı tek kişilik oyunu *Yalnız*'ı yazıp yönetti. 2009'da *Littoral*'ın yeni bir versiyonun da aralarında yer aldığı kendi oyunları; *İçimdeki Yangın*, *Forêts* ve *Cennet*'ten oluşan dörtlemesi *Le Sang des Promesses*'i bir araya getirdi. 2011'de Schaubühne'de *Temps* (Zaman) isimli oyuna imza atan sanatçı, şimdilerde kendisini Sofokles'in yedi tragedyasını üç ayrı prodüksiyon halinde sahnelemeye adadı. *Trakhisli Kadınlar*, *Antigone* ve *Elektra*'yı bir araya getiren *Des femmes* (Kadınlar) 2011'de; *Aias* ve *Kral Oidipus*'u bir araya getiren *Des héros* (Kahramanlar) 2014'te; *Filoktetes* ve *Oidipus Kolonos'ta*'nın özgür uyarlamalarından oluşan *Des mourants* (Ölenler) 2016 Mayıs'ında Théâtre National de Chaillot'da; yedi tragedyanın bir arada sunulduğu *Le Dernier jour de sa vie* (Hayatının Son Günü) ise Avrupa Kültür Başkenti etkinlikleri kapsamında 2015'te Mons'ta sahnelendi. Yeni serisi *Domestique*'te yakından aşina olduğu temaları işleyen sanatçı, halen dünyanın çeşitli yerlerinde sahnelemeye devam ettiği *Yalnız* ve *Soeurs* (2014) adlı oyunlarının ardından Robert Lepage ile birlikte *Frères* (Kardeşler) adlı oyun üzerinde çalışmaya başladı. Bunu, *Père* (Baba) ve *Mère* (Anne) adlı oyunlar takip etti. Lyon Operası ve Toronto Kanada Opera Topluluğu'ndan aldığı davet üzerine Mozart'ın *Saraydan Kız Kaçırma*'sını Stefano Mantanari'nin müzik direktörlüğünde Haziran 2016'da Lyon Operası'nda sahneledi. Wajdi Mouawad, kariyeri boyunca; aralarında bütün eserleri için aldığı Société des Auteurs et Compositeurs Dramatiques (SACD) tarafından verilen Francophonie

ödülü de bulunan birçok ödüle layık görüldü. 2002'de Fransa tarafından Sanat ve Edebiyat Şövalyesi, 2009'da Kanada tarafından Officier de l'Ordre ve 2010'da Québec tarafından Chevalier de l'Ordre National nişanlarıyla onurlandırılan sanatçının eserleri, yirmiden fazla dile çevrildi ve aralarında Japonya, Brezilya, Güney Kore, İskandinavya, Almanya, İspanya, Fas, İngiltere, ABD, Meksika, Arjantin ve Avustralya gibi ülkeler de olmak üzere beş kıtada sahnelendi.

WRITTEN, DIRECTED & PERFORMED Born in 1968, author, actor, and director Wajdi Mouawad spent his early childhood in Lebanon, his adolescence in France, and his young adult years in Quebec before settling in France, where he now lives. In 2005, he established two companies, Abé Carré Cé Carré, in Quebec, with Emmanuel Schwartz, and Au Carré de l'Hypoténuse in France. Meanwhile, in 2000, he served as artistic director for the Théâtre de Quat'Sous in Montreal, a position he held for four seasons. He and his French company, Au Carré de l'Hypoténuse were associate artists at Espace Malraux, Scène nationale de Chambéry et de la Savoie, from 2008 to 2010. In 2009 he was artist in residence of the 63. edition of the Festival d'Avignon, where he staged the quartet *Le Sang des Promesses*. From 2007 to 2012, he served as artistic director for the French Theatre of the National Arts Centre of Ottawa. He has been associated artist at the Grand T- Nantes from 2011 to 2016. He was appointed at the head of La Colline national theatre, in April 2016. His career as stage director began with the Théâtre Ô Parleur, with whom he staged his own works, published by Leméac/Actes Sud-Papiers in French to be performed: *Partie de cache-cache entre deux Tchecoslovaques au début du siècle* (1991), *Journée de Noces chez les Cromagnons* (Wedding Day at the Cromagnons', 1994) and *Willy Protagoras enfermé dans les toilettes* (1998), followed by *Ce n'est pas la manière qu'on se l'imagine que Claude et Jacqueline se sont rencontrés* co-written with Estelle Clareton (2000). In 1997, he wrote and staged *Littoral* (Tideline, 1997) which he also adapted and directed for cinema in 2005. Following closely were *Rêves* (Dreams, 2000) and *Incendies* (Scorched, 2003) which he staged in Russian for the Théâtre Et Cetera in Moscow (and was then adapted for cinema by Denis Villeneuve in 2010, nominated for "Best Foreign Language Movie of the Year" during the 83rd Oscars Ceremony, and performed in a staging by Stanislas Nordey at La Colline national theatre in 2008 and at the National Theatre of Strasbourg in 2016), *Forêts* (Forests) appeared in 2006. In 2008,

he wrote, staged and played *Seuls*, a show which is still touring in France and abroad. In 2009, he worked to putting together the quadrilogy *Le Sang des promesses*, which included a new version of *Tideline*, as well as the shows *Scorched*, *Forests*, and *Heavens*. He created the play *Temps* in 2011 at the Schaubühne in Berlin. He is now devoted to staging Sophocles' seven tragedies in three productions: *Des femmes*, which brings together *The Trachiniae*, *Antigone*, and *Electra* (2011); *Des Héros*, and *Oedipus the King* (2014); the complete version entitled *Le Dernier jour de sa vie* was presented in the frame of Mons 2015, European Capital of Culture and then *Des mourants* freely adapted from *Philoctetes* and *Oedipus at Colonus* which was presented at the Théâtre national de Chaillot in May 2016. With his newest cycle *Domestique*, he pursues his research around themes which are familiar to him, he created *Seuls* in 2008 and *Soeurs* in 2014, which are both still touring, and will soon, create *Frères* with Robert Lepage, followed by *Père* and *Mère*. Upon an invitation by the Opera of Lyon and the Canadian Opera Company (Toronto), he staged *The Abduction from the Seraglio* by Mozart in June 2016 at the Lyon Opera (musical direction by Stefano Montanari) Wajdi Mouawad has received many awards for his works, amongst which the prix de la Francophonie from the Société des auteurs et compositeurs dramatiques (SACD) for the entirety of his works and artistic output. He is Chevalier de l'Ordre National des Arts et des Lettres de France (2002), Officier de l'Ordre du Canada (2009), and Chevalier de l'Ordre National du Québec (2010). His plays and novels have been translated in more than 20 languages, and have traveled the five continents, being produced and presented in theatres around the world, amongst which: Japan, Brazil, Korea, Scandinavia, Germany, Spain, Morocco, Britain, the United States, Mexico, Argentina, and Australia.

GÜNEŞİN ZAPTI VICTORY OVER THE SUN

TALDANS

Ortak Yapımcılar Co-Produced by

ESKİŞEHİR BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ ŞEHİR TİYATROLARI, TALDANS

Yazan Written by

Aleksey Kruçenih

Konsept Concept

Taldans

Koreografi ve Performans Choreography & Performance

Mustafa Kaplan, Filiz Sızanlı

Ses Tasarımı Sound Design

Sinan Kestelli

Işık Tasarımı Light Design

Turan Tayar

Mekân Tasarımı Venue Design

Taldans

Teşekkürler Thanks to: Norgunk Yayınevi, SALT Araştırma, KeKeÇa (Timuçin Gürer, Tugay Başar), Esra Karadağ, Sima Can Kaplan, MSGSÜ Modern Dans Bölümü, ÇATI (Çağdaş Dans Sanatçıları Derneği)

YUNUS EMRE
KÜLTÜR MERKEZİ
MÜŞFİK KENTER SAHNESİ

25 KASIM NOVEMBER

CT. SA. 20.30

26 KASIM NOVEMBER

PA. SU. 15.00

Yaklaşık 60' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 60'; no intermission.

Biletler Tickets 50 TL

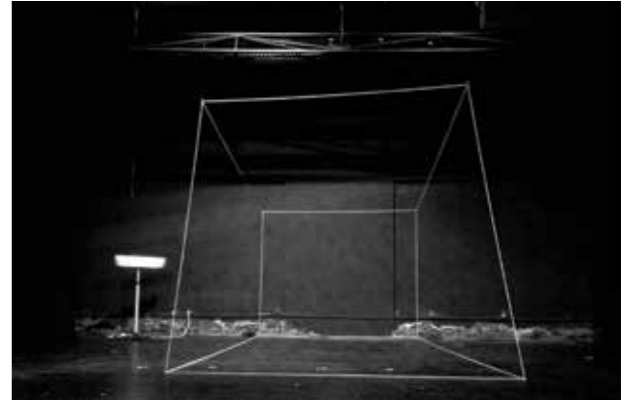
Öğrenci Student 10 TL

■ Çağdaş dans ikilisi Taldans'ın, son dönem işlerinde görülen beden, ses ve ritim ilişkisi üzerine olan çalışmaları, ilk Rus fütürist operası olan *Güneşin Zaptı*'nın sahneye uyarlanmasında da devam ediyor. Taldans'ın kurucuları Mustafa Kaplan ve Filiz Sızanlı, 15 yıl aradan sonra sahnede yeniden bir ikili olmayı denerken, anlamı serbest bırakan bu metindeki imge ve sözcükleri, sessel malzemeyi öne çıkaran koreografik bir yazılımla inceliyorlar. Kendi beden dillerini yeniden bir örgü içinde kurgulamanın yollarını araştıran ikili, sesin hareketini inceleyerek yepyeni bir imla kılavuzu oluşturuyor; dil ve anlam üzerinden yürütülen matematiksel ve mimari hesaplar yapıyorlar. Söyleyişle müzik arasındaki mesafeyi tartarken; çeşitli ritim ve Türk usulleri ile de, sessel malzemeyi türlü varyasyonlara açıyorlar. Bu fütürist operayı ele alırken ne opera ne de tiyatro oyunu sahneleme iddiasında olan Taldans; anlamı oluşturan dizileri bozup yeniden dizerek, geleneksel dili kıskırtıp geleceğin dilini öngörmeyi deniyor. Dilde ve bedende özgürleştirici, dinamik ve akışkan bir kurgunun peşine düşerek, imkânsızlığın içinde her şeyin mümkün olabileceğini hayal eden ve bunu dile getiren *Güneşin Zaptı*, sahnede dili ve hareketi özgürleştirirken, taze bir dil ve yepyeni bir imla kılavuzu oluşturuyor.

© EBRU AHUNBAY

■ Contemporary dance duo Taldans continues to explore the relation between body, sound and rhythm, a theme prevalent in their recent works, with an adaptation of the first futurist Russian opera *Victory Over the Sun*. Mustafa Kaplan and Filiz Sızanlı, the founders of Taldans, will try to be a duo again on the stage after a 15-year break and probe the images and words of the source text, which are ambiguous, through a choreography that favors the audial material. The duo search for the ways to re-interpret their own body languages in a new arrangement, and come up with a brand new vocabulary by analyzing the movement of sound by making mathematical and architectural calculations through language and meaning. As they size up the gap between articulation and music they open up the audial

material to new variations by utilizing different rhythms and Turkish musical modes. Taldans has no claim of staging an opera or a stage play as they tackle this futurist opera. They rather break the sequence that form the meaning and rearrange it as they attempt to foresee the language of the future by provoking traditional language. *Victory Over the Sun*, which goes after a dynamic and fluid narrative that liberates language and body and imagines and expresses the idea that in impossibility lies endless possibilities, creates a fresh language and brand new vocabulary as it liberates language and movement on stage. ■

TALDANS, daha önce de birlikte veya bağımsız, çeşitli projeler içinde yer alan Mustafa Kaplan ve Filiz Sızanlı tarafından 2002'de İstanbul'da kuruldu. Topluluğun çıkış noktası Mustafa Kaplan tarafından İstanbul Şehir Tiyatroları bünyesinde kurulan hareket-dans araştırma birimi Tiyatro Araştırma Laboratuvarı'dır. Beklan ve Ayla Algan'ın desteğiyle buradaki stüdyolardan yararlanan dansçıların bir kısmı, İstanbul Şehir Tiyatroları'ndan ayrıldıktan sonra ÇATI, Çağdaş Dans Sanatçıları Derneği'ni kurdular. 2002'den günümüze, birçok uluslararası festivalde eserlerini sergileyen Taldans bu eserlerinin bir kısmını, Avrupa'dan farklı kültür kurumlarının yapımcı olarak destekleriyle geliştirdi. *Dolap* (2000) *Sek Sek* (2002), *Solum* (2004), *Graf* (2006) *Dokuman* (2009), *İp ve Site* (2010), *Eskiye* (2011), *Acilen Hareket Etmemiz Lazım* ve *600 Adım Projesi* (2014) gibi yapımları hayata geçiren Taldans'ın

sanatsal direktörleri Kaplan ve Sızanlı; aynı zamanda bireysel projelerini de geliştirmekte ve uluslararası atölyeler yanı sıra buluşma, panel ve konferanslara katılmaktadırlar.

TALDANS Founded in Istanbul in 2002 by Mustafa Kaplan and Filiz Sızanlı who have previously worked together and separately in various projects. The company's starting point is the movement/dance research unit Theatre Research Laboratory which was established by Mustafa Kaplan as part of Istanbul City Theatres. Some of the artists, who have utilized the studios at the facility through Beklan and Ayla Algan's support, founded ÇATI, Contemporary Dance Artists' Association after leaving Istanbul City Theatres. Since 2002, Taldans performed original works- some of which were realized through funding from various European cultural institutions- at many international festivals. Some of these works are *Dolap* (2000) *Sek Sek* (2002), *Solum* (2004), *Graf* (2006) *Document* (2009), *İp ve Site* (2010), *Oldnew* (2011), *We Need to Move Urgently* and *600 Steps* (2014). Kaplan and Sızanlı, artistic directors of Taldans, continue developing their own individual projects as well as attending international workshops, meetings, panels and conferences.

KOREORAFİ VE PERFORMANS 1965'te Konya'da doğan Mustafa Kaplan 1984-86 yılları arasında Geyvan McMillan'dan Graham Tekniği dersleri alarak dansa başladı. Aynı dönem Bulunmaz Tiyatro'da oyunculuk eğitimi alan sanatçı 1989-92'de Çağdaş Bale Topluluğu'nda dans etti. Yıldız Teknik Üniversitesi Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği'ni 1990'da bitiren Kaplan; aynı yıl İstanbul Şehir Tiyatroları'na dansçı olarak katıldı, bu kurum bünyesindeki Tiyatro Araştırma Laboratuvarı'nda Beklan ve Ayla Algan'dan oyunculuk dersleri aldı ve 2001'e dek bu tiyatronun çeşitli oyunlarında dans etti, koreografiler gerçekleştirdi. 1997'de Filiz Sızanlı ile birlikte çalışmaya başladı. Aydın Teker'in koreografilerinde de dans eden sanatçı, Yeşil Üzümler Dans Tiyatrosu, Dance Factory, Taldans ve ÇATI Stüdyosu'nun kurucularındandır. Yapımlarıyla; yurtiçi ve yurtdışı pek çok tiyatro ve dans festivaline katılan, atölyeler gerçekleştiren Kaplan, halen Çatı Stüdyosu'nda dans dersleri vermektedir.

CHOREOGRAPHY & PERFORMANCE Born in Konya in 1965, Mustafa Kaplan started dancing by taking lessons on the Graham Technique from Geyvan McMillan between 1984-1986. During the same period he studied acting at Bulunmaz Theatre and danced

with Çağdaş Bale Topluluğu (Contemporary Ballet Company) between 1989-1992. He graduated from Yıldız Technical University Department of Electronics and Communications Engineering in 1990 and joined Istanbul City Theatres as a dancer the same year. At IST, he studied acting with Beklan and Ayla Algan at the institution's Theatre Research Laboratory and as well as doing choreography performed as a dancer at its plays until 2001. He started working with Filiz Sızanlı in 1997. In addition to performing choreographies by Aydın Teker he is a founding member of Yeşil Üzümler Dance Theatre, Dance Factory, Taldans, and ÇATI. He attended many local and international theatre and dance festivals with his productions and held workshops and is currently giving dance lessons at ÇATI Studio.

KOREORAFİ VE PERFORMANS İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nden 1997'de mezun olan Filiz Sızanlı, İstanbul Şehir Tiyatroları bünyesinde kurulan Tiyatro Araştırma Laboratuvarı'nın (TAL) çeşitli projelerinde yer aldı. 2000'de kurulan ÇATI, Çağdaş Dans Sanatçıları Derneği'nin de kurucularından olan sanatçı, Emmanuelle Hyunh, Mustafa Kaplan, Jann Marussich ve Julie Nioche ile çalışmaları yanı sıra, 2001-2005 yılları arasında Fransa'da devlet sanatçısı olarak Montpellier Ulusal Koreografi Merkezi'nde (CCN) Mathilde Monnier'in projelerinde dans etti. 2002'de Mustafa Kaplan ile birlikte Taldans'ı kurdu. Sızanlı, kuruluşundan bu yana ÇATI'da verdiği dersler yanı sıra, 2012'den beri Eskişehir Anadolu Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Tiyatro Bölümü'nde ve Eskişehir Şehir Tiyatroları'nda dans ve hareket derslerinde beden ve mekân ilişkisi üzerine çalışmalar yapmaktadır.

CHOREOGRAPHY & PERFORMANCE After graduated from Istanbul Technical University's Department of Architecture in 1997, Sızanlı participated in various projects of Theater Research Laboratory of Istanbul Municipality Theater. In 2000 she was among the co-founders of ÇATI Contemporary Dance Artists Association in a collective artist group. Between 2001-2005, she worked with Mathilde Monnier at Centre Chorégraphique National de Montpellier (CCN) as state artist, besides working on different projects with Emmanuelle Hyunh, Mustafa Kaplan, Yann Marussich and Julie Nioche. In 2003 she found Taldans together with Mustafa Kaplan. Since 2012, she has been giving classes based on movement research in relation to body and space at Theatre of Eskişehir Greater Municipality and State Conservatory of Anadolu University, Eskişehir Turkey.

İHANET BETRAYAL

ANKARA DEVLET TİYATROSU

<i>Yazan Written by</i>	<i>Işık Kumanda Light Control</i>	<i>Oynayanlar Performers</i>
Nahid Sırrı Örik	Arif Ünver	Mehmet Akay (Mahmut Ata), Serpil Gül (Fitnat), Başak Vural (Sacide), Nur Serengül (Macide), Şivan Binici (Celal), Levent Çelmen (Abdülhalim Muhsin Bey), Kıvanç Değirmenci (Ziya Halim), Selver Kınık Onurlu (Münevver), Didem Ruhi (Leyla), Erkan Erkoç (Doktor Doctor), Merve Nur Türkan (İlk perdedeki hizmetçi The servant in the first scene), Fatma Nur İsmailçebi (Son perdedeki hizmetçi The servant in the last scene), Cem Sel (Otel görevlisi Hotel crew), Duygu Biçer (Müzeyyen Hanım), Volkan Özman (Gazeteci Journalist), Ozan Arabacı (Sinema Anonsu Yapan Announcer at the cinema), Ulaş Karadağ (Fotoğrafçı Photographer), Eylül Aykut (Laternacı Kız Organ-grinder girl), Deniz Alver Çamlıdağ, Cebrail Esen (Radyodaki Sesler Voices at Radio)
<i>Yöneten Directed by</i>	<i>Suflöz Prompter</i>	
Özen Yula	F. Hale Özkan	
<i>Yönetmen Yardımcısı Assistant Director</i>	<i>Dekor Sorumlusu Stage Manager</i>	
İclal Karaduman	Nafiz Hataş	
<i>Dekor Tasarımı Stage Design</i>	<i>Aksesuar Sorumlusu Props Manager</i>	
Hakan DüNDAR	Sinan Devir	
<i>Işık Tasarımı Light Design</i>	<i>Kadın Terzi Tailoress</i>	
Osman Uzgören	Neriman Şatır	
<i>Kostüm Tasarımı Costume Design</i>	<i>Erkek Terzi Tailor</i>	
Özge Akarsu	Murat Doğan	
<i>Koreografi Choreography</i>	<i>Makyaj Tasarımı Make-Up Design</i>	
Banu Demir	Rüveyda Erdem Kocakaya	
<i>Üslup Çalıstıncısı Style Trainer</i>	<i>Perukacı Wig-maker</i>	
Hülya Aydoğdu	Şevki Yardımcı	
<i>Asistan Assistant</i>	<i>Sinevizyon Sorumlusu Cinevision Manager</i>	
Cem Sel	Ayberk Sedef	
<i>Radio haberlerini eski dile uyarlayan Adapted from radio news to Ottoman Turkish by</i>	Müzişyenler Musicians	
Ülgen Erten	Cankat Eser (Ud Oud), Mustafa Önder Atakanlı (Keman Violin), Bekir Sıtkı Güven (Yaylı Tanbur String Tanbur), Adem Atuk (Ritim Saz Rhythm Saz)	
<i>Sahne Amiri Stage Manager</i>		
M. Murat Tangal		
<i>Kondüvit Conduit</i>		
Sinan Güneş		

CADDEBOSTAN KÜLTÜR MERKEZİ

25 KASIM NOVEMBER
CT. SA. 20.30
26 KASIM NOVEMBER
PA. SU. 15.00
Yaklaşık 115' sürer; 2 Perde.
Lasts app. 115'; 2 Acts.
Biletler Tickets 50 TL
Öğrenci Student 10 TL

■ Nahid Sırrı Örik, Safiye Erol, Kenan Hulusi Koray ve Nezihe Muhiddin bize unutturulan yazarlar arasında sonradan pırıl pırıl parlayan isimler. Özellikle Nahid Sırrı Örik eserlerinde; insan ruhunun karanlık taraflarını çok boyutlu ve derinlikli kahramanları vasıtasıyla ayrıntılı bir biçimde yansıtır. Onun kadınları; dünyanın zalim bir yer olduğunu çözmüş, buna kendilerince önlemler almaya çalışan ama hırslarının bedelini ağır ödeyen kahramanlardır. Nahid Sırrı, hepsinin kendine has bir çekiciliği olan oyunlarıyla ilginç dünyaların kapılarını aralar bize. *İhanet* ilk olarak 1930'lu yıllarda yazılmış bir oyun. Yazar daha sonra bu oyununu hikâyeye çevirmiş. 1952–53 yıllarında Ankara Devlet Tiyatrosu tarafından yeniden gündeme getirilince oyunu elden geçirmiş. Ancak oyun sahnelenmemiş. Osmanlı'nın son, Cumhuriyet'in ilk dönem kuşaklarını bir araya getiren *İhanet*; bitişlerin ve başlangıçların bir döngü olduğunu, her şeyin birbirinin devamı niteliğinde tezahür ettiğini yeniden hatırlatır. Samanpazarı'nda bir eski zaman konağında iki kız kardeşin sevgili rekabetiyle başlayan oyun, yıllara yayılan bu rekabeti resmeder; para hırsını, debdebeyi tercih edenlerin hikâyesine dair kendince uyarılarda bulunur. Bir de Müzeyyen Senar var elbette. Bir devrin ve bütün devirlerin en “üslup sahibi, nevi şahsına münhasır” hanımefendisi. Zira her ailenin tarihinde Müzeyyen Hanım'ın en az bir eseri bulunur. Oyun ve hayat devam ederken o da Ankara Radyosu'nda ilk önemli konserini vermektedir. Şimdi söz hakkı, 1933 yılının Ankara'sında bir eski zaman konağının halkında. Onlara ve “aşk”tan ne anladıklarına; acılarına, kurnazlıklarına, hırslarına, kibirlerine, müstehzi savunmalarına ve bütün bunları bunca safiyetle ve samimiyetle yaşamalarına hazırsanız, iyi seyirler.

■ Nahid Sırrı Örik, Safiye Erol, Kenan Hulusi Koray, and Nezihe Muhiddin are some of the writers whose names' were deliberately erased from our collective conscious but later on made a great comeback. Particularly, Nahid Sırrı Örik vividly captures the dark side of human psyche through his multi-dimensional characters. His female characters are protagonists who have figured out that the world is a cruel place and try to position themselves accordingly, but pay a heavy price for their ambitions. Nahid Sırrı opens us the doors of fascinating lives with each of his uniquely captivating plays.

Betrayal, originally written as a play in 1930's, was adapted into a story by the writer. He had revised the play when Ankara State Theatre showed interest to produce it for the 1952-53 season, but the project never made it to stage. *Betrayal*, which brings together the last generation of the Ottoman Empire and the first generation of the young Republic, reminds us that endings and beginnings are a cycle and everything appears as a continuation of something else. The play starts in an old mansion in Samanpazarı where two sisters vie for the same man and depicts their rivalry through several years as it becomes a cautionary tale about avarice and pomposity. There is, of course, Müzeyyen Senar. The most idiosyncratic lady with the utmost style of not only her time but all times. Every member of the family owns at least one copy of her records. As the play unfolds she is heard on the radio in the background as she gives one of her first important concerts. It is now the household members' turn to speak. If you are ready for them and what they make of love, their sorrow, cunning, ambition, arrogance, sarcastic defenses and how genuine and sincere they are as live through all of it, then enjoy the show. ■

ANKARA DEVLET TİYATROSU Devlet Tiyatroları, kuruluş amacını oluşturan; Türk halkını tiyatroyla tanıştıran halkın tiyatroyla ilişki kurmasını sağlama ve tiyatroyu gündelik hayatın bir parçası haline getirme görevini kurulduğu tarih olan 1949'dan bugüne yerine getirmektedir. Kuruluşundan kısa bir süre sonra bölge tiyatroları kurma hedefine yönelen kurum; zaman geçtikçe yurdun en ücra köşelerine dahi “tiyatroya”

götüren”, dünyanın en büyük devlet tiyatrosu olarak başka bir örneği olmayan başarılarına imza atmış ve atmaya da devam etmektedir. Bugün 12 yerleşik bölge, 11 turne bölge sahnesinde; yaklaşık 65 sahnede her ay seyircisiyle buluşan Devlet Tiyatroları, sezon boyunca 2'si ulusal ve 6'sı uluslararası olmak üzere toplam 8 tiyatro festivali gerçekleştirip yılda ortalama 160 oyun çıkarmakta ve yaklaşık 6500 kez açtığı perdeleriyle Türk Tiyatrosu'nun omurgasını oluşturmaktadır.

ANKARA STATE THEATRES Since its foundation in 1949, the State Theatres have been carrying out its mission of introducing the Turkish public to the art of theatre and making theatre a part of daily life. Very shortly after its foundation the institution turned to establishing regional theatres, taking theatre to the remotest parts of the country and during the process became the world's largest state sponsored theatre and went from strength to strength and continues to do so. Today, State Theatres constitutes the backbone of Turkish Theatre with 65 stages (in 12 permanent and 11 traveling regions), 8 theatre festivals (2 of which are national and 6 of which are international), 160 plays annually and a total of 6,500 curtain calls.

YÖNETMEN Eskişehir'de dünyaya gelen Özen Yula, Hacettepe Üniversitesi İİBF İktisat Bölümünden mezun olduktan sonra, Ankara Üniversitesi DTCF Tiyatro Anabilim Dalında yüksek lisans yaptı. On dört dile çevrilen oyunlarının; ABD, Almanya, Fransa, Avusturya, İtalya, İsveç, İsviçre, Bosna, Belarus, Finlandiya ve Polonya gibi ülkelerde prodüksiyonları ya da okumaları yapıldı. Çeşitli Avrupalı yazarlarla ortak projelerde görev alan sanatçının; ABD, İngiltere, Fransa, Macaristan, Polonya, Ukrayna ve Bulgaristan'da çeşitli antolojilerde oyunları ve hikâyeleri yayımlandı. 2010 yılında Cleveland State Üniversitesi Tiyatro Bölümü'nde ders verip; aynı üniversite ve Cleveland Public Theatre'da yazdığı oyunları sahneledi. *Ay Tedirginliği*, *Dünyanın Ortasında Bir Yer*, *Kırmızı Yorgunları*, *Gözü Kara Alaturka*, *Sahibinden Kiralık*, *Gayri Resmî Hurrem*, *Şems!.. Unutma!.. Pusulamız*, *Derin Bir Ülkede*, *Bakarsın Bulutlar Gider*, *Rahvan Giden Atlılar*, *Ben O İstanbul'u Çok Sevdim* gibi birçok oyun yazan Yula; *Yakınoğ'u'da Emanet*, *Gözü Kara Alaturka*, *Ay Tedirginliği*, *Stop the Tempo*, *Kocasını Pişiren Kadın*, *Şems!.. Unutma!.. Codename: EXILE*, *Don't Call Me Fat*, *Pusulamız*, *Bakarsın Bulutlar Gider*, *Ben O İstanbul'u Çok Sevdim*, *Ân*, *Kadınlar*, *Filler ve Saireler* gibi birçok oyun yönetti. Sanatçı, çeşitli tarihlerde; Haldun Taner Öykü Ödülü, Cevdet Kudret Edebiyat Ödülü, Afife Ödülleri Cevat Fehmi Başkut En Başarılı Yazar Ödülü, İsmet Küntay En İyi Oyun Yazarı, Savaş

Dinçel En İyi Oyun Yazarı, Sevdâ Şener Tiyatro Yazarlığı Ödülü ve İsmet Küntay En İyi Yönetmen Ödülü gibi birçok ödüle değer görüldü.

DIRECTOR Born in Eskişehir, Özen Yula graduated from Hacettepe University Department of Economics. He received his master's degree in theatre from Ankara University. His plays are translated to 14 languages and produced in countries such as the U.S., Germany, France, Austria, Italy, Sweden, Switzerland, Bosnia, Belarus, Finland, and Poland. He collaborated with various European writers in co-productions and his plays and short stories are published in anthologies in the U.S., England, France, Hungary, Poland, Ukraine, and Bulgaria. In 2010, he gave lectures at Cleveland State University Theatre Department and had his plays produced at CSU and Cleveland Public Theatre. He wrote many plays, most notably *Ay Tedirginliği*, *Dünyanın Ortasında Bir Yer*, *Kırmızı Yorgunları*, *Gözü Kara Alaturka*, *Sahibinden Kiralık*, *Gayri Resmî Hurrem*, *Şems!.. Unutma!.. Pusulamız*, *Derin Bir Ülkede*, *Bakarsın Bulutlar Gider*, *Rahvan Giden Atlılar*, and *Ben O İstanbul'u Çok Sevdim* and directed many plays, such as *Yakınoğ'u'da Emanet*, *Gözü Kara Alaturka*, *Ay Tedirginliği*, *Stop the Tempo*, *Kocasını Pişiren Kadın*, *Şems!.. Unutma!.. Codename: EXILE*, *Don't Call Me Fat*, *Pusulamız*, *Bakarsın Bulutlar Gider*, *Ben O İstanbul'u Çok Sevdim*, *Ân*, *Kadınlar*, and *Filler ve Saireler*. He received numerous awards such as, Haldun Taner Short Story Award, Cevdet Kudret Literature Award, Afife Awards Cevat Fehmi Başkut Playwright Award, İsmet Küntay Best Playwright Award, Savaş Dinçel Best Playwright Award, Sevdâ Şener Theatre Critics Award, and İsmet Küntay Best Director Award.

KARTON ŞEHİR CARTON CITY

ZORLU ÇOCUK TİYATROSU

Öykü Story	Kostüm Tasarımı
Gökhan Kızıllı	Costume Design
Yazan Written by	Asude Kılıç, Kübra Yalçın
Serdar Saatman	(MSGSÜ Güzel Sanatlar
Yöneten Directed by	Fakültesi Kostüm Tasarım
Gaye Cankaya	Bölümü Öğrencileri Mimar
Yönetmen Yardımcıları	Sinan University of Fine
Director Assistants	Arts Fine Arts Faculty
E. Necmettin Amaç, Z. Sevi	Department of Costume
Yılmaz	Design Students)
Müzik Music	Oynayanlar Performers
Efkan Develi, Burak Acar	Mebrure Yağmur Anaz, Ömer
Işık Tasarımı Light Design	Karasu, Dilek Demir, Zeynep
Kerem Çetinel	Sevi Yılmaz, Cansu Demirci,
Yapım Koordinatörü	Yarkın Ünsal, Hasan Demirci,
Production Coordinator	Mert Arat, Ayhan Bekdemir,
Çise Damla Develi	Gizem Yorgancıoğlu, Sencer
Dekor Tasarımı Stage Design	Serta Çakal, Z. Fatih Yağcı,
Tarkan Akıncı, Merve Yörük	Şebnem Şeviktürk, Miraç
(MSGSÜ Güzel Sanatlar	Üney, Tuğçe Ayar
Fakültesi Dekor Tasarım	
Bölümü Öğrencileri Mimar	
Sinan University of Fine	
Arts Fine Arts Faculty	
Department of Stage Design	
Students)	

■ *Karton Şehir*'de rengârenk bir serüven sizleri bekliyor! Okulun tüm öğrencileri yılsonu gösterisi için tatlı ve telaşlı bir hazırlık içindeler. Başkahramanımız Çocuk, diğer öğrencilerden biraz daha yaramaz ve uyumsuzdur. Sene sonu gösterisinde basketbol takımı, kral ve kraliçe, amigo kızlar ve okulun muhteşem korusu şovlarına başlamak üzeredirler. Başrol olmayı isteyen Çocuk ise, sadece balon şişirme görevini edinebilmiştir gösteride. Bu işin arkasında yatan gerçekler açığa çıkınca çocuk biraz huysuzlanır; gösteri onun planları doğrultusunda işlemeye başlayınca işler çığırından çıkar. Tüm bunların sonunda Çocuk kendine karton

ZORLU PSM DRAMA SAHNESİ

26 KASIM NOVEMBER
PA. SÜ. 13.00 | 18.00

Yaklaşık 105' sürer; 2 Perde.
Lasts app. 105'; 2 Acts.
+5 yaş için uygundur.
Suitable for ages 5+.

Etkinlik ücretsizdir; oturma düzeni yoktur. Mekan kapasitesi sınırlı olduğundan, lütfen 13 Ekim'den itibaren rezervasyon.iksv.org adresinden rezervasyon yaptırınız. The event is free of charge; seats unnumbered. Due to the limited capacity of the venue, please make a reservation for the play via rezervasyon.iksv.org from October, 13.

YÜKSEK KATKIDA
BULUNAN MEKAN
SPONSORU
VENUE SPONSOR
WITH THE HIGHEST
CONTRIBUTION

ZORLU
PERFORMANS
SANATLARI
MERKEZİ

bir şehir kurmaya ve oranın kralı olmaya karar verir. Böylece çok eğlenceli ve çok çılgın bir dünyada, muhteşem *Karton Şehir* macerası başlar.

Müzik, dans ve birçok sanatı bünyesinde barındıran oyunda rol alan profesyonel oyuncu ve dansçılar, çocuklara sınırsız bir dünyanın kapılarını açıyor. Zorlu Performans Sanatları Merkezi Drama Sahnesi'nde perdelerini açan oyun; 5 yaş ve üzeri seyircisine, "birlik olmanın" önemini anlatırken rengârenk atmosferiyle de çocukları sanatın eşsiz güzellikleriyle buluşturuyor. Eşsiz bir çocuk müzikali olan *Karton Şehir*, içeriğindeki son derece öğretici birçok mesajıyla; çocuklara eğlenceli ve coşku dolu bir zaman geçirmeyi vadeliyor.

■ A colorful adventure awaits you in *Carton City*! All the students of the school are in a sweet rush preparing for the year-end show. Our lead character The Kid is more of a brat and maladaptive than other children. At the year-end show the basketball team, the king and queen, the cheerleaders, and the magnificent school choir are about to start their shows. The Kid, who wanted to play the lead, has only managed to get the job of blowing up balloons. When the reasons behind this decision become clear, The Kid gets upset, but when the show starts to run according to his plans things get out of hand. After all these, The Kid decides to build a carton city for himself and declares himself the king. That's how the magnificent *Carton City* adventure begins in a crazy fun world. The actors and dancers in the play, which features music, dance and various other art forms, open the gates of a limitless world to children. The play opens its curtain at Zorlu Performance Arts Center

Drama Stage and offers the unique beauty of arts in a colorful setting to its audience of children 5 and up as it depicts the importance of "collaboration". A marvelous children's musical, *Carton City* promises kids a fun and joyful time while providing educative messages. ■

ZORLU ÇOCUK TİYATROSU Zorlu Çocuk Tiyatrosu; Türkiye'nin dört bir yanında tiyatroya gitmeyen çocuk kalmasın şiarı ve ülkenin kültür-sanat hayatına destek vermek amacıyla, Mehmet Zorlu Vakfı tarafından 2003'te kuruldu. Bir sosyal sorumluluk projesi olarak hayata geçen topluluk, kurulduğu günden bu yana Anadolu turneleri ve İstanbul'da yaptığı gösterilerle 700.000 çocuğa ulaştı. 2017/2018 sezonunda *Karton Şehir* ve *Lunapark Gezegeni* adlı oyunlarla perdelerini açan topluluk, çocuklara sanat sevgisini aşılamaya devam ediyor.

ZORLU CHILDREN'S THEATRE Zorlu Children's Theatre was established by the Mehmet Zorlu Vakfı in 2003 with the motto of bringing theatre to all children in Turkey and giving support to the country's arts and culture. Brought to life as a social responsibility project, the company has reached to 700,000 children all around the country through touring across Anatolia and shows in Istanbul. The company started the 2017/2018 season with *Carton City* and *Fairground Planet* and continues to infuse children with love for arts.

YÖNETMEN 1966'da Ankara'da doğan Gaye Cankaya, 1988'de İzmir, Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nden mezun oldu. 1995-98 yılları arasında, mezunu olduğu üniversitede oyunculuk hocalığı yapan Cankaya, 2000'de tiyatro yönetmenliği üzerine yaptığı mastırını tamamladı ve ardından doktora başladı. Aynı tarihlerde; birçok oyunda yönetmen olarak çalıştı ve İzmir Devlet Tiyatrosu'nun sahneye koyduğu pek çok yapımda oyuncu olarak rol aldı. 1995'te İstanbul'a taşınmasının ardından, birçok dizide oyunculuk ve televizyon programlarında hem yapımcılık hem de sunuculuk yapan sanatçının; hayata geçirdiği Evim Güzel Evim adlı dekorasyon programı, 8 yıl boyunca televizyon kanallarının en sevilen programları arasına girdi. Bugüne kadar 20'yi aşkın projede yönetmen olarak çalışan Cankaya; halen Zorlu Holding Kurumsal İletişim'in "Bir Hayal Bir Oyun Projesi"nin Proje Koordinatörü ve Zorlu Çocuk Tiyatrosu'nun yapımcısı ve yönetmeni olarak meslek hayatına devam etmektedir.

DIRECTOR Born in Ankara in 1966, Gaye Cankaya graduated from Dokuz Eylül University Faculty of Fine Arts in 1988 where she also worked as an acting instructor between 1995-98. She completed her master's degree in theatre directing in 2000 and subsequently started working for her Ph.D. Around the same time she directed many plays and was a cast member of Izmir State Theatres. Following her move to Istanbul in 1995, she worked on TV shows in several capacities such as an actor, host and producer. Her home decorating show Home Sweet Home was one of the most popular shows on TV during its 8-year run. Cankaya has worked as a director in over 20 projects and is currently the project coordinator of Zorlu Holding Corporate Communications' "A Dream A Play" project and producer/director of Zorlu Children's Theatre.

YAN ETKİNLİKLER

SIDE EVENTS

SÖYLEŞİ VE KİTAP TANITIMI: THEODOROS TERZOPOULOS İLE DIONYSOS'UN DÖNÜŞÜ

PANEL AND BOOK LAUNCH: THE RETURN OF DIONYSOS WITH THEODOROS TERZOPOULOS

■ Antik Yunan tragediyalarının yaşayan efsanesi, şimdi bu sınırları biraz daha genişletmek üzere İstanbul'a geliyor. Antik Yunan kahramanları ve mitolojik tanrıların günümüze taşıyan Theodoros Terzopoulos, kurucusu olduğu Attis Tiyatrosu'yla birlikte tüm zamanları aşarak tragedyanın sınırlarını zorluyor. Terzopoulos, *Dionysos'un Dönüşü* adlı kitabını insanın varoluşuna dair bir sorgulama ve bir mücadele çağrısı olarak sunuyor. Çünkü "Dionysos ortada yok, sürgünde; çatışmacı insan fikri kayıp." Peki, "Dionysos geri dönecek mi?" İstanbul Tiyatro Festivali ve Habitus Kitap'ın ortaklaşa düzenleyeceği söyleşide bu sorunun yanıtını Theodoros Terzopoulos ile birlikte arayıp, birlikte düşüneceğiz. Terzopoulos ile seyircilerini buluşturacak söyleşi, Kerem Karaboğa'nın moderatörlüğünde, 36. Uluslararası İstanbul Kitap Fuarı'nda düzenlenecek.

■ The living legend of Ancient Greek tragedies is in Istanbul in order to push the boundaries further. The founder of the Attis Theatre, Theodoros Terzopoulos, by bringing a modern light on Ancient Greek heroes and mythological gods, goes beyond times in pushing the limits of tragedy. Terzopoulos presents *The Return of Dionysos* as an examination of human existence and a call of fight. Because, "Dionysos is not around, he is exiled; the idea of confrontational human is missing"... So, "will Dionysos be back?" We will ponder with Terzopoulos on the answer to this question during a talk organised by Istanbul Theatre Festival and Habitus Book. Moderated by Kerem Karaboğa the event will be held as a part of the 36th International Istanbul Book Fair.

TÜYAP Kitap Fuarı Heybeliada Salonu

12.11.2017 Pa. Su. 15.30-17.00

FİLM GÖSTERİMİ: ALARME ve AMOR

FILM SCREENING: ALARME & AMOR

■ Terzopoulos'u yedi yıl aradan sonra festival seyircisiyle tekrar buluşturacak olan, ustanın tutku ve enerji dolu yapıtı *Bir Daha*, bir üçlemenin son halkası. Festival seyircisi *Bir Daha'nın* "öncesiyle", iki özel video gösterimi aracılığıyla tanışacak. Üçlemenin ilk oyunları olan *Alarme* ve *Amor* festival kapsamında, beyazperde de izlenebilecek.

■ The passionate and dynamic *Encore*, which brings Theodoros Terzopoulos and the Festival audience together after seven years, is the last part of a trilogy. The audience will be introduced to the "before" of *Encore* via two special video screenings. The first two performances of the trilogy will be viewed on the screen.

ALARME

■ *Alarme*, Kraliçe I. Elizabeth ve İskoçya Kraliçesi Maria Stewart arasındaki sevgi-nefret ilişkisini ve Maria Stewart'ın idam edilmesine sebep olan taht kavgasını konu alıyor. Performans, Theodoros Terzopoulos'un boşluklarını doldurduğu, iki kraliçe arasındaki yazışmalara dayanıyor. İki kadının yanı sıra sahnede aynı zamanda kraliçelerin acılarını ve içnelemelerini gözlemleyen üçüncü bir kişi, bir anlatıcı bulunuyor.

■ *Alarme* depicts the love-hatred relationship between Queen Elizabeth and Maria Stewart Queen of Scots and their fatal conflict for the crown of Great Britain; a conflict that led to the decapitation of Maria Stewart. The performance is based on fragments from the correspondence between Queen Elizabeth and Maria Stewart, elaborated by Theodoros Terzopoulos. Apart from the two women, the stage is claimed by a third person, a narrator, who observes with sarcasm the anguish of the two queens.

Yöneten, Sahne Yerleştirme ve Kompozisyon Direction, Scenic Installation & Scenic Composition: **Theodoros Terzopoulos**
Kostüm Tasarımı Costume Design: **LOUKIA** Müzik Music: **Panagiotis Velianitis** Işık Tasarımı Light Design: **Theodoros Terzopoulos, Konstantinos Bethanis** Saç Tasarımı Hair Styling: **Dimitris Palaiologou** Teknik Yönetmen Technical Director: **Konstantinos Bethanis** Prodüksiyon Yönetimi Production Administration: **Maria Vogiatzi** Oynayanlar Performers: **Tasos Dimas (Anlatıcı Narrator), Aglaia Pappa (Maria Stewart), Sophia Hill (Kraliçe I. Elizabeth Queen Elizabeth)**

AMOR

■ Theodoros Terzopoulos'un yönettiği *Amor*, Thanasis Alevras'ın metninden yola çıkılarak oluşturulmuş bir sahne kompozisyonu. *Amor* Aralık 2013'teki prömiyerinden bu yana sahnelendiği Attis Tiyatrosu'nda seyircilerin ve eleştirmenlerin beğeniyle karşılandı: "Oyunda sahne bir müzayede evi haline geliyor, her şey; roller, sahne aksesuarları, duygular, anılar ve insan bedeni inceleniyor, fiyatlandırılıyor ve satılıyor. Fiyatlar borsadaki dalgalanmalardan da etkileniyor. Oyuncular alaycı bir şekilde güncel durumu gözlemliyor; bir kriz çağında otoriteyi manipüle eden ve otoritenin manipüle ettiği insanların aşırı davranışlarını yorumluyorlar. Ancak her şey insanlaşmanın itici gücü sayılabilecek *Amor* (Aşk) vaadiyle baltalanıyor."

■ *Amor*, directed by Theodoros Terzopoulos, is a scenic composition based on a text written by Thanasis Alevras. *Amor*, first premiered on December 2013 and has since been presented in Attis Theatre, is highly appreciated by the audience and praised by the critics: "The stage becomes a place of an auction, where everything - roles, theatre accessories, emotions, memories, parts of human body - are being sampled, cost and purchased. The prices are affected by the

fluctuations of the stock market. The actors ironically observe the contemporary situation; they interpret extreme behaviors of people manipulating and being manipulated by authority, in an era of crisis. However, everything is undermined by the promise of *Amor*, which could function as a driving force of humanizing".

Yöneten, Sahne Yerleştirme ve Kompozisyon Direction, Scenic Installation & Scenic Composition: Theodoros Terzopoulos
Kast Casting: Aglaia Pappa, Antonis Myriagkos Müzik Music: Panagiotis Velianitis Kostüm Tasarımı Costume Design: LOUKIA Işık Tasarımı Light Design: Theodoros Terzopoulos, Konstantinos Bethanis Sahne Yerleştirme Uygulaması Execution of Scenic Installation: Charalampos Terzopoulos Teknik Yönetmen Technical Director: Konstantinos Bethanis Uygulayıcı Yapımcı Production Executive: Maria Vogiatzi

Moda Sahnesi / Sinema

ALARME

13.11.2017 Pt. Mo. 14.00

14.11.2017 Sa. Tu. 17.00

AMOR

13.11.2017 Pt. Mo. 15.15

14.11.2017 Sa. Tu. 18.30

Yunanca; İngilizce altyazılı.

Greek with English subtitles.

Yaklaşık 60' sürer. Lasts app. 60'.

Film gösterimleri ücretsizdir. Mekân kapasitesi sınırlı olduğundan, lütfen 13 Ekim'den itibaren rezervasyon.iksv.org adresinden rezervasyon yaptırınız.

Free entrance. Due to the limited capacity of the venue, please make a reservation for the screening via rezervasyon.iksv.org from October, 13.

SÖYLEŞİ: THEODOROS TERZOPOULOS İLE KÜRESELLEŞME ÇAĞINDA OYUNCU

PANEL: THE ACTOR IN THE ERA OF GLOBALISATION WITH THEODOROS TERZOPOULOS

■ "Yaşadığımız dönemde evrensel olarak politik, sosyal ve kültürel görünüm dönüşüme uğramış bulunuyor. Türdeşleşen tiyatro, 20. yüzyılın büyük ekollerinin etkisinden ve kendisine özgü özelliklerinden mahrum bırakıldı. Tiyatronun giderek artan oranda ticarileşmesi fikri ile birlikte farklı ekollerin bireyselliği ve oyun yazarlarının ayırt edilebilirliği ortadan kalktı. Artık tiyatronun sabit bir referans noktası, kökleri ya da ulusal kimliği yoktur. Yerinden oynatılmış ve dolayısıyla ulusal kültürler akışkan hale gelmiştir. Birkaç istisna hariç dünyada tiyatronun durumu genel olarak budur. Günümüzde tiyatronun doğası, işlevi, amaçları ve geleceğinin yeniden tanımlanması hakkında birçok soru sorulmaktadır. Tiyatronun temel ilkeleri ortadan kaldırılıp tarih lağvedilirken; yeni sosyal, ekonomik ve kültürel

gerçekliğe uygun olarak kökleri tiyatroya dayanmayan hibritler türemiş ve oyuncular tiyatronun ilke ve bilgisinden mahrum bırakılmıştır. İşte bütün bu yok olmaya yüz tutmuş ilkeler adına sesimi yükseltmek istiyorum." Antik Yunan tragediyalarının en büyük ustası Theodoros Terzopoulos'u ve onun tiyatronun özüne dair yaptığı bu önemli çağırısı bizzat kendisinden dinlemek ve günümüz tiyatrosuna dair algımızı genişletmek üzere Dikmen Gürün'ün sunuşu ve Kerem Karaboğa'nın moderatörlüğünde gerçekleştirilecek olan bu söyleşide buluşacağız.

■ "The universal political, social and cultural landscape has been transformed in our era. Theatre has been homogenized and tends to be deprived by its particular characteristics and the influences of the great schools of the 20th century. Through the increasing idea of theatre's commercialization the individuality of different schools and the distinctiveness of playwrights tend to be repealed. Theatre tends to have no fixed points of reference, roots or national characteristics. It seems to be dislocated and the national cultures seem to become fluid. Numerous questions are raised about the nature of the theatre today, the redefining of its function and objectives and its future. At any place of the universe one might look, apart from few exceptions, he sees the same theatre situation. Elementary theatre principles are vanished, history is repealed, while in the new social, economic, and cultural reality hybrids without theatrical roots are formed and actors deprived by the knowledge of theatre principles. For these principles, which tend to disappear, I would like to speak". In order to enhance our apprehension of contemporary theatre and hear in person the call he makes regarding the essence of theatre we will get together with the greatest living master of Ancient Greek tragedies Theodoros Terzopoulos during a talk moderated by Kerem Karaboğa and presented by Dikmen Gürün.

Moda Sahnesi / Stüdyo

13.11.2017 Pt. Mo. 16.30-18.30

Mekân kapasitesi sınırlı olduğundan, lütfen 13 Ekim'den itibaren rezervasyon.iksv.org adresinden rezervasyon yaptırınız.

Due to the limited capacity of the venue, please make a reservation via rezervasyon.iksv.org from October, 13.

FİLM GÖSTERİMİ: BLANCHE NEIGE (PAMUK PRENSES) VE ELDORADO / PRELJOCAJ

FILM SCREENING: BLANCHE NEIGE (SNOW WHITE) & ELDORADO / PRELJOCAJ

BLANCHE NEIGE

■ *Blanche Neige*, Pamuk Prenses masalının Grimm Kardeşler versiyonundan yola çıkarak oluşturulmuş bir çağdaş bale yapıtı. Angelin Preljocaj, Gustav Mahler'in senfonilerinin büyüleyici notaları üzerinde 26 dansçısıyla çalışıyor. "...Bir hikâye anlatmaya çok istekliyim, büyüleyici bir hikâye. Şüphesiz, bir monotonluğa

sıkışmama çabasıydı bu. Tabii ki herkes gibi ben de hikâyeleri çok seviyorum. Hikâyedeki sembollerden yola çıkarak yaptığım bazı analizleri de ekleyerek hikâyenin Grimm Kardeşler versiyonunu takip ettim.” *Blanche Neige*’de dekor Thierry Leproust, kostümler ise Jean Paul Gaultier imzasını taşıyor.

■ *Blanche Neige* is a great romantic contemporary ballet, based on the Grimm Brothers’ version of the fairytale. Angelin Preljocaj is working with all 26 dancers of the company on the most beautiful scores of Gustav Mahler’s symphonies. “I was very keen to tell a story, offer something magical and enchanted. No doubt it was to avoid getting into a rut. And also because, like everyone, I love stories. I have followed the version by the Grimm brothers, with just a few personal variations based on my own analysis of the symbols in the tale”. *Blanche Neige* is a narrative ballet with its own dramatic content. The places are represented by Thierry Leproust’s set. The 26 dancers of the company play their parts in costumes by Jean Paul Gaultier.

ELDORADO / PRELJOCAJ

■ Başarılı yönetmen, senaryo yazarı ve *Cahiers du Cinéma* dergisi eleştirmeni Olivier Assayas sürükleyici belgeseli *Eldorado / Preljocaj*’da, Preljocaj Balesi’nin 21. yüzyıl müziğinin ikonu, Karlheinz Stockhausen’in yapıtı Sonntags-Abschied’i sahneye aktarma çabalarını kayıt altına aldı. Preljocaj Balesi’nin sesi hareketlere dönüştürdüğü gibi, sabırlı ve gözlemci kamerasıyla hareketleri filme dönüştürmekte kararlı olan Assayas, prova sürecinin mahrem ritüellerini insani azmin dramına çeviriyor. Seyirci bazen dansçı bedenlerinin Stockhausen’in elektronik müzikal atmosferiyle bütünleşmesini izlerken diğer anlarda fazlasıyla insani bedenlerin çeviride kayboluşlarına tanık oluyor. Bunun sonucunda ortaya üç yapıtla diyalog kurarak perçinlenen bir tek yapıt ve birini bir diğerine çevirebilme arzusu ortaya çıkıyor. Ünlü koreograf Angelin Preljocaj’ın dünyasından etkilenen Olivier Assayas, bu yapıtında neşe ve acı dolu anları yakalayarak yaratmanın sınırlarını açığa çıkarmaya çalışıyor.

■ From celebrated film director, screenwriter, and *Cahiers du Cinéma* critic Olivier Assayas comes *Eldorado / Preljocaj*, a riveting, the documentary chronicling the efforts of Ballet Preljocaj to choreograph an otherworldly icon of 21st century music: Karlheinz Stockhausen’s ethereal Sonntags-Abschied. With a camera both patient and obsessive, as determined to translate gesture into film as Ballet Preljocaj is to turn tone into gesture, Assayas uses a voyeur’s eye to transform the private rituals of the rehearsal process into a public drama of human perseverance. If at times the audience sees the dancers’ bodies at one with Stockhausen’s electronic soundscape, at other moments, the audience sees the all-too-human flesh beautifully lost in translation. What results is a riveting testament to three arts in dialogue—and to the ineluctable human desire

to translate one into another. Fascinated by the world of the famous choreographer, Angelin Preljocaj, Olivier Assayas attempts to reveal the secrets of creation by shooting the moments of joy and anguish of this ambitious piece.

Institut Français’nin değerli işbirliğiyle.

With valuable collaboration of Institut Français.

Fransız Kültür Merkezi

BLANCHE NEIGE

Yaklaşık 110’ sürer. Lasts app. 110’.

16.11.2017 Pe. Th. 19.30

20.11.2017 Pt. Mo. 19.30

ELDORADO / PRELJOCAJ

Yaklaşık 90’ sürer. Lasts app. 90’.

21.11.2017 Sa. Tu. 19.30

Fransızca; Türkçe altyazılı.

French with Turkish subtitles.

Film gösterimleri ücretsizdir. Mekân kapasitesi sınırlı olduğundan, lütfen 13 Ekim’den itibaren rezervasyon.iksv.org adresinden rezervasyon yaptırınız. Fransa Başkonsolosluğu’nun kararı uyarınca, bu etkinliğe girişte, fotoğrafı kimlik belgesi göstermek zorunludur. Free entrance. Due to the limited capacity of the venue, please make a reservation for the screening via rezervasyon.iksv.org from October, 13. In accordance with the security measures of the French Consulate, guests will be required to present a valid photo ID for entrance.

ATÖLYE ÇALIŞMASI: TUĞÇE TUNA İLE ARTI 45 WORKSHOP: 45 PLUS WITH TUĞÇE TUNA

■ Tuğçe Tuna, 45’lik hisseden geçmişinde 45 olan veya görünen, 45 saniyelik kinestetik yapılar ile tanışmak isteyenler için bir atölye gerçekleştiriyor. ARTI 45, dans ile bedeni arasında görünmez duvarlar, sessiz sınırlar, ışısız koridorlar, güvensiz köprüler olan veya sadece hareket etmek, kendini dansa açmak için arayış içinde olan tüm bedenleri koşulsuz dansa davet ediyor. Bu atölye, kendini 45’lik hisseden, sanan veya görünen, dans ve harekete özlem duyan bedenlere açık bir alandır. ARTI 45, bütüncül ve dahil edici politikası ile alışıl gelmiş içsel ve bedensel kalıpların dışında, içinde yargısız ve bağımsız alan yaratmaya özen gösterir. Öz Tanıklık, İtki ve Bilinmeyene Güven başlıklarıyla üç bölümden oluşan atölyeye katılımcıların, içinde özgür hareket edebilecekleri kıyafetlerle gelmesi gerekiyor. Çalışmada ayaklar kaplara sokulmaz... İki gün sürecek atölyeye katılmak isteyenlerin motivasyon mektuplarını en geç 16 Ekim Pazartesi gününe kadar tiyatro.atolye@iksv.org adresine göndermeleri rica olunur.

■ For those who feel or look like they are 45, who were once 45, and who wants to be introduced to 45 seconds long kinaesthetic structures, Tuğçe Tuna is holding a workshop as part of the 21st Istanbul Theatre Festival. 45+ unconditionally invites every ‘body’

who has invisible walls, silent limits, dark corridors, insecure bridges between dance and their bodies, or simply anyone who wants to just move and is looking for opportunities to open themselves up to dance. This workshop is an open environment for those bodies that feel, think or look like they are 45 and have a craving for dance and movement. With a holistic and inclusive policy, 45+ makes a point of creating a non-judgmental and liberated environment that is outside of the usual internal and physical forms. For the workshop, which consists of three segments titled Self Testimony, Urge, and Trust in the Unknown, the participants are required to dress in comfortable attire in order to move freely. No shoes are allowed. If you are interested in attending this two-day workshop please send your letter of motivation to tiyatro.atolye@iksv.org by October 16.

TUĞÇE TUNA

■ Dans ve performans sanatçısı, koreograf, yönetmen, hareket ve dans terapisti. Tuğçe Tuna, başta SEAD Salzburg (2002–2015 misafir eğitmen, koreograf), Viyana Konservatuvarı ve Köln HZT olmak üzere uluslararası platformlarda da çalışmalarını sürdürüyor. 1993’te beden bilimi ve psikosomatik çalışmalara yönelen sanatçı, dansın ve hareketin terapötik etkisini, kinestetik zekâ ve farkındalık hakkındaki çalışmalarını farklı yaş ve sosyal sınıf gruplarıyla paylaşmakta. 2001 yılından itibaren esas aldığı bağımsız üretim politikasına uygun yapıt ve projelerini uluslararası platformlarda sunmaya başlayan sanatçı, çağdaş gösteri sanatları alanında yenilikçi tavrını sürdürüyor. Doç. Tuğçe Tuna sanatsal kariyerinin yanı sıra MSGSÜ Çağdaş Dans Ana Sanat Dalı Başkanı.

■ Dance and performance artist, choreographer, director, movement and dance therapist. Tuğçe Tuna continues her work at international platforms such as SEAD Salzburg (2002–2015 guest instructor, choreographer), Vienna Conservatoire and Cologne HZT. In 1993, she started gravitating towards body science and psychosomatic work and continues her work on the therapeutic effects of dance and movement, kinaesthetic intelligence and awareness with different age and social class groups at international platforms. In 2001, Tuna started presenting her works and projects based on her independent production policy at international platforms and she continues with her innovative approach in contemporary performance arts. Associate Professor Tuğçe Tuna considers “the body as an intermediary space where the living person carries on with their own political agenda” and continues her work as the Head of Mimar Sinan Fine Arts University’s Department of Contemporary Dance.

MSGSÜ, Bomonti Yerleşkesi

Çağdaş Dans Ana Sanat Dalı

Şebnem Selişik Aksan Sahnesi

18.11.2017 Ct. Sa. 11.00–13.30

19.11.2017 Pa. Su. 11.00–13.30

ATÖLYE ÇALIŞMASI: JOHAN PETRI İLE BİR YARATICI OLARAK OYUNCU WORKSHOP: THE ACTOR AS A CREATOR WITH JOHAN PETRI

■ Tiyatro oyuncusunu öznel ve yaratıcı bir güç olarak irdeleyen ve sorunsallaştıran bu atölye; İsveçli tiyatro ve müzik yönetmeni, oyuncu, dramaturg ve araştırmacı Johan Petri yönetiminde gerçekleşecek. Stockholm Kraliyet Müzik Akademisi mezunu olan Petri, Göteborg Üniversitesi’nden, yönetmenlik ve dramaturji üzerine doktora sahibi. İki bölümden oluşan bu araştırmacı atölyenin ilk bölümü; oyuncunun bir kolektif içindeki duyarlılık ve sorumluluğu üzerine genel sorular, tartışmalar, doğaçlama, içgüdüsel kompozisyon, yaratıcı iletişim ve hiyerarşinin dışavurumu üzerine alıştırılardan oluşacak. Atölyenin ikinci bölümünün temel amacı ise, oyuncuyu; seçilmiş bir metnin şekillendirilmesi, sahnelenmesi ve oynanması için gereken kompozisyona yönelik kararları almaya metodolojik olarak hazırlamak. Bu nedenle de ikinci bölüm, atölyeye katılan oyuncuların seçip, yanlarında getirdikleri kısa bir monolog veya şiir gibi malzemeler üzerine kurulacak. Atölye sonunda oyuncular, çalışma süreci ve bu esnada ortaya çıkan soru ve duygularını, seyirciye açık bir sunumda performans aracılığıyla dile getirecek. Üç tam gün sürecek atölye çalışmasına katılmak isteyenlerin İngilizce olarak hazırlanmış biyografilerini ve motivasyon mektuplarını en geç 16 Ekim Pazartesi gününe kadar tiyatro.atolye@iksv.org adresine göndermeleri gerekmektedir.

■ An investigative workshop that explores and problematizes the theatre actor as a subjective and creative force. The workshop is divided into two parts. The first part is focused on more general questions around actor creative sensitivity and responsibility, within a collective. This includes discussions - and exercises - that revolve around improvisation, intuitive composition, creative communication and the hierarchy of expressions. The second part revolves around materials that the actors themselves choose and bring, for example a short monologue or a poem. Here the aim is to methodologically prepare the actor for taking compositional decisions about how to form, stage and perform a chosen text. It is only open to those actors who have been accepted to participate, but the workshop will end with a public presentation where the participants performatively reflect on the process, and on the questions and emotions that have been conjured up during the workshop. The workshop will be led by Swedish director, dramaturge, musician and theoretician Johan Petri. His work includes performances of an experimental type, where dance music and poetry have a major role, as well as performances based on plays of a more conventional character. Petri received his first diploma from The Royal Academy of Music in Stockholm and his PhD (directing and dramaturgy) from the University of

Gothenburg. If you are interested in attending this three-day workshop please send your letter of motivation and English biographies to tiyatro.atolye@iksv.org by October 16.

Swedish Arts Council, İsveç Başkonsolosluğu ve Kadir Has Üniversitesi'nin değerli işbirliğiyle.

With valuable collaboration of Swedish Arts Council, Consulate General of Sweden and Kadir Has University.

SAHNE Khas

17.11.2017 Cu. Fr. 10.00–14.00 | 16.00–20.00

18.11.2017 Ct. Sa. 10.00–14.00 | 16.00–20.00

19.11.2017 Pa. Su. 10.00–14.00 | 16.00–20.00

USTALIK SINIFI: ŞAHİKA TEKAND İLE OYUN KAVRAMI VE OYUNCUNUN PERFORMANSINDA DÜRÜSTLÜK MASTER CLASS: PLAY AS A CONCEPT & HONESTY OF THE PLAYER'S PERFORMANCE WITH ŞAHİKA TEKAND

■ Zaman sınırı, mekân sınırı, kural ve başka olma zorunluluğu... Anındalık, sorumluluk, beceri ve bilgi... Her seferinde şimdiki zamanda yaratma ve yapma zorunluluğu... İnsana “oyuncu” denebilmesi için kendini gönüllü olarak maruz bırakması zorunlu varlık koşulları... Bütün bu koşullara rağmen yaratma gücü... Şimdiki zaman bilinci ve “yapma” bilgisinin özgürleştirdiği tasarım yetisi ve icra cesareti... Oyun ve yaşam arasındaki sınırın yeniden çizilişi...

■ Time limit, space limit, rule and the necessity to be other... Spontaneity, responsibility, skill and knowledge... The necessity to create and make happen in the present moment at every turn... The conditions of presence that one is obliged to willingly undergo in order for him/her to be called a player... The power to create in the face of all these conditions... The ability to devise and the courage to perform liberated by the consciousness of the present moment and the knowledge of “doing”... The redefinition of the boundaries between play and life...

Atölyeye katılmak isteyenlerin motivasyon mektuplarını en geç 16 Ekim Pazartesi gününe kadar tiyatro.atolye@iksv.org adresine göndermeleri rica olunur.

If you are interested in attending this masterclass please send your letter of motivation to tiyatro.atolye@iksv.org by Monday, October 16.

ŞAHİKA TEKAND

■ 1990'da kendi tiyatro topluluğu Studio Oyuncuları'nı kuran ve “Performatif Sahneleme ve Oyunculuk Yöntemi” adı altında yöntemini geliştiren Şahika Tekand, bugüne dek yazdığı yedi oyun da dahil olmak üzere tiyatro oyunları ve pek çok performans yönetti. Topluluğu ile oynadığı, yönettiği ve yazdığı tüm oyunlarla

yurtiçi ve yurtdışında pek çok uluslararası festivale davet edildi. Halen, Studio Oyuncuları'nda sanatsal faaliyetini sürdüren Tekand, oyunculuk stüdyosunda oyuncu ve yönetmenler yetiştirmenin yanı sıra çeşitli üniversitelerde de dersler veriyor.

■ Şahika Tekand who in 1990 founded her own theatre ensemble, Studio Oyuncuları (The Studio Players) and developed her own method “The Performative Staging And Acting Method”, directed many plays and performances including the seven plays she wrote herself. With all of the plays written, directed and staged by her ensemble the Studio Players, Tekand was invited to and participated in many national and international festivals. She continues her artistic activities at the Studio Players and teaches at several universities besides training actors and directors at her acting studio.

Studio Oyuncuları

20.11.2017 Pt. Mo. 14.30–17.30

OKUMA TİYATROSU: İYİ DAVRANIŞLAR READER'S THEATRE: ACTS OF GOODNESS

■ “Hayatınızda hiç iyi bir şey yaptınız mı?” Herkesin kendine, hayatında en az bir kere mutlaka sorduğu bu soru; Macaristan, Almanya, İngiltere, İtalya, Hollanda, Sırbistan, İspanya, Fransa ve İsveç'te gençlere yöneltildi. İsveçli yönetmen ve oyun yazarı Mattias Andersson'ın; gençlerin bu soru üzerine anlattıklarından yola çıkarak yazdığı İyi Davranışlar, okuma tiyatrosu olarak festivalde. Yiğit Özşener tarafından yönetilecek okumanın ardından yazarın da katılımıyla bir söyleşi gerçekleştirilecek.

■ “Have you never done a good deed in your life?” This question that everyone asks themselves at least once in their lifetime was posed to young people in Hungary, Germany, England, The Netherlands, Serbia, Spain, France, and Sweden. Acts of Goodness, written by Swedish director and playwright Mattias Andersson who was inspired by the answers of the youth, will be staged as a reader's theatre at the 21st Istanbul Theatre Festival. Following the reading directed by Yiğit Özşener, a Q&A will be held with the participation of Mattias Andersson.

Swedish Arts Council ve İsveç Başkonsolosluğu'nun değerli işbirliğiyle. With valuable collaboration of Swedish Arts Council & Consulate General of Sweden.

Salon İKSV

20.11.2017 Pt. Mo. 19.00

Mekân kapasitesi sınırlı olduğundan, lütfen 13 Ekim'den itibaren rezervasyon.iksv.org adresinden rezervasyon yaptırınız.

Due to the limited capacity of the venue, please make a reservation for the performance via rezervasyon.iksv.org from October, 13.

SÖYLEŞİ: TÜRKİYE VE AVRUPA'DA ÇOCUKLAR İÇİN KÜLTÜR VE SANAT PANEL: ARTS & CULTURE FOR CHILDREN IN TURKEY AND EUROPE

■ Çocuklar için sanat üretmenin her coğrafya ve kültüre özgü farklı kodları ve yöntemleri var. Ortak amaç çocuklarla sanatı buluşturmak olsa da bu alanda emek harcayan sanatçı ve eğitimcilerin yöntemleri ülkeden ülkeye değişiyor. Bu söyleşiyi sizleri, farklı ülkelerden sahne sanatları, edebiyat ve müzik profesyonelleri ile buluşturup çocuklar için sanat üretimi deneyimlerini ve kendi yaratım süreçlerini dinlemeye davet ediyoruz. İstanbul Tiyatro Festivali ve Atta Festival'in ilk defa buluşup, birlikte üretmesine olanak sağlayacak olan bu söyleşide, sanatın çeşitli alanlarından uzman isimler, çalışmalarını nasıl kurguladıklarını ve çocuklarla birlikte ne tür deneyimler biriktirdiklerini tartışacak. Çocuklarla doğrudan iletişimde olan öğretmenler, çocuk eğitimi üzerine atölye düzenleyen veya çalışan; eğitimciler, gönüllüler, sanatçılar, aileler ve tabii ki çocuklar söyleşinin doğal davetlileri. Kültür ve sanat alanındaki çocuk haklarından yola çıkarak, şehrin çocuk ve gençlik festivali olarak, tüm sanat ve performans biçimlerinin yanı sıra teknolojik ve interaktif içeriklere de yer veren Atta Festival, İstanbul'un tek uluslararası çocuk ve gençlik sanat festivali. Her yıl, uluslararası Çocuk Hakları Günü olan 20 Kasım haftasında gerçekleştirilen Atta Festival'in programında: 0–3 yaş arası bebekler, 0–18 yaş arası çocuklar, gençler ve beraberindeki yetişkinler, 0–18 yaş arası engelli çocuklar ve gençler için kurgulanan performanslar da dahil olmak üzere; tiyatro, dans, müzik, film ve sergilerin yanı sıra interaktif içeriklere de yer veriliyor.

■ Producing art for children has different codes and methods that are distinctive to each country and culture. Even though the common goal is to introduce children to art, the methods that artists and educators who work in this field utilize vary from country to country. With this talk, we bring together a group of stage artists, literature and music professionals and invite them to share their experiences in producing art for children and talk about their creative process. In this talk, which will be the first collaboration between Istanbul Theatre Festival and Atta Festival, expert names in different disciplines of art will discuss how they conceptualize their work and what kind of experiences they garnered working with children. Teachers who are in direct contact with children, educators, volunteers, and artists who hold workshops on children's education, families and of course children are the natural guests of the talk. Atta Festival, which started off inspired by children's rights in culture and arts, is Istanbul's only international children and youth festival and it features all forms of art and performance as well as technological and interactive contents. The annual festival takes place on the week of November 20, which marks the International Children's Rights Day and in addition to theatre, dance, music, film, exhibitions, and performances

designed for 0–3 year olds, 0–18 year olds and their adult companions, 0–18 year olds with disabilities and their adult companions, also features interactive content.

Salon İKSV

21.11.2017 Sa. Tu. 19.00

Mekân kapasitesi sınırlı olduğundan, lütfen 13 Ekim'den itibaren rezervasyon.iksv.org adresinden rezervasyon yaptırınız.

Due to the limited capacity of the venue, please make a reservation via rezervasyon.iksv.org from October, 13.

ATÖLYE ÇALIŞMASI: ELEŞTİRİ ATÖLYESİ WORKSHOP: THEATRE CRITICISM

■ Tiyatro Eleştirmenleri Birliği ve İstanbul Tiyatro Festivali işbirliği ile düzenlenen atölye çalışması, tiyatro eleştirisinin işlevinin sorgulanmasından hareketle; Almanya'daki güçlü tiyatro eleştirisi geleneğini, Türkiye'deki tiyatro eleştirmenleri ve eleştiri yazarlarıyla buluşturmayı ve bir tartışma platformu yaratarak eleştiri pratiğini geliştirmeyi amaçlıyor.

■ With reference to examining the function of theatre criticism, this workshop, organized by the Association of Theatre Critics and Istanbul Theatre Festival, aims to improve the practice of criticism through creating a platform for discussion by introducing the potent tradition of theatre criticism in Germany to theatre critics and reviewers in Turkey.

Goethe Institute'ün değerli işbirliğiyle.

With valuable collaboration of Goethe Institute.

Detaylı bilgi ve başvuru için

For more details and application:

tiyatrolestirmenleribirligi@gmail.com

Bomontiada Alt

Merkez Mahallesi
Silahşör Caddesi
Birahane Sokak
Tarihi Bomonti Bira Fabrikası No. 1
Şişli
T: (212) 230 21 62

Caddebostan Kültür Merkezi

Bağdat Caddesi
Haldun Taner Sokak No. 11
Caddebostan, Kadıköy
T: (216) 467 25 68

Çevre Tiyatrosu

Silivrikapı Mahallesi
Çevre Tiyatrosu Sokak No: 5
Fatih
T: (212) 585 59 35

DasDas

Barbaros Mahallesi
Sümbül Sokak No. 5B
Ataşehir
T: (216) 970 03 27

ENKA İbrahim Betil Oditoryumu

Poligon Mahallesi
Katar Caddesi No. 17/4
Sarıyer
T: (212) 705 60 00/50

Fransız Kültür Merkezi

İstiklal Caddesi No. 4
T: (212) 393 81 11

Kenter Tiyatrosu

Halaskargazi Caddesi No. 9
Şişli
T: (212) 246 35 89

Moda Sahnesi

Sinema
Stüdyo
Bahariye Caddesi
Halil Ethem Sokak No. 34/27
Kadıköy
T: (216) 330 58 00/01

MSGSÜ Bomonti Yerleşkesi

Çağdaş Dans ASD
Şebnem Selçuk Aksan Sahnesi
Cumhuriyet Mahallesi
Silahşörler Caddesi No. 71
Bomonti, Şişli
T: (212) 246 00 11

SAHNE Khas

Kadir Has Üniversitesi
Kadir Has Caddesi,
Cibali
T: (212) 533 65 32

Salon İKSV

Nejat Eczacıbaşı Binası
Sadı Konuralp Caddesi No. 5
Şişhane
T: (212) 334 07 00

Studio Oyuncuları

Valikonağı Caddesi
Akkırmanlı Sokak No. 30/38
Nişantaşı
T: (212) 246 77 25

TÜYAP Kitap Fuarı

Heybeliada Salonu
Cumhuriyet Mahallesi
Eski Hadımköy Yolu Caddesi No. 9/1
Büyükcçekmece
T: (212) 867 11 00

Yunus Emre Kültür Merkezi

Turhan Tuzcu Sahnesi
Müşfik Kenter Sahnesi
Ataköy 9. kısım
Atrium yanı
Bakırköy
T: (212) 414 96 47/48

Zorlu PSM

Ana Tiyatro
Drama Sahnesi
Studio
Levazım Mahallesi
Koru Sokak No. 2
Zincirlikuyu, Beşiktaş
T: (850) 222 67 76

İSTANBUL KÜLTÜR SANAT VAKFI

ISTANBUL FOUNDATION FOR CULTURE AND ARTS

İSTANBUL KÜLTÜR SANAT VAKFI

ISTANBUL FOUNDATION FOR CULTURE AND ARTS

YÖNETİM KURULU

BOARD OF DIRECTORS

Başkan

Chairman

BÜLENT ECZACIBAŞI

Başkan Yardımcıları

Vice Chairmen

AHMET KOCABIYIK**PROF. DR. MÜNİR EKONOMİ**

Üyeler

Members

NURİ ÇOLAKOĞLU**HAYRİ ÇULHACI****AHMET MİSBAB DEMİRCAN****OYA ECZACIBAŞI****TAYFUN İNİRKAŞ****PROF. YEKTA KARA****ERGÜN ÖZEN****ETHEM SANCAK****OYA ÜNLÜ KIZIL**

Kurumsal Kimlik Danışmanı

Corporate Identity Advisor

BÜLENT ERKMEN

Hukuk Danışmanı

Legal Advisor

AV. SADİFE KARATAŞ KURAL

İdari İşler Danışmanı

Administrative Affairs Advisor

RIFAT ÖKTEM**YÜRÜTME KURULU**

EXECUTIVE BOARD

Başkan

Chairman

BÜLENT ECZACIBAŞI

Üyeler

Members

AHMET KOCABIYIK**PROF. DR. MÜNİR EKONOMİ****DENETLEME KURULU**

AUDITORS

FATMA OKAN (*Borusan Holding AŞ*)**SİBEL YAZICI KESLER** (*Arçelik AŞ*)**YÖNETİM**

MANAGEMENT

Genel Müdür

General Director

GÖRGÜN TANER

Mali ve İdari İşler Başkanı

Head of Finance and Administration

AHMET BALTA

Genel Müdür Yardımcısı

Deputy Director General

DR. YEŞİM GÜRER OYMAK

İnsan Kaynakları ve İdari İşler Direktörü

Human Resources and Administration

Director

SEMİN AKSOY

Pazarlama Direktörü

Marketing Director

İREM AKEV ULUÇ

Satış ve İş Geliştirme Direktörü

Sales and Business Development

Director

DİLAN BEYHAN

Sponsorluk Programı Direktörü

Sponsorship Programme Director

YASEMİN KERETLİ ÇAVUŞOĞLU

Medya İlişkileri Direktörü

Media Relations Director

AYŞE BULUTGİL

Kurum Kimliği ve Yayınlar Direktörü

Corporate Identity and Publications

Director

DİDEM ERMİŞ SEZER

İKSV Stüdyo Direktörü

İKSV Studio Director

SELÇUK METİN

İstanbul Müzik Festivali Direktörü

Istanbul Music Festival Director

DR. YEŞİM GÜRER OYMAK

İstanbul Film Festivali Direktörü

Istanbul Film Festival Director

KEREM AYAN

İstanbul Bienali Direktörü

Istanbul Biennial Director

BİGE ÖZER

İstanbul Tiyatro Festivali Direktörü

Istanbul Theatre Festival Director

DR. LEMAN YILMAZ

İstanbul Caz Festivali Direktörü

Istanbul Jazz Festival Director

PELİN OPCİN

İstanbul Tasarım Bienali Direktörü

Istanbul Design Biennial Director

DENİZ OVA

Salon İKSV Eş Direktörleri

Salon İKSV Co-Directors

EGEMEN ETİ**DENİZ KUZUOĞLU**

Kültür Politikaları Çalışmaları Direktörü

Cultural Policy Studies Director

ÖZLEM ECE

Yönetici Asistanı

Executive Assistant

NİLAY KARTAL

İSTANBUL TİYATRO FESTİVALİ ISTANBUL THEATRE FESTIVAL

DANIŞMA KURULU ADVISORY COMMITTEE

PROF. DR. DİKMEN GÜRÜN
ZEYNEP ORAL
DR. BEKİ HALEVA
DOÇ. DR. AYRİN ERSÖZ
VINCENT BAUDRILLE

FESTİVAL THE FESTIVAL

Direktör
Director
DR. LEMAN YILMAZ

Operasyon Koordinatörü
Operations Coordinator
HANDAN UZAL DÜNDAR

Operasyon Süreç Koordinasyonu
Operation Process Coordination
AYŞE EMEK

Etkinlik Sorumlusu
Event Associate
DENİZ KIVILCIM

Konuk Ağır lama
Hospitality
MURAT ÖZÇAYLAK

Prodüksiyon
Production
ERDAL HAMAMCI
(*Prodüksiyon Amiri*
Production Manager)
BAŞAT KARAKAŞ (*Sorumlu Associate*)
ALİ ULUÇ KUTAL (*Asistan Assistant*)

Elektronik Üstyazı Koordinatörü
Electronic Surttitle Coordinator
NERMİN SAATÇİOĞLU

Stajyer
Intern
LÂL YOLGEÇENLİ

Mekân Sorumluları
Venue Associates
CEYLİN CEYDA HÜNDAL
IRMAK ERDURAK
YUSUF ZİYA DÜŞMEZ
EVİRİM ZEYBEK
BESANA SKĒNDULİ
UMUT YILMAZ
BIRAZER SEYHAN
ÖYKÜ ÖZKURT

MEDYA İLİŞKİLERİ MEDIA RELATIONS

Direktör
Director
AYŞE BULUTGİL

Yöneticiler
Managers
ELİF OBDAN GÜRKAN
(*Uluslararası Basın*
International Media)
AYŞEN ERGENE

Koordinatörler
Coordinators
AYŞEN GÜRKAN
ZEYNEP TOPALOĞLU
BERK ÇAKIR

Sorumlu
Associate
AYŞE ZEYNEP GÜLDİKEN

Görsel İçerik Sorumlusu
Visual Archive Associate
POYRAZ TÜTÜNCÜ

Görsel İçerik Asistanı
Visual Archive Assistant
OZAN ŞAHİN

Asistan
Assistant
AYŞEGÜL ÖNEREN
(*Uluslararası Basın*
International Media)

Arşiv Fotoğrafları
Archive Photos
ALİ GÜLER
ONUR DOĞMAN
TUNA GİRİTLİ

Arşiv Videoları
Archive Videos
HAMİT ÇAKIR

KURUM KİMLİĞİ VE YAYINLAR CORPORATE IDENTITY AND PUBLICATIONS

Direktör
Director
DİDEM ERMIŞ SEZER

Editoryal Koordinatör
Editorial Coordinator
ERİM ŞERİFOĞLU

Editör
Editor
MERVE EVİRGEN

Yayın Operatörü
Publications Operator
FERHAT BALAMİR

Grafikerler
Graphic Designers
ESRA KILIÇ
AYŞE EZGİ YILDIZ

Web Sitesi Yöneticisi
Webmaster
SEZEN ÖZGÜR

İKSV STÜDYO
İKSV STUDIO

Direktör
Director
SELÇUK METİN

Asistan
Assistant
EBRU GÜMRÜKÇÜOĞLU

SPONSORLUK PROGRAMI SPONSORSHIP PROGRAMME

Direktör
Director
YASEMİN KERETLİ ÇAVUŞOĞLU

Yönetici
Manager
ZEYNEP PEKGÖZ

Koordinatörler
Coordinators
ZEYNEP KARAMAN
YEŞİM BİRHEKİMOĞLU

Asistan
Assistant
ZEYNEP BİLGİHAN

PAZARLAMA MARKETING

Direktör
Director
İREM AKEV ULUÇ

Pazarlama İletişimi Koordinatörü
Marketing Communication Coordinator
CANSU AŞKIN

Yaratıcı Servisler Koordinatörü
Creative Services Coordinator
MERİÇ YİRMİLİ

Saha Operasyonları Asistanı
Field Operations Assistant
ORÇUN KARAMUSTAFA

Dijital Medya Koordinatörü
Digital Media Coordinator
BAHAR HELVACIOĞLU

Sosyal Medya Asistanı
Social Media Assistant
ECE KARTAL

CRM Koordinatörü
CRM Coordinator
ÖZGE GENÇ

SATIŞ VE İŞ GELİŞTİRME SALES AND BUSINESS DEVELOPMENT

Direktör
Director
DİLAN BEYHAN

Üyelik Programı Koordinatörleri
Membership Programme Coordinators
YILDIZ LALE YILDIRIM
GÜLCE ŞAHİN

Satış ve İş Geliştirme Koordinatörü
Sales and Business Development
Coordinator
ÖYKÜ SAVLIOĞLU

Satış Operasyonları Sorumlusu
Sales Operations Associate
NEVA ABRAR

Operasyon Sorumlusu
Operation Associate
İŞİL ÖZTÜRK

Satış Operasyonları Asistanları
Sales Operations Assistants
YELİZ VURAL
ÇAĞLAR KOCA
BURAK AKGÜN
CANAN ALPER

KÜLTÜR POLİTİKALARI ÇALIŞMALARI CULTURAL POLICY STUDIES

Direktör
Director
ÖZLEM ECE

Araştırma Asistanı
Research Assistant
FAZİLET MISTIKOĞLU

FESTİVAL KATALOĞU
FESTIVAL CATALOGUE

YAYIMA HAZIRLAYAN

EDITOR

Mehmet Egrik

ÇEVİRİ

TRANSLATION

Cenk Kurt

GRAFİK TASARIM

GRAPHIC DESIGN

Kerem Yaman, BEK

TASARIM UYGULAMA VE BASKI ÖNCESİ HAZIRLIK

DESIGN APPLICATION AND PRE-PRESS

Ferhat Balamir, İKSV

FESTİVAL KAMPANYASI
FESTIVAL CAMPAIGN

TBWA/Istanbul

© İstanbul Kültür Sanat Vakfı

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının herhangi bir bölümü İstanbul Kültür Sanat Vakfının yazılı izni olmadan kayıt, fotokopi ve bilgi depolama dahil olmak üzere hiçbir elektronik veya mekanik yöntemle yeniden basılamaz veya çoğaltılamaz.

All rights reserved.

No part of this publication may be reproduced in any form or by any electronic or mechanical means, including photocopy, recording or other information retrieval systems, without permission in writing from the Istanbul Foundation for Culture and Arts.

İstanbul, Kasım November 2017

978-605-5275-43-3

İstanbul Tiyatro Festivali

İSTANBUL KÜLTÜR SANAT VAKFI

Istanbul Theatre Festival

ISTANBUL FOUNDATION FOR CULTURE AND ARTS

Nejat Eczacıbaşı Binası

Sadi Konuralp Caddesi No: 5

Şişhane 34433 İstanbul

T: (212) 334 07 43

E: theatre.fest@iksv.org

tiyatro.iksv.org